

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
EĞİTİM DAİRESİ BAŞKANLIĞI

YARGI MEVZUATI BÜLTENİ

Bültenin Kapsadığı Tarihler	Yayımlandığı Tarih	Sayı
30 Haziran – 07 Temmuz 2009	08 Temmuz 2009	417

İÇİNDEKİLER

- [16/6/2009 Tarih ve 5904 Sayılı Gelir Vergisi Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun](#)
(R.G. 3 Temmuz 2009 – 27277)
- [16/6/2009 Tarih ve 5905 Sayılı Askeri Hakimler Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun](#) (R.G. 3 Temmuz 2009 – 27277)
- [23/6/2009 Tarih ve 5912 Sayılı Kat Mülkiyeti Kanununda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun](#) (R.G. 7 Temmuz 2009 – 27281)
- [24/6/2009 Tarih ve 5915 Sayılı Banka Kartları ve Kredi Kartları Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun](#)
(R.G. 7 Temmuz 2009 – 27281)
- [18/6/2009 Tarih ve 5911 Sayılı Gümrük Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun](#)
(R.G. 7 Temmuz 2009 – 27281)
- [İlgili Mevzuatı Uyarınca İstihdam Edilen Sözleşmeli Personelin Ücretlerinin Artırılması ve 8/2/2002 Tarihli ve 2002/3729 Sayılı Kararnemenin Eki Kararda Değişiklik Yapılmasına İlişkin 2009/15152 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı](#)
(R.G. 2 Temmuz 2009 – 27276)
- [Sigortalı İşsizler ile Türkiye İş Kurumuna Kayıtlı Diğer İşsizlere Yönelik İş Bulma, Danışmanlık Hizmetleri, Mesleki Eğitim, İşgücü Uyum ve Toplum Yararına Çalışma Hizmetleri ile İşgücü Piyasası Araştırma ve Planlama Çalışmaları Kapsamında Yapılacak Giderlerin Yıllık Miktarının 2009 ve 2010 Yılları İçin İşsizlik Sigortası Primi Olarak Bir Önceki Yıl İçinde İşsizlik Sigortası Fonuna Aktarılan Devlet Payının Yüzde Ellisine Çıkarılması Hakkında 2009/15112 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı](#)
(R.G. 4 Temmuz 2009 – 27278)
- [Kıyı Tesislerine İşletme İzni Verilmesine İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik](#)
(R.G. 1 Temmuz 2009 – 27275)
- [Gümrük Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik](#)
(R.G. 30 Haziran 2009 – 27274)
- [Sosyal Güvenlik Kurumları Harcama Belgeleri Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik](#)
(R.G. 3 Temmuz 2009 – 27277)
- [Başbakanlıktan “Sendikal Gelişmeler Doğrultusunda Alınacak Önlemler”](#)

[Konulu 2009/12 Sayılı Genelge](#)

(R.G. 3 Temmuz 2009 – 27277)

- [Anayasa Mahkemesinin E: 2008/5, K: 2009/81 Sayılı Kararı](#)
(R.G. 7 Temmuz 2009 – 27281)
- [Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden 3 Adet Karar](#)
(R.G. 30 Haziran 2009 – 27274)
- [Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden 1 Adet Karar](#)
(R.G. 30 Haziran 2009 – 27274)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Bülent Zengin/Türkiye Davası\)](#)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Umut Bulmuş ve Diğerleri/Türkiye\)](#)
- [Maliye Bakanlığında Parasal Sınırlar ve Oranlar Hakkında Genel Tebliğde Değişiklik Yapılması Hakkında Tebliğ](#)
(R.G. 3 Temmuz 2009 – 27277)
- [Maliye Bakanlığında Damga Vergisi Kanunu Genel Tebliği \(Seri No: 52\)](#)
(R.G. 7 Temmuz 2009 – 27281)
- [Adalet Bakanlığında İflas İdaresi Ücreti, Yazı ve Tebligat Masrafı Tarifesi Hakkında Tebliğ](#) (R.G. 7 Temmuz 2009 – 27281)
- [Adalet Bakanlığında Münhal Noterlikler İlanı](#)
(R.G. 3 Temmuz 2009 – 27277)
- [Adalet Bakanlığında Münhal Noterlikler İlanı](#)
(R.G. 5 Temmuz 2009 – 27279)
- [Adalet Bakanlığında Düzeltme İlanı](#)
(R.G. 30 Haziran 2009 – 27274)
- [Hazine Müsteşarlığında Karayolları Motorlu Araçlar Zorunlu Mali Sorumluluk Sigortası Genel Şartlarında Değişiklik Yapılmasına İlişkin Genel Şart](#)
(R.G. 30 Haziran 2009 – 27274)
- [Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğünden “Yardım Kampanyası” Konulu Duyuru](#)
- [2009 Haziran Ayında İstifa Eden, İsteği Üzerine, Malûlen ve Yaş Haddinden Emekliye Ayrılan Hâkim ve Savcılara Ait Liste](#)

 [İçindekilere dön](#)

Kanunlar

GELİR VERGİSİ KANUNU VE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN

Kanun No. 5904

Kabul Tarihi: 16/6/2009

MADDE 1 – 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 25 inci maddesinin birinci fıkrasının (1) numaralı bendinde yer alan “ve işsizlik sebepleriyle verilen tazminat” ibaresi “ve işsizlik sebepleriyle (işe başlatmama tazminatı dahil) verilen tazminat” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 2 – 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 32 nci maddesinin dördüncü fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ücretlerin vergilendirilmesinde asgari geçim indirimi uygulandıktan sonra, varsa teşvik amaçlı diğer indirim ve istisnalar dikkate alınır.”

MADDE 3 – 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 89 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“11. İktisadi işletmeleri hariç, Türkiye Kızılay Derneğine makbuz karşılığı yapılan nakdi bağış ve yardımların tamamı.”

MADDE 4 – 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununa aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 76 – 10/2/2005 tarihli ve 5300 sayılı Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanunu kapsamında düzenlenen ürün senetlerinin elden çıkarılmasından doğan kazançlar, 31/12/2014 tarihine kadar gelir ve kurumlar vergisinden müstesnadır.

İstisna edilen bu kazançlar üzerinden 94 üncü madde kapsamında tevkifat yapılmaz. Münhasıran bu kazançlar için gelir vergisi mükelleflerince yıllık beyanname verilmez, bu kazançlar verilecek beyannamelere dahil edilmez.”

“GEÇİCİ MADDE 77 – Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önceki dönemlerle ilgili olarak 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununun 21 inci maddesi uyarınca işverenlerce işçiye ödenen işe başlatmama tazminatları, damga vergisi hariç herhangi bir vergiye tabi tutulmaz. Anılan dönemlere ilişkin işe başlatmama tazminatı gelir vergisi tevkifatına tabi tutulan mükelleflerin; tarha yetkili vergi dairelerine başvurmaları ve dava açmamaları, açılmış davalardan vazgeçmeleri şartıyla 213 sayılı Vergi Usul Kanununun düzeltmeye ilişkin hükümleri uyarınca tahsil edilen gelir vergisinin red ve iade işlemleri yapılır.

Bu maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esası belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 5 – 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“f) İktisadi işletmeleri hariç, Türkiye Kızılay Derneğine makbuz karşılığı yapılan nakdi bağış veya yardımların tamamı.”

MADDE 6 – 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin sekizinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve mevcut dokuzuncu fıkra onuncu fıkra olarak teselsül ettirilmiştir.

“(9) Tasfiye edilerek tüzel kişiliği ticaret sicilinden silinmiş olan mükelleflerin tasfiye öncesi ve tasfiye dönemlerine ilişkin olarak salınacak her türlü vergi tarhiyatı ve kesilecek cezalar, müteselsilen sorumlu olmak üzere; tasfiye öncesi dönemler için kanuni temsilcilerden, tasfiye dönemi için ise tasfiye memurlarından herhangi biri adına yapılır. Limited şirket ortakları, tasfiye öncesi dönemlerle ilgili bu kapsamda doğacak amme alacaklarından şirkete koydukları sermaye hisseleri oranında sorumlu olurlar. Şu kadar ki, bu fıkra uyarınca tasfiye memurlarının sorumluluğu, tasfiye sonucu dağıtılan tutarla sınırlıdır.”

MADDE 7 – 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununa aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 5 – (1) Küçük ve Orta Büyüklükteki İşletmelerin bu madde kapsamında 31/12/2009 tarihine kadar yapılan birleşmelerinde;

a) Birleşilen kurum tarafından münfesihi kurumun birleşme tarihindeki sabit kıymetlerinin rayiç bedelle, diğer kıymetlerinin ise 213 sayılı Vergi Usul Kanununun değerlendirme hükümlerine göre değerlemek suretiyle bir bütün halinde devralınması ve bilançosuna kaydedilmesi,

b) Birleşmeden doğan kazançların tamamının birleşme tarihi itibarıyla birleşilen şirketin sermayesine eklenmesi,

c) Birleşilen kurumun, münfesihi kurumun tahakkuk etmiş ve edecek vergi borçlarını ödeyeceğini ve diğer ödevlerini yerine getireceğini; münfesihi kurumun, birleşmenin Ticaret Sicili Gazetesinde ilan edildiği tarihten itibaren otuz gün içinde birleşme nedeniyle vereceği kurumlar vergisi beyannamesine ekli bir taahhütnameyle taahhüt etmesi,

ç) Birleşme sonrasında üç yıl süreyle aylık ortalama bazda birleşilen kurum ile münfesihi kurum tarafından, 1/4/2009 tarihinden önce verilen son aya ilişkin sigorta bildirgelerine göre istihdam edilenlerin toplamından az olmamak üzere aylık istihdam sağlanması,

şartlarıyla birleşme işlemlerinden doğan kazançlar, kurumlar vergisinden müstesnadır.

(2) Birleşme nedeniyle infisah eden kurumun, birleşme tarihinde sona eren hesap döneminde elde ettiği kazançları ile birleşilen kurumun birleşme işleminin gerçekleştiği hesap dönemi dahil olmak üzere, üç hesap döneminde elde ettiği kazançlara, onbirinci fıkraya göre belirlenen indirimli kurumlar vergisi uygulanır.

(3) Bu maddenin uygulanmasında;

a) Küçük ve Orta Büyüklükteki İşletme (KOBİ): 29/6/1956 tarihli ve 6762 sayılı Türk Ticaret Kanunu çerçevesinde kurulmuş olup 2008 yılının Aralık ayına ilişkin olarak verilen sigorta bildirgesine göre 10 ila 250 işçi çalıştıran ve 2008 hesap döneminin sonu itibarıyla yıllık net satışlar toplamı 25 milyon Türk Lirasını geçmeyen veya aktif toplamı 25 milyon Türk Lirasından az olan ticari işletmeleri,

b) Birleşme: Tam mükellef iki veya daha fazla KOBİ'nin 18 inci madde uyarınca birleşerek yeni bir anonim şirket oluşturmalarını ya da tam mükellef bir veya birkaç KOBİ'nin tam mükellef olan ve anonim şirket statüsündeki diğer bir KOBİ'ye devrolunmasını, ifade eder.

(4) Birleşilen kurumun; indirimli kurumlar vergisi uygulamasının sona erdiği yılı izleyen üçüncü yılın sonuna kadar, bu Kanununun 18 inci ve 19 uncu maddelerine göre birleşme, devir, bölünme ve hisse değişimi işlemlerine tabi tutulması (31/12/2009 tarihine kadar KOBİ'lerin kendi aralarında yapacakları hariç) ile tasfiye edilmesi veya sermaye azaltımında bulunması halinde, birleşmeden dolayı istisna edilen ya da indirimli oran uygulaması nedeniyle zamanında tahakkuk ettirilmeyen vergiler, gecikme faizi ile birlikte birleşilen kurumdan tahsil edilir.

(5) Bu madde uyarınca birleşen kurumların birleşme tarihi itibarıyla öz sermaye tutarını geçmeyen zararları, 9 uncu maddenin birinci fıkrasının (a) bendinde belirtilen şartlarla kurumlar vergisi matrahının tespitinde indirim konusu yapılabilir.

(6) Münfesih kurumdan devralınan amortisman tabi iktisadi kıymetler için, faydalı ömürleri dikkate alınarak münfesih kurumdaki kayıtlı değerleri üzerinden kalan süre için amortisman ayrılabilir.

(7) Birleşilen kurum tarafından devralınan varlıkların, devir bedelinden düşük bir bedelle satılması durumunda oluşan zararlar, birleşilen kurumun kurumlar vergisi matrahının tespitinde indirim konusu yapılamaz.

(8) Birleşme suretiyle devralınan taşınmazlar, iştirak hisseleri, kurucu senetleri ve intifa senetleri ile rüçhan haklarının bu maddeye göre indirimli kurumlar vergisi uygulanan hesap dönemlerinde satışı halinde 5 inci maddenin birinci fıkrasının (e) bendi hükmü uygulanmaz.

(9) KOBİ tanımı kapsamına giren gelir vergisi mükellefleri, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 81 inci maddesinde aranan şartları (değerleme hükümleri hariç) sağlamaları kaydıyla, bu madde hükümlerinden yararlanır.

(10) Bu maddeye göre yapılan birleşmeler, 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu bakımından, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 81 inci maddesinde belirtilen işlemler ile bu Kanuna göre yapılan devir ve bölünme işlemleri gibi değerlendirilir.

(11) Bakanlar Kurulu, bu maddeden yararlanan işletmeler için kurumlar vergisi oranını, % 75'e kadar indirimli uygulamaya; Maliye Bakanlığı bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.

GEÇİCİ MADDE 6 – (1) Kanununun 17 nci maddesinin dokuzuncu fıkrası hükümleri, bu geçici maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce yapılan her türlü vergi tarhiyatı ve kesilen cezalar hakkında uygulanmaz.

GEÇİCİ MADDE 7 – (1) Kanunun geçici 5 inci maddesinin üçüncü fıkrasının (b) bendindeki anonim şirket ifadeleri, 31/12/2009 tarihine kadar anılan madde kapsamında yapılan birleşmelerde sermaye şirketi olarak dikkate alınır.”

MADDE 8 – 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 1 inci maddesinin birinci fıkrasının (3) numaralı bendinin (d) alt bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“d) Müzayede mahallerinde ve gümrük depolarında yapılan satışlar ile 10/2/2005 tarihli ve 5300 sayılı Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanununa göre düzenlenen ürün senetlerinin, senedin temsil ettiği ürünü depodan çekecek olanlara teslimi,”

MADDE 9 – 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 9 uncu maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“3. 5300 sayılı Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanununa göre düzenlenen ürün senetlerinin, senedin temsil ettiği ürünü depodan çekecek olanlara teslimine ait katma değer vergisinin ödenmesinden lisanslı depo işleticileri sorumludur.”

MADDE 10 – 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“k) 5300 sayılı Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanununa göre düzenlenen ürün senetlerinin temsil ettiği ürünlerin depodan çekilmesi.”

MADDE 11 – 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 11 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendine ikinci paragraftan sonra gelmek üzere, aşağıdaki paragraf eklenmiştir.

“14/7/2004 tarihli ve 5224 sayılı Sinema Filmlerinin Değerlendirilmesi ve Sınıflandırılması ile Desteklenmesi Hakkında Kanun kapsamında Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından onaylanan sinematografik eserlere ilişkin yabancı yapımcılar tarafından satın alınacak 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 232 nci maddesinde yer alan ve ilgili yılda uygulanmakta olan haddin üzerindeki mal ve hizmetler nedeniyle ödenen katma değer vergisi yapımcılara iade olunur.”

MADDE 12 – 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 13 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bentler eklenmiştir.

“g) 6/6/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununa ekli (II) sayılı listede yer alan malların, Başbakanlık merkez teşkilatına teslimi,

ğ) 5300 sayılı Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanununa göre düzenlenen ürün senetlerinin, ürün ihtisas borsaları ile Sanayi ve Ticaret Bakanlığından ürün senedi alım-satımı konusunda izin alan ticaret borsaları aracılığıyla ilk teslimi.”

MADDE 13 – 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin:

a) İkinci fıkrasının (b) bendinde yer alan “özel okullar tarafından ilgili dönemdeki kapasitelerinin % 10’unu” ibaresi “özel okullarca bedelsiz verilen eğitim, öğretim hizmetlerinde ilgili dönemdeki kapasitelerinin % 10’unu, 24/3/1950 tarihli ve 5661 sayılı Yüksek Öğrenim Öğrenci Yurtları ve Aşevleri Hakkındaki Kanuna Ek Kanun ile 30/4/1992 tarihli ve 3797 sayılı Milli Eğitim Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun hükümlerine göre kurulan öğrenci yurtları tarafından bedelsiz verilen yurt hizmetlerinde ilgili dönemdeki kapasitelerinin % 10’unu,” şeklinde değiştirilmiştir.

b) Dördüncü fıkrasının (k) bendinde yer alan “ile konut yapı kooperatiflerinin üyelerine konut teslimleri” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 14 – 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin dördüncü fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“t) 5300 sayılı Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanunu kapsamında düzenlenen ürün senetlerinin, 1 inci maddenin birinci fıkrasının (3) numaralı bendinin (d) alt bendi ile 13 üncü maddenin birinci fıkrasının (ğ) bendinde belirtilen işlemler hariç olmak üzere, ürün ihtisas borsaları ile Sanayi ve Ticaret Bakanlığından ürün senedi alım-satımı konusunda izin alan ticaret borsaları aracılığıyla teslimleri (Bu kapsamda vergiden istisna edilen işlemler bakımından 30 uncu maddenin birinci fıkrasının (a) bendi hükmü uygulanmaz.)”

MADDE 15 – 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 23 üncü maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“d) Gümrük depolarında ve müzayede mahallerinde yapılan satışlarda kesin satış bedeli ile 5300 sayılı Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanunu kapsamında düzenlenen ürün

senetlerinin, senedin temsil ettiği ürünü depodan çekecek olanlara tesliminde, senedin en son işlem gördüğü borsada oluşan değeri.”

MADDE 16 – 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 28 – (1) Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce bina inşaat ruhsatı almış olan konut yapı kooperatiflerince, üyelerine yapılan konut teslimleri katma değer vergisinden müstesnadır.”

MADDE 17 – 6/6/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun Eki (I) sayılı listesinin (B) cetveline, bu Kanuna ekli (1) sayılı cetvelde yer alan G.T.İ.P. numaralı mal, vergi tutarı ile birlikte eklenmiştir.

MADDE 18 – 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun 7 nci maddesinin (3) numaralı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“3. a) (II) sayılı listede yer alan mallardan; uçak ve helikopterlerin Türk Hava Kurumu tarafından ilk iktisabı,

b) (II) sayılı listede yer alan malların, Başbakanlık merkez teşkilatı tarafından ilk iktisabı,”

MADDE 19 – 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 6 – 31/12/2013 tarihine kadar, bu Kanuna ekli (IV) sayılı listede yer alan 8517.12.00.00.11 G.T.İ.P. numaralı malların karşısında gösterilen orana göre hesaplanan verginin, bu malların her bir adedi için 40 Türk Lirasından az olması halinde, orana göre hesaplanan vergi yerine her bir adet için 40 Türk Lirası vergi alınır. Bakanlar Kurulu bu tutarı sifra kadar indirmeye, üç katına kadar artırmaya yetkilidir.”

MADDE 20 – 1/7/1964 tarihli ve 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa ekli (2) sayılı tablonun “IV- Ticari ve medeni işlerle ilgili kağıtlar” başlıklı bölümüne aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“40. 10/2/2005 tarihli ve 5300 sayılı Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanunu çerçevesinde, mudi ile lisanslı depo işletmesi arasında düzenlenen mukavelenameler ve ürün senedi.”

MADDE 21 – 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 72 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “tapu sicil müdürü veya tevkil edeceği bir memur ve ticaret odasınca seçilmiş bir üye” ibaresi “defterdarın, vergi dairesi başkanlığı bulunan yerlerde ise vergi dairesi başkanının görevlendireceği iki memur, tapu sicil müdürü veya tevkil edeceği bir memur ve ticaret odasınca seçilmiş bir üye (ilgili olduğu arsalarla ilişkin takdir komisyonlarına organize sanayi bölgesini temsilen bir üye)” şeklinde ve dördüncü fıkrasının ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Takdir komisyonlarının kurulacağı yerler ile bu madde uyarınca kurulan komisyonların çalışma usul ve esaslarını belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 22 – 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 355 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “100.000.000 lira”, “50.000.000 lira” ve “25.000.000 lira” ibareleri sırasıyla “1.000 Türk Lirası”, “500 Türk Lirası” ve “250 Türk Lirası” şeklinde değiştirilmiş, ikinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle ve maddenin sonuna aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Ancak, bu ödevlerin yerine getirilmesine ilişkin usul ve esasların Maliye Bakanlığınca yapılan düzenleyici idari işlemlerle duyurulması halinde, ilgililere ayrıca yazılı olarak bildirilme şartı aranmaz.”

“Elektronik ortamda verilme zorunluluğu getirilen bildirim veya formlara ilişkin olarak süresinden sonra düzeltme amacıyla verilen bildirim ve formların, belirlenen sürelerin sonundan itibaren 10 gün içinde verilmesi halinde özel usulsüzlük cezası kesilmez, takip eden 15 gün içinde verilmesi halinde ise kesilmesi gereken özel usulsüzlük cezası 1/2 oranında uygulanır.

Elektronik ortamda beyanname ile bildirim ve form verme mecburiyetine uymayanlara bu maddeye göre ceza kesilmesi halinde, 352 nci maddenin birinci derece usulsüzlüklerle

ilgili (1) numaralı bendi ile ikinci derece usulsüzlüklerle ilgili (7) numaralı bendi uyarınca ayrıca ceza kesilmez.”

MADDE 23 – 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 359 uncu maddesinin (a) fıkrasında yer alan “bir yıldan” ibaresi “on sekiz aydan” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 24 – 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 77 nci maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Resmi sicile kayıtlı olan menkul malların haczi, sicillerine işlenmek üzere sicilin tutulduğu daireye tebliğ edilmek suretiyle de yapılır. Tahsil dairelerince düzenlenen haciz bildirimleri, alacaklı tahsil dairelerince ya da alacaklı amme idaresi vasıtasıyla, posta yerine elektronik ortamda tebliğ edilebilir ve bu tebligata elektronik ortamda cevap verilebilir. Elektronik ortamda yapılacak tebliğe ve cevapların elektronik ortamda verilebilmesine ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 25 – 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 88 inci maddesinin birinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

“Tahsil dairelerince düzenlenen haciz bildirimleri, alacaklı tahsil dairelerince ya da alacaklı amme idaresi vasıtasıyla, posta yerine elektronik ortamda tebliğ edilebilir ve bu tebligatlara elektronik ortamda cevap verilebilir. Elektronik ortamda yapılacak tebliğe ve cevapların elektronik ortamda verilebilmesine ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 26 – 14/3/2007 tarihli ve 5602 sayılı Şans Oyunları Hasılatından Alınan Vergi, Fon ve Payların Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) İlgili kurum ve kuruluşların bir takvim yılı içindeki her türlü yatırım ve işletme giderlerinin toplamı, aynı dönemde elde ettikleri hasılat ve her ne ad altında olursa olsun elde ettikleri diğer gelirler toplamının % 20’sini geçemez. Şans oyunlarının lisans veya işletim hakkının devri halinde, lisans veya işletim hakkını devreden ve devralan kurum ve kuruluşların payları, at yarışları hasılatından yarış müessesesine aktarılan müessese payı ve Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı emrine açılan özel hesaba aktarılan tutarlar ile Spor Toto Teşkilat Başkanlığınca oynatılan şans oyunları hasılatından Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğüne, federasyonlara, spor kulüplerine ve sporculara isim hakkı olarak aktarılan tutarlar bu orana dahildir.”

MADDE 27 – 28/2/2008 tarihli ve 5746 sayılı Araştırma ve Geliştirme Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasına (g) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve mevcut (ğ) bendi (h) bendi olarak teselsül ettirilmiştir.

“(ğ) Kamu personeli: 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun eki (I), (II), (III) ve (IV) sayılı cetvellerde yer alan kamu idarelerinde, il özel idareleri ve belediyeler ile bunlara bağlı kuruluşlarda, üyelerinin tamamı köylerden oluşan birlikler dışındaki mahalli idare birliklerinde, döner sermayeli kuruluşlarda, kanunla kurulan fonlarda, kefalet sandıklarında, kamu iktisadi teşebbüsleri ve bağlı ortaklıkları ile 5018 sayılı Kanun kapsamı dışındaki özel bütçeli kamu idarelerinde çalışan memurlar ile diğer kamu görevlilerini ve diğer personeli (Bu kamu görevlilerinin ilgili mevzuat kapsamında sahip oldukları özlük haklarına sahip olmayanlardan geçici olarak ve proje süresiyle sınırlı olarak istihdam edilenler bu Kanun uygulamasında kamu personeli sayılmaz.)”

MADDE 28 – 5746 sayılı Araştırma ve Geliştirme Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının ilk cümlesinde, ikinci, üçüncü ve yedinci fıkralarında yer alan “kanunla kurulan vakıflar” ibareleri, “kanunla kurulan veya teknoloji geliştirme projesi anlaşmaları kapsamında uluslararası kurumlardan ya da kamu kurum ve kuruluşlarından Ar-Ge projelerini desteklemek amacıyla fon veya kredi kullanan vakıflar” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 29 – 11/7/1972 tarihli ve 1606 sayılı Bazı Dernek ve Kurumların Bazı Vergilerden, Bütün Harç ve Resimlerden Muaf Tutulmasına İlişkin Kanununun 1 inci maddesinin birinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bu muafiyetlerin, Türkiye Kızılay Derneğinin 11/4/2007 tarihli ve 5624 sayılı Kanuna göre yürüttüğü faaliyetleri hariç olmak üzere, bu kuruluşlara ait iktisadi işletmelere şümulü yoktur.”

MADDE 30 – 29/6/1956 tarihli ve 6762 sayılı Türk Ticaret Kanununun 404 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 19 uncu maddesine göre yapılacak bölünmelerde bu hüküm uygulanmaz.”

MADDE 31 – 8/6/1959 tarihli ve 7338 sayılı Veraset ve İntikal Vergisi Kanununun:

a) 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (e) bendinde yer alan “yarışma ve çekilişlerde kazanılan ikramiyelerin” ibaresi “yarışma ve çekilişler ile 14/3/2007 tarihli ve 5602 sayılı Şans Oyunları Hasılatından Alınan Vergi, Fon ve Payların Düzenlenmesi Hakkında Kanunda tanımlanan şans oyunlarında kazanılan ikramiyelerin” şeklinde değiştirilmiştir.

b) 7 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “futbol müsabakaları ve at yarışları üzerine müşterek bahis düzenleyenler” ibaresi “5602 sayılı Kanun kapsamında şans oyunları düzenleyen ilgili kurum ve kuruluşlar” şeklinde değiştirilmiştir.

c) 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının (3) numaralı bendinde yer alan “futbol müsabakalarına ve at yarışlarına ait müşterek bahislerde” ibaresi “5602 sayılı Kanunda tanımlanan şans oyunlarında” şeklinde değiştirilmiştir.

ç) 16 ncı maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “Futbol müsabakalarına ve at yarışlarına ait müşterek bahislerle” ibaresi “5602 sayılı Kanunda tanımlanan şans oyunları ile” şeklinde değiştirilmiştir.

d) 19 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “futbol müsabakalarına ve at yarışlarına ait müşterek bahisler” ibaresi “5602 sayılı Kanunda tanımlanan şans oyunları” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 32 – 29/7/1970 tarihli ve 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 16 ncı maddesinde yer alan “250.000.000 lirası” ibaresi “10.000 Türk Lirası” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 33 – 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 29 uncu maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Vergi değerinin hesabında bin liraya, verginin hesaplanmasında ise bir liraya kadar olan kesirler dikkate alınmaz.”

MADDE 34 – 13/7/1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 39 uncu maddesinin;

1) Birinci fıkrasında yer alan “Telekomünikasyon Kurumuyla görev veya imtiyaz sözleşmesi imzalamak veya bu Kurumdan ruhsat veya genel izin almak suretiyle telekomünikasyon alt yapısı kurup işleten veya telekomünikasyon hizmeti sunan işletmecilerin” ibaresi “Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumuyla görev veya imtiyaz sözleşmesi imzalamak suretiyle veya 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanunu uyarınca bu Kuruma bildirim yapılması veya bu Kurumca kullanım hakkı verilmesi yoluyla yetkilendirilen veya yetkilendirilmiş sayılan işletmecilerin”,

2) Birinci fıkrasının (a) ve (d) bentleri ile dördüncü fıkrasında yer alan “telekomünikasyon” ibareleri “elektronik haberleşme”; beşinci fıkrasında yer alan “Telekomünikasyon işletmecilerinin; imtiyaz veya görev sözleşmeleri, ruhsatlar veya genel izinler uyarınca” ibaresi “İlgili mevzuatına göre yetkilendirilen elektronik haberleşme işletmecilerinin”,

şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 35 – 19/3/1969 tarihli ve 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 168 inci maddesinin ikinci fıkrasına, birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Şu kadar ki hazırlanan tarifede; genel bütçeye, il özel idareleri, belediye ve köylere ait vergi, resim, harç ve benzeri mali yükümlülükler ve bunların zam ve cezaları ile tarifelere ilişkin davalar ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun uygulanmasından doğan her türlü davalar için avukatlık ücreti tutarı maktu olarak belirlenir.”

MADDE 36 – 4/12/1984 tarihli ve 3093 sayılı Türkiye Radyo-Televizyon Kurumu Gelirleri Kanununun 4 üncü maddesinin (a) fıkrasında yer alan “Aşağıdaki cihazları imal veya ithal edenler satış sırasında, fabrika çıkış fiyatı veya ithal maliyeti üzerinden bir defaya mahsus olmak üzere,” ibaresi “Aşağıdaki cihazları imal edenler cihazın satış faturasındaki (özel tüketim vergisi hariç) Katma Değer Vergisi matrahı, ithal edenler ise Gümrük Giriş Beyannamesindeki (özel tüketim vergisi hariç) Katma Değer Vergisi matrahı üzerinden bir defaya mahsus olmak üzere,” şeklinde ve aynı maddenin (d) fıkrası ise “Bu maddede belirtilen oranları topluca veya ayrı ayrı iki katına kadar artırmaya veya kanuni oranı sifıra kadar indirmeye, (a) fıkrasının 6 numaralı bendi kapsamında bandrole tabi olan cihazları türleri ve özellikleri itibarıyla gruplandırmaya ve her bir grup için farklı bandrol oranları belirlemeye Bakanlar Kurulu yetkilidir.” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 37 – 3093 sayılı Türkiye Radyo-Televizyon Kurumu Gelirleri Kanununun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

“Tahakkuku müteakip tebliğ edilen para cezalarını ödemeyenler hakkında 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanuna göre işlem yapılır. Bu maddeye göre kesilecek idari para cezalarına karşı, ilgisine tebliğ tarihinden itibaren, bir ay içerisinde yetkili idare mahkemesinde dava açılabilir.”

MADDE 38 – 1/6/1989 tarihli ve 3568 sayılı Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik ve Yeminli Mali Müşavirlik Kanununun geçici 13 üncü maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Bu fıkranın yürürlüğe girmesini müteakip, Birlik olağan genel kurulu toplanıncaya kadar, Kanunun, Birlik tarafından yönetmelikle düzenlenmesini öngördüğü konularda yönetmelikleri hazırlamaya ya da mevcut yönetmeliklerde değişiklik yapmaya Birlik Yönetim Kurulu yetkili olup, bunlar Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Resmi Gazetede yayımlanır. Bu düzenlemelerle ilgili olarak 33 üncü maddenin birinci fıkrasının (b) bendi uygulanmaz.

Birlik ve odaların 2010 yılı bütçesi, 2009 yılı bütçesi gelir ve giderleriyle birlikte yüzde ona kadar artırılmak suretiyle Birlik ve oda yönetimleri tarafından düzenlenir ve uygulanır.”

MADDE 39 – 1) 29/7/1970 tarihli ve 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 4 üncü ve 14 üncü maddelerinde yer alan “Katma” ibareleri “Özel” şeklinde değiştirilmiştir.

2) 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 56 ncı maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin ikinci cümlesinde yer alan “nakdi” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

3) 13/10/1983 tarihli ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 116 ncı maddesinin üçüncü, dördüncü ve beşinci fıkraları yürürlükten kaldırılmıştır.

4) 13/10/1983 tarihli ve 2919 sayılı Kanunun ek 2 nci maddesinin dördüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

5) 1/6/1989 tarihli ve 3568 sayılı Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik ve Yeminli Mali Müşavirlik Kanununun 19 uncu maddesinin birinci fıkrasının (f) bendindeki “Yıllık” ile 49 uncu maddesinin ikinci fıkrasındaki “12/4,” ibareleri madde metninden çıkarılmıştır.

GEÇİCİ MADDE 1 – Türkiye Kızılay Derneği adına kayıt ve tescilli olan motorlu taşıtlarla ilgili olarak 1/7/2008 tarihinden önce tahakkuk eden motorlu taşıtlar vergisi, bu vergiye ilişkin gecikme zammı, gecikme faizi ve vergi cezaları ile 11/7/1972 tarihli ve 1606 sayılı Bazı Dernek ve Kurumların Bazı Vergilerden, Bütün Harç ve Resimlerden Muaf Tutulmasına İlişkin Kanunun 1 inci maddesinde sayılan kurum ve kuruluşların iktisadi işletmeleri adına 31/12/2008 tarihinden önceki vergilendirme dönemlerine ilişkin tahakkuk ettirilen kurumlar vergisi ile kurumlar vergisi ve geçici vergiye ilişkin gecikme zammı, gecikme faizi ve vergi cezalarının; bu alacaklarla ilgili olarak açılmış bulunan tüm davalar ile 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun geçici 67 nci maddesinin uygulanmasına yönelik açılmış

tüm davalardan, bu Kanunun yayımlandığı tarihi izleyen ikinci ayın sonuna kadar vazgeçilmesi şartıyla tahsilinden vazgeçilir. Madde kapsamına giren alacaklara ilişkin olarak tarhiyat yapılmaz ve yapılmış olan tarhiyatlar, maddede belirtilen şartların yerine getirilmesi koşuluyla terkin edilir. Madde kapsamında terkin gereken alacaklara karşılık, 31/12/2005 tarihinden sonraki vergilendirme dönemlerine ilişkin olarak tahsil edilmiş tutarlar red ve iade edilir.

Davadan vazgeçme dilekçeleri bağlı bulunulan vergi dairesine verilir, bu dilekçelerin vergi dairesine verildiği tarih, ilgili yargı merciine verildiği tarih sayılarak, dilekçeler ilgili yargı merciine gönderilir. Bu madde hükmünden yararlanmak üzere başvuruda bulunan ve açtığı davalardan vazgeçen mükellefin 193 sayılı Kanunun geçici 67 nci maddesinin uygulanmasına yönelik ihtilaflara ilişkin daha önce verilmiş ve kanun yolu tüketilmemiş kararlar uyarınca, taraflara tebliğ edilip edilmediğine bakılmaksızın işlem yapılmaz. Madde hükmünden yararlanma başvurusu üzerine idarece de ihtilaflar devam ettirilmez ve bu davalarla ilgili olarak yargılama giderleri ve vekalet ücretine hükmedilmez.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

GEÇİCİ MADDE 2 – (1) 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun;

a) 32/A maddesi kapsamında olup 31/12/2010 tarihine kadar başlayan yatırımlar için söz konusu maddenin ikinci fıkrasının (b) bendinde geçen “% 25” ve “% 45” oranları, sırasıyla “% 60” ve “% 70” olarak uygulanır. Aynı madde uyarınca, münhasıran Çanakkale ilinin Gökçeada ve Bozcaada ilçelerine il genelinden farklı bir gruplandırma yapmaya ve sektörel öncelik belirlemeye Bakanlar Kurulu yetkilidir.

b) Geçici 4 üncü maddesinin birinci fıkrasındaki “münhasıran” ibaresi, 31/12/2010 tarihine kadar “Bakanlar Kurulunca belirlenen illerde münhasıran” olarak uygulanır.

c) Geçici 5 inci maddesinin uygulamasına ilişkin olarak, birleşen veya birleşilen şirketlere anılan Kanunun 13 üncü maddesine göre ilişkili kişi sayılanlar tarafından istihdamın veya faaliyetin kaydırılması gibi sadece teşviklerden yararlanmak amacıyla yapılan işlemlerin bulunması halinde, anılan maddedeki teşviklerden yararlanılamaz.

(2) Elektrik dağıtım şirketlerinden 31/12/2008 tarihi itibarıyla hisselerinin tamamı kamuya ait olanların söz konusu tarihten önceki vergilendirme dönemlerine ilişkin olup bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar elektrik satışından doğan ve süresinde tahsil edilmemesi nedeniyle hesaplanan gecikme faizi ve/veya gecikme zammı alacaklarının tahsili beklenmeksizin dönem sonlarında tahakkuk ettirilmesi suretiyle yapılan her türlü vergi tarhiyatı ve buna ilişkin vergi cezaları ile gecikme faizleri ve gecikme zamları bu konuda herhangi bir ihtilaf yaratılmamak ve yaratılmış ihtilaflardan vazgeçilmek şartıyla terkin edilir, tahsil edilmiş ise red ve iade edilmez. Madde kapsamına giren dönemlere ilişkin olarak aynı gerekçeyle tarhiyat yapılmaz.

MADDE 40 – Bu Kanunun;

a) 2 nci maddesi 1/1/2009 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

b) 22 nci, 27 nci ve 28 inci maddeleri yayımını izleyen aybaşında,

c) 29 uncu maddesi 1/1/ 2010 tarihinde,

ç) 34 üncü maddesi 10/5/2009 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

d) Diğer hükümleri yayımı tarihinde,

yürürlüğe girer.

MADDE 41 – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

2/7/2009

(1) SAYILI CETVEL

Vergi Tutarı

G.T.İ.P. NO

2710.11.25.00.00

Mal İsmi

Diğerleri

(TL)

1,6135

Birimi

Kilogram

[R.G. 3 Temmuz 2009 – 27277]

 [İçindekilere dön](#)

ASKERİ HAKİMLER KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN

Kanun No. 5905

Kabul Tarihi: 16/6/2009

MADDE 1 – 26/10/1963 tarihli ve 357 sayılı Askeri Hakimler Kanununun 39 uncu maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yargı ile ilgili idari görev kadroları şunlardır:

- A) Milli Savunma Bakanlığı Müsteşar Adli İşler Yardımcılığı kadroları,
- B) Milli Savunma Bakanlığı Kanunlar ve Kararlar Dairesi Başkanlığı kadroları,
- C) Milli Savunma Bakanlığı Hukuk Müşavirliği kadroları,
- D) Genelkurmay Başkanlığı, kuvvet komutanlıkları ve Jandarma Genel Komutanlığındaki Hukuk İşleri Müdürlüğü kadroları,
- E) Sahil Güvenlik Komutanlığı Hukuk Müşavirliği kadroları.”

MADDE 2 – Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

2/7/2009

[R.G. 3 Temmuz 2009 – 27277]

 [İçindekilere dön](#)

KAT MÜLKİYETİ KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA İLİŞKİN KANUN

Kanun No. 5912

Kabul Tarihi: 23/6/2009

MADDE 1 – 23/6/1965 tarihli ve 634 sayılı Kat Mülkiyeti Kanununun 3 üncü maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Kat irtifakı arsa payına bağlı bir irtifak çeşidi olup, yapının tamamı için düzenlenecek yapı kullanma izin belgesine dayalı olarak, bu Kanunda gösterilen şartlar uyarınca kat mülkiyetine resen çevrilir. Bu işlem, arsa malikinin veya kat irtifakına sahip ortak maliklerden birinin istemi ile dahi gerçekleştirilebilir.”

MADDE 2 – 634 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve (c) bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

“a) Anagayrimenkulde, yapı veya yapıların dış cepheler ve iç taksimatı bağımsız bölüm, eklenti, ortak yerlerinin ölçüleri ve bağımsız bölümlerin konum ve büyüklüklerine göre hesaplanan değerleriyle oranlı arsa payları, kat, daire, iş bürosu gibi nevi ile bunların birden başlayıp sırayla giden numarası ve bağımsız bölümlerin yapı inşaat alanı da açıkça gösterilmek suretiyle, proje müellifi mimar tarafından yapılan ve anagayrimenkulün maliki veya bütün paydaşları tarafından imzalanan, yetkili kamu kurum ve kuruluşlarınca onaylanan mimarî proje ile yapı kullanma izin belgesi.”

MADDE 3 – 634 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin birinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve dördüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

“Henüz yapı yapılmamış veya yapısı tamamlanmamış bir arsa üzerinde kat irtifakının kurulması ve tapu siciline tescil edilmesi için o arsanın malikinin veya bütün paydaşlarının

buna ait istem ile birlikte 12 nci maddenin (a) bendine uygun olarak düzenlenen proje ile (b) bendindeki yönetim plânını tapu idaresine vermeleri lazımdır. Kat mülkiyetine geçişte ayrıca yönetim plânı istenmez.”

“Yapının tamamlanmasından sonra kat irtifakının kat mülkiyetine çevrilmesi, kat irtifakının tesciline ait resmi senede ve 12 nci maddede yazılı belgelere dayalı olarak, yetkili idarece yapı kullanma izin belgesinin verildiği tarihten itibaren altmış gün içinde ilgili tapu idaresine gönderilmesi üzerine resen yapılır.”

MADDE 4 – 634 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 1 – Bu Kanunun yürürlüğe girmesinden önce kat irtifakı kurulmuş ve üzerindeki yapılar tamamlanıp yapı kullanma izin belgesi alınmış yapılarda, kat irtifakına sahip ortak maliklerden birinin başvurusu veya yapı kullanma izin belgesinin yetkili idarece tapu idaresine gönderilmesi üzerine zorunlu deprem sigortası poliçesi dâhil başkaca hiçbir belge aranmaksızın kat mülkiyetine resen geçilir.”

MADDE 5 – 634 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 2 – Bu Kanunun yürürlük tarihinden önce kurulan toplu yapılara ait yönetim planlarının, bu Kanun hükümlerine uyarlanması amacıyla yapılacak ilk değişiklik için mevcut kat malikleri kurulunun salt çoğunluğu yeterlidir. Mevcut toplu yapı yönetimleri, değiştirilen yönetim planına göre yeni yöneticiler seçilinceye kadar geçici yönetim olarak görevini sürdürür. Toplu yapı yöneticisi seçimi, en geç yönetim planının değiştirilmesini takip eden üç ay içinde yapılır.”

MADDE 6 – Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 7 – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

6/7/2009

[R.G. 7 Temmuz 2009 – 27281]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

BANKA KARTLARI VE KREDİ KARTLARI KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN

Kanun No. 5915

Kabul Tarihi: 24/6/2009

MADDE 1 – 23/2/2006 tarihli ve 5464 sayılı Banka Kartları ve Kredi Kartları Kanununun 24 üncü maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Sözleşmede belirtilen asgari tutar, dönem borcunun yüzde yirmisinden aşağı olamaz. Kurul, Hazine Müsteşarlığı ve Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasının olumlu görüşünü alarak bu oranı yüzde kırka kadar arttırmaya, arttırdığı oranı yüzde yirmiye kadar düşürmeye veya belirtilen sınırlar dahilinde söz konusu oranı kart hamili grupları itibarıyla farklılaştırmaya yetkilidir. Hesap özetinde yer alan asgari ödeme tutarı son ödeme tarihinde ödenmediği takdirde kart hamili ödenmeyen tutar için sözleşmede öngörülen gecikme faizi dışında bir yükümlülük altına sokulamaz."

MADDE 2 – 5464 sayılı Banka Kartları ve Kredi Kartları Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 5 – 31/5/2009 tarihi itibarıyla, kart çıkaran kuruluşlarca ya da varlık yönetim şirketlerince, kendisine ödeme için ihtar çekilmiş veya haklarında icra takibi başlatılmış ya da 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanununun 53 üncü maddesi uyarınca Kurulca belirlenen usul ve esaslar çerçevesinde üçüncü, dördüncü veya beşinci grup krediler ve diğer alacaklar içerisinde sınıflandırılmış kredi kartı borcu bulunan kart hamilleri Kanunun yayımı tarihinden itibaren altmış gün içerisinde ilgili kredi kartını çıkaran kuruluşla

ya da kuruluşun avukatlarına veya 5411 sayılı Bankacılık Kanunu kapsamında faaliyet gösteren varlık yönetim şirketine ya da ilgili şirketin yetkilendirdiği temsilcilerine yazılı olarak, güncel tebligat adreslerini de belirtmek suretiyle müracaat ederek, ikinci fıkrada belirlenen usule göre hesaplanacak borçlarını üçüncü fıkradaki koşullardan birine göre ödemek istediklerini beyan etmeleri halinde, düzenlenecek ödeme plânını imzalamaları şartıyla, icra takibine konu olmuş ise takip, dava masraf ve harçlarını ve nispi kanuni vekalet ücretinin yüzde yirmibeşini de kabul edilen plan çerçevesinde ödeme hakkına sahip olurlar.

31/5/2009 tarihi itibarıyla, kart hamiline ödenmesi için ihtar çekilen veya hakkında icra takibi başlatılan kredi kartı ana para ve faiz borcu ya da kart hamilinin anılan tarih itibarıyla 5411 sayılı Bankacılık Kanununun 53 üncü maddesi uyarınca, Kurulca belirlenen usul ve esaslar çerçevesinde üçüncü, dördüncü veya beşinci grup krediler ve diğer alacaklar içerisinde sınıflandırılmış bulunan kredi kartı ana para borcu ile bu hesaplarda sınıflandırılma tarihine kadar işletilmiş bulunan faiz borcu 31/5/2009 tarihine kadar Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasınca üç aya kadar vadeli ağırlıklı ortalama mevduat faiz oranı esas alınarak ilan edilecek aylık endeks katsayısı ile çarpılmak suretiyle ödeme planına esas borç tutarı hesaplanır.

İkinci fıkraya göre hesaplanan ödeme planına esas borç tutarının müracaat tarihinden itibaren otuz gün içerisinde defaten ya da taksitler halinde ödenmesi durumunda herhangi bir ilave borç hesaplamasına gidilmez. Ancak, ödeme planına esas borcun vadeli olarak ödenmesinin talep edilmesi halinde aylık eşit taksitler şeklinde ödenecek borç tutarı;

- a) 6 aylık vade için 1,04,
- b) 12 aylık vade için 1,08,
- c) 24 aylık vade için 1,18,
- d) 36 aylık vade için 1,26,

ile çarpılarak hesaplanacak tutarın ay sayısına bölünmesi suretiyle hesaplanır. Vadeli ödemelerde ilk taksit peşin olarak ödenir.

Kredi kartı borçlusunun bu maddenin birinci fıkrasına uygun olarak alacaklıya müracaat etmesi ve yapılan ödeme planı doğrultusunda taksit tutarlarını ödemesi şartıyla, halihazırda yapılmış işlemler baki kalmak kaydıyla icra işlemleri durur, İcra ve İflas Kanununda belirtilen süreler işlemez.

Kredi kartı borçlusu bu ödeme planına karşı ancak, plan doğrultusunda ödeme yapmak ve ödemelere devam etmek koşulu ile itiraz yoluna başvurabilir.

Bu madde kapsamında yeniden yapılandırılan borçlarda, borçlunun yapılandırma öncesi dönemde borca vaki itirazları ortadan kalkar. Ödeme planı uyarınca son taksitin de vadesinde ödenmesi üzerine icra takibi sona erer.

Altı aylık vade de dahil olmak üzere kabul edilen taksit planına göre, bir yıl içerisinde 3 taksitin vadesinde ödenmemesi halinde bu madde ile sağlanan haklar, ilgili kart çıkaran kuruluşça ya da varlık yönetim şirketince ortadan kaldırılabilir ve bu Kanunun 26 ncı maddesinde belirtilen gecikme faizi üzerinden mevcut icra takip işlemlerine devam edilebilir.

Bankaların kredi kartı alacaklarını temlik almış olan varlık yönetim şirketleri de kredi kartı borçlularının talebi halinde, bu madde gereğince işlem yapmak zorundadırlar. Temlik alacaklıları da bu madde kapsamındaki alacaklarıyla ilgili olarak bankaların yararlandıkları harç muafiyetlerinden yararlanırlar.

Bu madde, Kanunun yürürlüğe giriş tarihinden önce yapılmış ödemeleri geri isteme hakkı vermez."

MADDE 3 – Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4 – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

6/7/2009

[R.G. 7 Temmuz 2009 – 27281]

— • —

GÜMRÜK KANUNU İLE BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN

Kanun No. 5911

Kabul Tarihi: 18/6/2009

MADDE 1 – 27/10/1999 tarihli ve 4458 sayılı Gümrük Kanununun 3 üncü maddesinin (2), (6), (8), (9), (10), (13) ve (20) numaralı bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki bentler eklenmiştir.

“2. a) “Gümrük idaresi veya idareleri” deyimi, gümrük mevzuatında belirtilen işlemlerin kısmen veya tamamen yerine getirildiği merkez veya taşra teşkilatındaki hiyerarşik yönetim birimlerinin tamamını;

b) “Giriş gümrük idaresi” deyimi, eşyanın Türkiye Gümrük Bölgesine getirildiği ve risk analizine dayalı giriş kontrolüne tabi tutularak geciktirilmeksizin sevk işlemlerinin yapıldığı gümrük idaresini;

c) “İthalat gümrük idaresi” deyimi, Türkiye Gümrük Bölgesine getirilen eşyanın risk analizine dayalı kontrolleri de dâhil olmak üzere gümrükçe onaylanmış bir işlem ve kullanıma tabi tutulmasına ilişkin işlemlerinin yerine getirildiği gümrük idaresini;

d) “İhracat gümrük idaresi” deyimi, Türkiye Gümrük Bölgesini terk edecek eşyanın risk analizine dayalı kontrolleri de dâhil olmak üzere gümrükçe onaylanmış bir işlem ve kullanıma tabi tutulmasına ilişkin işlemlerinin yerine getirildiği gümrük idaresini;

e) “Çıkış gümrük idaresi” deyimi, eşyanın Türkiye Gümrük Bölgesini terk etmeden önce sunulmasının gerekli olduğu ve çıkış işlemlerinin tamamlanması ile ilgili gümrük kontrolleri ve risk analizine dayalı kontrollere tabi tutulduğu gümrük idaresini;”

“6. a) “Serbest dolaşımda bulunan eşya” deyimi, 18 inci madde hükümlerine göre tümüyle Türkiye Gümrük Bölgesinde elde edilen ve bünyesinde Türkiye Gümrük Bölgesi dışındaki ülke veya topraklardan ithal edilen girdileri bulundurmayan veya şartlı muafiyet düzenlemelerine tabi tutulan eşyadan elde edilen ve tabi olduğu rejim hükümleri uyarınca özel ekonomik değer taşımadığı tespit edilen veya Türkiye Gümrük Bölgesi dışındaki ülke veya topraklardan serbest dolaşıma giriş rejimine tabi tutularak ithal edilen veya Türkiye Gümrük Bölgesinde, yukarıda belirtilen eşyadan ayrı ayrı veya birlikte elde edilen veya üretilen eşyayı;

b) “Serbest dolaşımda bulunmayan eşya” deyimi, serbest dolaşımda bulunan eşya dışında kalan eşya ile transit hükümleri saklı kalmak üzere Türkiye Gümrük Bölgesini fiilen terk eden eşyayı;”

“8. a) “Gümrük vergileri” deyimi, ilgili mevzuat uyarınca eşyaya uygulanan ithalat vergilerinin ya da ihracat vergilerinin tümünü;

b) “Gümrük yükümlülüğü” deyimi, yükümlünün gümrük vergilerini ödemesi zorunluluğunu;

9. “İthalat vergileri” deyimi,

a) Eşyanın ithalinde ödenecek gümrük vergisi ile diğer eş etkili vergiler ve mali yükleri,

b) Tarım politikası veya tarım ürünlerinin işlenmesi sonucu elde edilen bazı ürünlere uygulanan özel düzenlemeler çerçevesinde ithalatta alınacak vergileri ve diğer mali yükleri;

10. “İhracat vergileri” deyimi,

a) Eşyanın ihracatında ödenecek gümrük vergisi ile diğer eş etkili vergiler ve mali yükleri,

b) Tarım politikası veya tarım ürünlerinin işlenmesi sonucu elde edilen bazı ürünlere uygulanan özel düzenlemeler çerçevesinde ihracatta alınacak vergileri ve diğer mali yükleri;”

“13. “Gümrük kontrolü” deyimi, Türkiye Gümrük Bölgesi ile diğer ülkeler arasında taşınan eşyanın giriş, çıkış, transit, nakil ve nihai kullanımını ve serbest dolaşımda

bulunmayan eşyanın durumunu düzenleyen gümrük mevzuatı ve diğer mevzuatın doğru uygulanmasını sağlamak için gümrük idareleri tarafından yürütülen; eşyanın muayenesi, beyanname verileri ile elektronik veya yazılı belgelerin varlığının ve gerçekliğinin doğrulanması, işletmelerin hesap ve diğer kayıtlarının incelenmesi, taşıma araçlarının kontrolü, bagajların ve kişilerin yanlarında ya da üstlerinde taşıdıkları diğer eşyanın kontrolü ile resmi araştırmalar ve diğer benzeri uygulamaları;”

“20. a) “Rejim hak sahibi” deyimi, kendi adına ve hesabına gümrük beyanını yapan veya hesabına gümrük beyanı yapılan kişi veya bu kişilere ait bir gümrük rejimi ile ilgili hakların ve yükümlülüklerin devredildiği kişiyi;

b) “Asıl sorumlu” deyimi, transit rejiminde rejim hak sahibini;”

“24. “Risk” deyimi, Türkiye Gümrük Bölgesi ve diğer ülkeler arasında taşınan eşyanın giriş, çıkış, transit, nakil ve nihai kullanımına ve serbest dolaşımında bulunmayan eşyaya ilişkin olarak,

a) Ulusal ya da uluslararası düzeyde alınmış önlemlerin doğru bir şekilde uygulanmasını engelleyen,

b) Ülkenin mali çıkarlarını tehlikeye düşüren,

c) Ülkenin güvenlik ve emniyetine, kamu güvenliği ve kamu sağlığına, çevreye veya tüketicilere yönelik tehdit oluşturan,

bir olayın ortaya çıkma ihtimalini;

25. “Risk yönetimi” deyimi, riskin sistematik olarak tanımlanması ve riskin en aza indirilmesi için gerekli olan tüm önlemlerin uygulanması amacıyla ulusal ve uluslararası kaynak ve stratejilere dayanılarak veri ve bilgi toplanmasını, risk analizi ve değerlendirilmesini, alınacak önlemlerin belirlenmesini ve uygulanmasını, bu sürecin işleyiş ve sonuçlarının düzenli olarak izlenmesi ve gözden geçirilmesini;”

MADDE 2 – 4458 sayılı Kanunun Birinci Kısmının İkinci Bölümünün Birinci Ayırımının başlığı “Temsil Hakkı ve Yetkilendirilmiş Yükümlü” olarak değiştirilmiş ve 5 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 5/A maddesi eklenmiştir.

“MADDE 5/A – 1. Müsteşarlık, gerektiğinde ilgili kurum ve kuruluşların görüşlerini de almak suretiyle Türkiye Gümrük Bölgesinde ekonomik faaliyette bulunan yerleşik kişilere ikinci fıkrada yer alan şartları taşımaları halinde yetkilendirilmiş yükümlü statüsü tanır. Yetkilendirilmiş yükümlüler, kolaylaştırılmış emniyet ve güvenlikle ilgili gümrük kontrollerinden veya gümrük mevzuatının öngördüğü basitleştirilmiş uygulamalardan faydalanır.

2. Yetkilendirilmiş yükümlü statüsünün tanınması için gereken şartlar aşağıda belirtilmiştir.

a) 4 üncü maddede belirtilen sorumlulukların yerine getirilmesinde ciddi ihlallerde bulunmamak,

b) Gümrük kontrollerinin doğru biçimde yapılabilmesine imkân veren ticari kayıtları düzenli bir şekilde tutma yeterliliğine sahip bulunmak,

c) Müsteşarlıkça gerek görülen hallerde, mali yeterliliğe sahip olduğunu kanıtlamak,

d) Uygun emniyet ve güvenlik standartlarına sahip bulunmak.

3. İkinci fıkrada belirtilen şartlar ile aşağıdaki hususlara ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle düzenlenir:

a) Yetkilendirilmiş yükümlü statüsünün verilmesi,

b) Basitleştirmelerden faydalanma izninin verilmesi,

c) Bu statü ve izinlerin hangi gümrük idarelerince verileceğinin belirlenmesi,

d) Risk yönetimi düzenlemeleri dikkate alınarak, emniyet ve güvenliğe ilişkin gümrük kontrollerinde tanınacak kolaylıkların türü ve kapsamının belirlenmesi,

e) İlgili kurum ve kuruluşlardan gerektiğinde görüş alınması ve bilgi talebinde bulunulması,

f) Yetkilendirilmiş yükümlü statüsünün geçici olarak geri alınması veya iptali.”

MADDE 3 – 4458 sayılı Kanunun 10 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 10 – 1. a) Bu Kanunda ve bu Kanuna dayanılarak çıkarılan mevzuatta yer alan; izin süreleri, teminat uygulamaları, gümrük vergilerinden muafiyet ve istisna uygulamaları ile beyanın düzeltilmesine ilişkin ortaya çıkan sorunları ve tereddütleri incelemek suretiyle gidermeye Müsteşarlığın önerisi ile bağlı bulunduğu Bakan yetkilidir.

b) Tabii afetler, tehlikeli ve salgın hastalıklar, büyük yangınlar, radyasyon ve hava kirliliği gibi önemli nitelikteki kimyasal ve teknolojik olaylar ile büyük nüfus hareketleri gibi kriz hallerinde kriz bölgelerinde kullanılmak üzere yurt dışından gelecek araç, gereç, makine, teçhizat ve benzeri malzemelerin, giriş kayıtları tutulmak ve gümrük ile ilgili mevzuat gereğince yerine getirilmesi gereken işlemler sonradan yapılmak üzere, yurda girişine izin vermeye; bu şekilde yurda giren her türlü araç, gereç, makine ve teçhizatın tekrar yurt dışına çıkarılmalarına veya ihtiyaçlara ve günün şartlarına uygun olarak serbest dolaşıma girişine karar vermeye Müsteşarlığın bağlı olduğu Bakan yetkilidir.

c) Müsteşarlık, gümrük mevzuatının doğru olarak uygulanması için gerekli gördüğü bütün önlemleri alır. Bu çerçevede, eşyanın gümrükçe onaylanmış bir işlem veya kullanıma tabi tutulmasına ilişkin gerekli gördüğü bir kısım tespit işlemlerinin, belirleyeceği niteliklere sahip gümrük müşavirleri eliyle yürütülmesine ilişkin usul ve esasları düzenlemeye yetkilidir.

2. Gümrük mevzuatının öngördüğü uygulamaların, hangi hallerde ve hangi koşullar altında basitleştirileceğine ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 4 – 4458 sayılı Kanununun 10 uncu maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 10/A maddesi eklenmiştir.

“MADDE 10/A – 1. Gümrük idareleri, mevzuatın belirlediği şartlar çerçevesinde, Türkiye Gümrük Bölgesi ile diğer ülkeler arasında taşınan eşyanın giriş, çıkış, transit, aktarma ve nihai kullanımını ve serbest dolaşımda bulunmayan eşyanın durumunu düzenleyen gümrük mevzuatı ve diğer mevzuatın doğru uygulanmasını sağlamak için gerekli görülen gümrük kontrollerini yerine getirir. Uluslararası bir anlaşmanın öngörmesi halinde, mevzuatın doğru bir şekilde uygulanmasına yönelik gümrük kontrolleri başka bir ülkede de yürütülebilir.

2. Ani ve rastgele yapılanlar dışındaki gümrük kontrolleri; risklerin tespiti ve risk derecesinin ölçülmesi ile ulusal ve gerekli görüldüğü takdirde uluslararası düzeyde riskleri değerlendirerek gerekli önlemleri oluşturmak amacıyla bilgisayarlı veri işleme tekniklerini kullanan risk analizi esas alınarak yapılır.

3. Müsteşarlık, risk yönetimi çerçevesini oluşturur ve risk kriterleri ile öncelikli kontrol alanlarını belirler. Bu amaçla, risk kriterlerinin tespitine yönelik olarak gümrük işlemleri, gümrük kabahatleri ve kaçakçılık fiillerine ilişkin verileri toplamaya, saklamaya ve işlemeye yetkilidir. Verilerin toplanması, saklanması ve işlenmesine ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle belirlenir.

4. Gümrük idareleri dışındaki yetkili kurumlar tarafından gerçekleştirilecek kontroller, 21/3/2007 tarihli ve 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanununun 19 uncu maddesi hükümleri saklı kalmak kaydıyla gümrük idarelerinin koordinasyonunda ve mümkün olduğu ölçüde aynı yer ve zamanda yapılır.

5. Bu maddede öngörülen kontroller kapsamında, gümrük idareleri ile diğer yetkili kurumlar, Türkiye Gümrük Bölgesi ile diğer ülkeler arasında taşınan eşyanın giriş, çıkış, transit, aktarma ve nihai kullanımı ile serbest dolaşımda bulunmayan eşyanın durumu ile ilgili alınan bilgileri riskin en az düzeye indirilebilmesi için kendi aralarında paylaşabilirler.

6. 12 nci madde hükümleri saklı kalmak kaydıyla, gizli bilgilerin diğer ülkelerin gümrük idarelerine ve güvenlik güçleri gibi diğer kurumlarına iletilmesine sadece uluslararası bir anlaşma çerçevesinde izin verilebilir.”

MADDE 5 – 4458 sayılı Kanununun 14 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“3. Bu Kanuna göre gümrük idaresine yapılacak yazılı başvurular posta ile taahhütlü olarak gönderilebilir. Bu takdirde başvurunun postaya verildiği tarih gümrük idaresine verilme tarihi yerine geçer.”

MADDE 6 – 4458 sayılı Kanununun 21 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 21 – 1. Menşe şahadetnamesi aranacak haller ile menşe şahadetnamelerinin şekli ve içereceği bilgilere ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle belirlenir.

2. Menşe şahadetnamesinin ibrazına rağmen ciddi bir şüphe durumunda, ek kanıtları isteme konusunda gümrük idareleri yetkilidir.”

MADDE 7 – 4458 sayılı Kanunun Üçüncü Kısım İkinci Bölümüne 36 ncı maddeden önce gelmek üzere aşağıdaki 35/A, 35/B ve 35/C maddeleri eklenmiştir.

“MADDE 35/A – 1. Türkiye Gümrük Bölgesinin kara suları veya hava sahasından gümrük bölgesi içinde durmaksızın geçen taşıt araçları ile taşınan eşya hariç olmak üzere, Türkiye Gümrük Bölgesine getirilen eşya için özet beyan verilir.

2. Özet beyan, giriş gümrük idaresine verilir. Giriş gümrük idaresine gerekli bilgilerin derhal iletebileceği veya elektronik ortamda erişiminin sağlandığı hallerde, özet beyanın giriş gümrük idaresinden başka bir gümrük idaresine verilmesine izin verilebilir. Yükümlünün bilgisayar sistemindeki özet beyan bilgilerine erişilebilmesi halinde, Müsteşarlık, özet beyan yerine bir bildirimde bulunulmasını kabul edebilir.

3. Özet beyan, eşyanın Türkiye Gümrük Bölgesine getirilmesinden önce verilir.

4. Eşyanın Türkiye Gümrük Bölgesine getirilmesinden önce özet beyanın ibraz edilme süresi, bu süreye getirilebilecek istisnalar ve bu süreye ilişkin değişiklikler, özet beyandan vazgeçilebilmesine dair şartlar; özel durumlar ile belirli eşya trafiği, taşıma şekli ve yükümlü türleri ile özel güvenlik düzenlemelerinin öngörüldüğü uluslararası anlaşmalar dikkate alınarak yönetmelik ile düzenlenir.

MADDE 35/B – 1. Özet beyanın şekli ve içeriği; öncelikle güvenlik ve emniyet amacı ile uluslararası standartlar ve ticari uygulamalardan yararlanılarak risk analizi ve gümrük kontrollerinin etkin yapılabilmesi için gerekli bilgileri kapsayacak şekilde yönetmelik ile belirlenir.

2. Özet beyan veri işleme tekniği kullanılarak hazırlanır. Gerekli ayrıntıları içermesi halinde ticari bilgiler ile liman veya taşıma bilgileri kullanılabilir.

3. Müsteşarlık, istisnai durumlarda yazılı olarak düzenlenen özet beyanları, veri işleme tekniği kullanılarak hazırlanan özet beyanlar ile aynı düzeyde risk yönetimi uygulanmasına imkân verilmesi kaydıyla kabul edebilir.

4. Özet beyan eşyayı Türkiye Gümrük Bölgesine getiren veya eşyanın gümrük bölgesine taşıma sorumluluğunu üstlenen kişi tarafından verilir.

5. Dördüncü fıkrada belirtilen kişilerin yükümlülükleri saklı kalmak kaydıyla özet beyan;

a) Dördüncü fıkrada belirtilen kişiler adına hareket eden kişi,

b) Eşyayı yetkili gümrük idaresine sunabilen veya eşyanın sunulmasını sağlayan kişi,

c) Dördüncü fıkra ile (a) ve (b) bentlerinde belirtilen kişilerin temsilcisi,

tarafından, yönetmelik ile belirlenen şartlar uyarınca verilebilir.

6. Dördüncü ve beşinci fıkralarda belirtilen kişilerin talep etmeleri halinde, özet beyanın verilmesinden sonra bir veya daha fazla bilginin değiştirilmesine gümrük idarelerince izin verilir. Ancak;

a) Özet beyanı veren kişiye eşyanın muayene edileceğinin bildirilmesinden,

b) Söz konusu bilgilerin yanlış olduğunun tespit edilmesinden,

c) Eşyanın boşaltılmasına izin verilmesinden,

sonra özet beyanda değişiklik yapılmasına izin verilmez.

MADDE 35/C – 1. Giriş gümrük idaresi, 35/A maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkrasına göre belirlenecek süre sona ermeden önce gümrük beyannamesi verilen eşya için özet beyan verilmesinden vazgeçebilir. Bu durumda, gümrük beyannamesi, 35/B maddesinde öngörülen özet beyanda bulunması gerekli asgari bilgileri içerir ve 61 inci madde uyarınca tescil edilinceye kadar özet beyan statüsüne sahiptir. Giriş gümrük idaresine gerekli bilgileri derhal iletebileceği veya elektronik ortamda erişimini sağladığı hallerde, gümrük beyannamesinin giriş gümrük idaresinden başka bir gümrük idaresine verilmesine izin verilebilir.

2. Gümrük idarelerince, bilgisayar veri işleme tekniği kullanılmadan düzenlenen gümrük beyannameleri için, veri işleme tekniği kullanılarak hazırlanan gümrük beyannameleri ile aynı düzeyde risk yönetimi uygulanır.”

MADDE 8 – 4458 sayılı Kanunun 37 nci maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“4. Yukarıdaki fıkralar ile 35/A ila 35/C ve 38 ila 50 nci madde hükümleri, Türkiye Gümrük Bölgesinin dışında durmaksızın, Gümrük Bölgesinin iki noktası arasında düzenli bir hava veya deniz seferiyle doğrudan yapılan taşımacılık nedeniyle Türkiye Gümrük Bölgesini geçici olarak terk eden eşyaya uygulanmaz.”

MADDE 9 – 4458 sayılı Kanunun 39 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 39 – Türkiye Gümrük Bölgesinin kara suları veya hava sahasından durmaksızın geçen taşıt araçları ile taşınan eşya hariç olmak üzere, Türkiye Gümrük Bölgesine gelen eşya, getiren kişi ya da duruma göre eşyanın gelişinden sonra taşıma sorumluluğunu üstlenen kişi tarafından gümrüğe sunulur. Gümrüğe sunan kişi, eşyayı daha önce ibraz olunan özet beyan ya da gümrük beyannamesi ile ilişkilendirir.”

MADDE 10 – 4458 sayılı Kanunun 57 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 57 – 1. a) Fikri ve sınaî haklar mevzuatına göre korunması gereken haklar ile ilgili olarak hak sahibinin yetkilerine tecavüz eder mahiyetteki eşyanın alıkonulması veya gümrük işlemlerinin durdurulması hak sahibinin veya temsilcisinin talebi üzerine gümrük idareleri tarafından gerçekleştirilir. Durdurma veya alıkoyma kararı hak sahibi veya temsilcisi ile beyan sahibi veya 37 nci maddede belirtilen kişilere bildirilir.

b) Gümrük idaresine henüz bir talepte bulunulmadığı durumda ve söz konusu eşyanın fikri ve sınaî mülkiyet haklarını ihlal ettiğine dair açık deliller olması halinde, hak sahibinin geçerli bir başvuruda bulunabilmesini teminen, gümrük idareleri tarafından eşya üç işgünü süresince re’sen alıkonulabilir veya eşyanın gümrük işlemleri durdurulabilir.

2. Fikri ve sınaî hakların ihlal edildiği gerekçesi ile gümrük idaresine yapılan başvurunun kabulü, söz konusu eşyanın gümrük idaresince gereğince muayene edilmeden bırakıldığı veya eşyanın alıkonulması için herhangi bir önlem alınmadığı gerekçesi ile hak sahibine tazminat hakkı doğurmaz. Fikri ve sınaî hakları ihlal eden eşya ile mücadele kapsamında, gümrük idaresince başvuru üzerine veya re’sen hareket edilmesi nedeniyle ilgili kişilerin zarara uğramasından gümrük idaresi ve yetkilileri sorumlu tutulamazlar.

3. Gümrük idaresince alınan durdurma veya alıkoyma kararının hak sahibine tebliğinden itibaren çabuk bozulabilir eşya için üç iş günü, diğer eşya için on iş günü içinde hak sahibince ihtiyati tedbir kararı getirilmemesi halinde, eşya hakkında beyan sahibinin talepte bulunduğu gümrük rejimi hükümlerine göre işlem yapılır. Haklı bir mazeretin bulunması halinde, hak sahibinin talebi üzerine, gümrük idaresince on iş gününe kadar ek süre verilebilir.

4. Gümrük idaresince gümrük işlemleri durdurulan veya alıkonulan eşya, yetkili mahkemece alınan karar doğrultusunda imha veya asli nitelikleri değiştirilerek tasfiye edilir.

5. Yolcuların kendi kullanımlarına mahsus kişisel eşya ile ticari mahiyette olmayan ve gümrük vergisi muafiyeti sınırları içinde kalan hediyelik eşya için bu madde hükümleri uygulanmaz. Aynı şekilde, fikri ve sınaî haklar mevzuatına göre korunması gereken haklar ile korunmuş ve hak sahibinin izni ile üretilmiş eşyanın; hak sahibinin rızası dışında bir gümrük işlemine tabi tutulması veya hak sahibinin onayladığından farklı şartlarda üretilmesi veya başka şartlarda bir marka taşınması halinde, söz konusu eşya bu madde hükümleri kapsamı dışında tutulur.

6. Gümrük idaresince gümrük işlemleri durdurulan veya alıkonulan eşyanın mahkemece fikri ve sınaî hakları ihlal ettiğinin tespitine gerek olmaksızın kolaylaştırılmış imha kapsamında gümrük kontrolü altında imhasına gümrük idaresi tarafından izin verilebilir. Kolaylaştırılmış imhaya ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle belirlenir.

7. Gümrük idaresince gümrük işlemleri durdurulan veya alıkonulan eşyanın hak sahibinin belirlediği tutarda teminatla iadesine ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 11 – 4458 sayılı Kanununun 56 ncı maddesinin birinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

“Eşyanın bu fıkra kapsamında olup olmadığının belirlenmesinde tereddüt edilen durumlarda, Sanayi ve Ticaret Bakanlığının görüşü esas alınarak işlem yapılır. Söz konusu isim ve simgelerin kaldırılması veya eşyanın gerçek menşeinin gösterilmesi amacıyla, usul ve esasları yönetmelikle belirlenecek elleçleme faaliyetlerine izin verilebilir.”

MADDE 12 – 4458 sayılı Kanununun 60 ncı maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“2. a) Eşyanın beyan edildiği gümrük rejimini düzenleyen hükümlerin uygulanması için gerekli bütün belgeler beyannameye eklenir.

b) Gümrük beyanı bilgisayar veri işleme tekniği yoluyla yapıldığında gümrük idaresi beyannameye eklenmesi gereken belgelerin beyanname ile birlikte ibrazını istemeyebilir. Bu durumda söz konusu belgeler gümrük idaresi istediğinde ibraz edilmek üzere beyan sahibince muhafaza edilir.”

“5. Aşağıda yazılı hallerde yetkili makamlardan gönderilecek resmi yazılar beyanname kabul edilerek eşyanın gümrük işlemleri, bu yazılara dayanılarak yürütülür.

a) Cumhurbaşkanının zat ve ikametgâhına ait eşya hakkında Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliğinden gönderilecek yazılar.

b) Diplomatik muaflik ve ayrıcalıklardan yararlananların ancak kendi adlarına veya elçilik adına gelecek eşya için karşılıklı olmak şartıyla misyon şeflerinden veya muaflik hakkı tanınmış heyet başkanlarınca gönderilen yazılar ile şekli, kapsayacağı bilgiler ve göreceği işlemler Dışişleri Bakanlığı ve Müsteşarlıkça müştereken tespit olunan kurye çantalarına ait kurye mektupları.”

MADDE 13 – 4458 sayılı Kanununun 61 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve ikinci fıkrasında yer alan “gümrük idareleri tarafından” ibaresi ile üçüncü fıkrasında yer alan “gümrük idaresince” ve “olan” ibareleri madde metninden çıkarılmıştır.

“1. 60 ncı maddede belirtilen şartlara uygun beyannameler, ait oldukları eşyanın gümrüğe sunulmuş olması halinde tescil edilir. Tescil işlemi, beyana ilişkin bilgilerin yerel alan ağı veya geniş alan ağı üzerinden gümrük bilgisayar sistemine girilerek sistem tarafından tescil tarihi ve sayısı verilmesini ya da beyanname veya beyanname hükmündeki belgenin üzerine mühür vurularak, sıra numarası ile tarih konulması ve bu beyannameye ait bilgilerin tescil defterine yazılmasını ifade eder.”

MADDE 14 – 4458 sayılı Kanununun 63 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 63 – Başka bir eşyanın beyanı sonucunu doğurmaması kaydıyla, beyan sahibinin talebi üzerine beyannameye yer alan bir veya daha fazla bilginin düzeltilmesine, gümrük idarelerince izin verilir. Ancak;

a) Beyan sahibine eşyanın muayene edileceğinin bildirilmesinden,

b) Söz konusu bilgilerin yanlış olduğunun tespit edilmesinden,

c) 73 üncü madde hükümleri saklı kalmak üzere, eşyanın teslim edilmesinden, sonra beyannameye düzeltme yapılmasına izin verilmez.”

MADDE 15 – 4458 sayılı Kanununun 72 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 72 – 59 uncu maddenin birinci fıkrasının (b), (c) ve (d) bentlerinde belirtilen şekilde yapılan beyanlara ilişkin usuller 60 ila 71 inci madde hükümleri çerçevesinde yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 16 – 4458 sayılı Kanununun 74 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Eşyanın Türkiye Gümrük Bölgesine getirilmeden serbest dolaşıma girişine ilişkin usul ve esasları belirlemeye Bakanlar Kurulu yetkilidir.”

MADDE 17 – 4458 sayılı Kanununun 81 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“3. Şartlı muafiyet düzenlemelerine tabi tutulan eşyadan elde edilen ve tabi olduğu rejim hükümleri uyarınca özel ekonomik değer taşıdığı tespit edilen eşya, aynı rejime tabi tutulmuş sayılır.”

MADDE 18 – 4458 sayılı Kanununun 84 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 84 – 1. Transit rejimi;

a) İthalat vergileri ve ticaret politikası önlemlerine tabi tutulmayan serbest dolaşıma girmemiş,

b) İhracatla ilgili gümrük işlemleri tamamlanmış, eşyanın, gümrük gözetimi altında Türkiye Gümrük Bölgesi içindeki bir noktadan diğerine taşınmasına uygulanır.

2. Gümrük idareleri, transit rejimine tabi tutulan eşyanın Türkiye Gümrük Bölgesi içinde;

a) Yabancı bir ülkeden yabancı bir ülkeye,

b) Yabancı bir ülkeden Türkiye’ye,

c) Türkiye’den yabancı bir ülkeye,

d) Bir iç gümrük idaresinden diğer bir iç gümrük idaresine, taşınmasına izin verir.

3. Transit rejimine tabi eşyanın Türkiye Gümrük Bölgesinde taşınması;

a) Transit rejimi beyanı kapsamında,

b) TIR karnesi kapsamında,

c) Transit belgesi olarak kullanılan ATA karnesi kapsamında,

d) Kuvvetlerin Statüsüne Dair Kuzey Atlantik Anlaşmasına Taraf Devletler Arasındaki Sözleşme ile öngörülen form 302 kapsamında,

e) Posta kolileri dâhil olmak üzere posta yoluyla,

f) Yönetmelik ile belirlenecek hallerde, demiryolu ile taşımada CIM Taşıma Belgesi, büyük konteynerler ile taşımada TR Transfer Notu, havayolu ve denizyolu ile taşımada eşya manifestosu kapsamında,

yapılır.

4. a) Transit rejimine tabi tutulan eşya ve gerekli belgeler, rejimi düzenleyen hükümlere uygun olarak varış gümrük idaresine sunulduğunda, transit rejimi sona erer.

b) Hareket gümrük idaresindeki bilgi ve belgeler ile varış gümrük idaresindeki bilgi ve belgelerin karşılaştırılması sonucunda, transit rejiminin usulüne uygun olarak sonlandırıldığı belirlenmesi halinde rejim ibra edilir.

5. Transit rejiminin uygulanmasında ekonomik etkili bir gümrük rejimine tabi eşyanın taşınmasına ilişkin olarak Müsteşarlıkça belirlenecek özel hükümler saklıdır. Müsteşarlık, transit eşyanın cinsine, niteliğine ve taşımanın özelliğine göre veya Türkiye’nin uluslararası anlaşmalardan kaynaklanan yükümlülükleri çerçevesinde, bu Bölümdeki madde hükümlerine bağlı kalmaksızın transit rejimine ilişkin düzenlemeler yapılması konusunda yetkilidir.”

MADDE 19 – 4458 sayılı Kanunun 85 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 85 – 1. Transit eşyası için tahakkuk edebilecek gümrük vergilerinin ödenmesini sağlamak üzere teminat verilmesi zorunludur. Ancak;

a) Havayoluyla,

b) Boru hattıyla,

c) Demiryoluyla,

d) Denizyoluyla,

yapılan taşımalar için, yönetmelikle belirlenen haller dışında teminat aranmaz.

2. Teminat:

a) Tek bir transit işlemi için bireysel teminat,

b) Müsteşarlık tarafından izin verilmesi halinde, birden fazla transit işlemi için kapsamlı teminat,

şekillerinde olabilir.

3. İkinci fıkranın (b) bendinde belirtilen izin sadece;

a) Türkiye Gümrük Bölgesinde yerleşik olan,

b) Transit rejimini düzenli olarak kullanan veya gümrük idaresince bu rejime ilişkin yükümlülüklerini yerine getirebileceği belirlenen,

c) Gümrük veya vergi mevzuatını yönetmelikte belirlenen surette ihlal etmemiş olan,

kişilere verilir.

4. Güvenilirlik standartlarına sahip oldukları gümrük idaresince belirlenen kişilere indirilmiş tutarda kapsamlı teminat veya teminattan vazgeçme izni verilebilir. İndirilmiş tutarda kapsamlı teminat veya teminattan vazgeçme izni için ayrıca;

a) Belirli bir sürede transit rejiminin doğru kullanımı,

b) Gümrük idareleri ile işbirliği,

c) Anılan kişilerin taahhütlerini yerine getirebilecek mali güce sahip olduklarını kanıtlaması,

gerekir. Bu fıkra kapsamında verilen izin ile ilgili usul ve esaslar yönetmelikle belirlenir.

5. Dördüncü fıkraya göre verilen teminattan vazgeçme izni, Müsteşarlıkça yüksek risk içerdiği belirlenen eşyanın transit işlemlerinde uygulanmaz.

6. Müsteşarlık;

a) Özel durumlarda istisnai önlem olarak dördüncü fıkra hükümleri doğrultusundaki indirilmiş tutarda kapsamlı teminat uygulamasını,

b) Büyük ölçekli kaçakçılığa konu olabilecek eşya için kapsamlı teminat uygulamasını, geçici olarak kaldırmaya yetkilidir.”

MADDE 20 – 4458 sayılı Kanunun 92 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“2. Türkiye Gümrük Bölgesi içinde transit halindeki eşyanın beklenmeyen haller veya mücbir sebeplerle telef veya kaybının kanıtlanması halinde, gümrük vergileri aranmaz.”

MADDE 21 – 4458 sayılı Kanunun 95 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“1. Gümrük antrepoları ile gümrük kapılarında eşya satışı yapmak üzere özel antrepo statüsünde mağaza ve bunların depolarının açılması ve işletilmesine izin vermeye Müsteşarlık yetkilidir. İzin verilmesine, bu iznin geçici veya sürekli geri alınmasına, faaliyet, belge ve kayıt düzenine ilişkin usul ve esaslar ile eşya alabilecek kişiler ve bu kişilere satılabilecek eşyanın cins ve miktarı yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 22 – 4458 sayılı Kanunun 100 üncü maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Birinci fıkrada belirtilen durumlarda eşya, gümrük antrepo rejimine tabi değildir.

Gümrük idareleri, birinci fıkrada belirtilen eşyanın 99 uncu maddede belirtilen şekilde antrepo kayıtlarına geçirilmesini zorunlu tutabilir.”

MADDE 23 – 4458 sayılı Kanunun 110 uncu maddesinin ikinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“(c) bendinde belirtilen halleri belirlemeye Bakanlar Kurulu yetkilidir.”

MADDE 24 – 4458 sayılı Kanunun 111 inci maddesinin ikinci fıkrasına ilk cümleden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“İzin sahibi tarafından ileri sürülen haklı gerekçelere bağlı olarak ek süre verilebilir.”

MADDE 25 – 4458 sayılı Kanunun 116 ncı maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“1. Gerekli iznin alınması şartıyla, işlem görmüş ürünlerin veya değişmemiş eşyanın tamamı veya bir kısmı, hariçte işleme rejimi hükümleri çerçevesinde daha ileri düzeyde işlenmek üzere veya ayniyetinin tespit edilebilir olması şartıyla sergilenmek ya da tamir amacıyla Türkiye Gümrük Bölgesi dışına geçici olarak ihraç edilebilir.”

MADDE 26 – 4458 sayılı Kanunun 117 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 117 – 1. Geri ödeme sisteminden her eşya yararlanabilir. Ancak, serbest dolaşıma giriş beyannamesinin tescili sırasında;

a) İthalat miktar kısıtlamasına tabi olan,

b) Kota kapsamında tarife önlemleri uygulanan,

c) Tarım politikası çerçevesinde ithalat veya ihracat lisansı veya sertifikası ibrazını gerektiren,

d) İşlem görmüş ürün için ihracat iadesi veya vergisi mevcut,

eşya için geri ödeme sistemi uygulanmaz.

2. Birinci fıkrada yer alan hükümlere ek olarak, işlem görmüş ürünlerin ihracat beyannamesinin tescili sırasında söz konusu ürünler için tarım politikası çerçevesinde ithal veya ihraç lisansının veya sertifikasının ibrazı gerekiyorsa ya da bu ürünler için ihracat geri ödemesi veya vergisi konulmuş ise, geri ödeme sisteminde ithalat vergileri iade edilmez.”

MADDE 27 – 4458 sayılı Kanunun 124 üncü maddesinin ikinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“(d) bendinde belirtilen ekonomik şartların yerine getirildiği ya da yerine getirilmiş addedildiği haller yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 28 – 4458 sayılı Kanunun 141 inci maddesinin dördüncü fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve mevcut beşinci fıkra altıncı fıkra olarak teselsül ettirilmiştir.

“5. Birinci fıkra hükümlerine istisna olarak hariçte işleme rejimini müteakip eşyaya serbest dolaşıma giriş rejiminin uygulanacağı durumlar ve buna ilişkin özel şartlar Bakanlar Kurulunca belirlenir. Söz konusu eşyanın vergilendirilmesinde hariçte işleme rejimi kapsamında yapılan işleme maliyeti esas alınır.”

MADDE 29 – 4458 sayılı Kanunun 145 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“3. Standart değişim sisteminin uygulanmasına yukarıda belirtilen şartların yerine getirildiğine ilişkin bilgi ve belgelerin ibrazı halinde izin verilir.”

MADDE 30 – 4458 sayılı Kanunun 153 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“4. Gümrük idareleri, bu Kanunda yer alan hükümlere uyacağı hususunda ciddi şüphe uyandıran kişilerin serbest bölgeye girişine izin vermeyebilir.”

MADDE 31 – 4458 sayılı Kanunun 155 inci maddesinin ikinci fıkrasına aşağıdaki (d) bendi eklenmiştir.

“d) Bir serbest bölgeye doğrudan Türkiye Gümrük Bölgesi dışından gelen,”

MADDE 32 – 4458 sayılı Kanunun 158 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki paragraf eklenmiştir.

“Ancak,

- a) Serbest bölgelerdeki tesislerin yapımında kullanılan,
 - b) Serbest bölgelerde bulunan tesislerde makina-teçhizat, demirbaşaya kayıtlı eşya veya bunların parçası olarak kullanılan,
 - c) Serbest bölgelerde yerleşik gemi inşa faaliyetinde bulunanlara gemi inşasında kullanılmak üzere teslimi yapılan,
- eşya, bu durumun tevsiki kaydıyla, bu hükmün dışındadır.”

MADDE 33 – 4458 sayılı Kanunun 159 uncu maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“3. Bir serbest bölgeye doğrudan Türkiye Gümrük Bölgesi dışından gelen veya bir serbest bölgeden doğrudan Gümrük Bölgesinin dışına çıkan eşya için 35/A, 35/B ve 35/C ile 165/A, 165/B, 165/C ve 165/D maddelerine göre özet beyan verilir.”

MADDE 34 – 4458 sayılı Kanunun 160 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 160 – 1. Mevzuatın aksini öngörmediği hallerde, bir serbest bölgeden çıkan eşya, Türkiye Gümrük Bölgesi dışına ihraç veya yeniden ihraç edilebilir veya Türkiye Gümrük Bölgesinin bir başka yerine getirilebilir.

2. Bir serbest bölgeden Türkiye Gümrük Bölgesinin bir başka yerine getirilen eşya; serbest dolaşımda bulunması halinde 46 ila 50 nci madde hükümleri, serbest dolaşımda bulunmaması halinde ise 50 nci madde hükümleri dışında Üçüncü Kısım hükümlerine tabidir.

3. Eşyanın Türkiye Gümrük Bölgesini bir serbest bölgeden terk etmesi halinde Beşinci Kısım hükümlerine ilave olarak, ihracat, hariçte işleme, yeniden ihracat, şartlı muafiyet düzenlemeleri veya transite ilişkin hükümlere uyulması zorunludur.”

MADDE 35 – 4458 sayılı Kanunun 161 inci maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“3. Normal olarak ihracata bağlı imkânlardan yararlanan tarım politikası kapsamında yer alan serbest dolaşımda bulunan eşyanın serbest bölgeye konulması halinde, ilgili mevzuatta öngörülen bir işlem veya kullanıma tabi tutulması zorunludur.

4. Üçüncü fıkrada belirtilen eşyanın Türkiye Gümrük Bölgesinin bir başka yerine geri getirilmesi veya üçüncü fıkrada belirtilen bir işlem veya kullanıma tabi tutulmaması halinde gümrük idaresi ilgili mevzuat hükümlerine göre gerekli tedbirleri alır.”

MADDE 36 – 4458 sayılı Kanunun “Türkiye Gümrük Bölgesinden Çıkan Eşya” başlıklı Beşinci Kısımında yer alan 166 ncı maddesinden önce gelmek üzere aşağıdaki 165/A, 165/B, 165/C ve 165/D maddeleri eklenmiştir.

“MADDE 165/A – 1. Türkiye Gümrük Bölgesinin kara suları veya hava sahasından gümrük bölgesi içinde durmaksızın geçen taşıt araçları ile taşınan eşya hariç olmak üzere, Türkiye Gümrük Bölgesinden çıkacak eşya için gümrük beyannamesi ya da gümrük beyannamesi verilmesinin gerekmediği durumda özet beyan edilir.

2. Gümrük beyannamesinin veya özet beyanın ihracat gümrük idaresine, eşya Türkiye Gümrük Bölgesinden çıkmadan önce ibraz edilme süresi, bu süreye getirilebilecek istisnalar ve bu süreye ilişkin değişiklikler, özet beyandan vazgeçilebilmesine dair şartlar, Türkiye Gümrük Bölgesinden çıkan eşyanın gümrük beyannamesi veya özet beyana tabi olmadığı durum ve şartlar; özel durumlar ile belirli eşya trafiği, taşıma şekli ve yükümlü türleri ile özel güvenlik düzenlemelerinin öngörüldüğü uluslararası anlaşmalar dikkate alınarak yönetmelik ile düzenlenir.

MADDE 165/B – 1. Türkiye Gümrük Bölgesini terk eden eşyanın gümrük beyannamesi verilmesini gerektiren gümrükçe onaylanmış bir işlem veya kullanıma tabi tutulması halinde, bu beyanname eşyanın Türkiye Gümrük Bölgesini terk etmesinden önce ihracat gümrük idaresine edilir.

2. İhracat gümrük idaresinin çıkış gümrük idaresinden farklı olması halinde, ihracat gümrük idaresi, gerekli bilgileri derhal çıkış gümrük idaresine iletir veya elektronik ortamda erişimini sağlar.

3. Gümrük beyannamesi, 165/D maddesinde öngörülen özet beyanda bulunması gereken asgari bilgileri içerir.

4. Gümrük idarelerince, bilgisayar veri işleme tekniği kullanılmadan düzenlenen gümrük beyannameleri için, veri işleme tekniği kullanılarak hazırlanan gümrük beyannameleri ile aynı düzeyde risk yönetimi uygulanır.

MADDE 165/C – 1. Türkiye Gümrük Bölgesini terk eden eşyanın gümrük beyannamesi verilmesini gerektirmeyen gümrükçe onaylanmış bir işlem veya kullanıma tabi tutulması halinde, eşyanın Türkiye Gümrük Bölgesini terk etmesinden önce çıkış gümrük idaresine özet beyan edilir.

2. Çıkış gümrük idaresine gerekli bilgilerin derhal iletilebildiği veya elektronik ortamda erişiminin sağlandığı hallerde, özet beyanın çıkış gümrük idaresinden başka bir gümrük idaresine verilmesine izin verilebilir.

3. Yükümlünün bilgisayar sistemindeki özet beyan bilgilerine erişilebilmesi halinde, Müsteşarlık, özet beyan yerine bir bildirimde bulunulmasını kabul edebilir.

MADDE 165/D – 1. Özet beyanın şekli ve içeriği, öncelikle güvenlik ve emniyet amacı ile uluslararası standartlar ve ticari uygulamalardan yararlanılarak risk analizi ve gümrük kontrollerinin etkin yapılabilmesi için gerekli bilgileri kapsayacak şekilde yönetmelik ile belirlenir.

2. Özet beyan veri işleme tekniği kullanılarak hazırlanır. Gerekli ayrıntıları içermesi halinde ticari bilgiler ile liman veya taşıma bilgileri kullanılabilir.

3. Müsteşarlık, istisnai durumlarda yazılı olarak düzenlenen özet beyanları, veri işleme tekniği kullanılarak hazırlanan özet beyanlar ile aynı düzeyde risk yönetimi uygulanmasına imkân verilmesi kaydıyla kabul edebilir.

4. Özet beyan;

a) Eşyayı Türkiye Gümrük Bölgesi dışına çıkararak veya Türkiye Gümrük Bölgesi dışına taşıma sorumluluğunu üstlenen kişi,

b) Eşyayı yetkili gümrük idaresine sunabilen veya eşyanın sunulmasını sağlayan kişi,

c) Yukarıdaki bentlerde belirtilen kişilerin temsilcisi,

tarafından verilir.

5. Dördüncü fıkrada belirtilen kişilerin talep etmeleri halinde, özet beyanın verilmesinden sonra bir veya daha fazla bilginin değiştirilmesine gümrük idarelerince izin verilir. Ancak;

- a) Özet beyanı veren kişiye eşyanın muayene edileceğinin bildirilmesinden,
- b) Söz konusu bilgilerin yanlış olduğunun tespit edilmesinden,
- c) Eşyanın Türkiye Gümrük Bölgesi dışına çıkarılmak üzere ilgisine teslim edilmesinden,

sonra özet beyanda değişiklik yapılmasına izin verilmez.”

MADDE 37 – 4458 sayılı Kanununun 167 nci maddesinin birinci fıkrasının (3) ila (7) numaralı bentleri ve (12) numaralı bendinin (b) alt bendi ile aynı maddenin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“3. Genelkurmay Başkanlığı, Milli Savunma Bakanlığı, kuvvet komutanlıkları, Milli İstihbarat Teşkilatı Müsteşarlığı, Jandarma Genel Komutanlığı, Sahil Güvenlik Komutanlığı ve Emniyet Genel Müdürlüğünün münhasıran asli görevleri ve Müsteşarlığın kaçakçılıkla mücadele görevi ile ilgili olarak ithal edecekleri her türlü araç, gereç, silah, teçhizat, makine, cihaz ve sistemleri ve bunların araştırma, geliştirme, eğitim, üretim, modernizasyon ve yazılımı ile yapım, bakım ve onarımlarında kullanılacak yedek parçalar, akaryakıt ve yağlar, hammadde, malzeme ile bedelsiz olarak dış kaynaklardan alınan yardım malzemesi,

4. Değeri 150 EURO’yu geçmeyen eşya,
5. Gerçek kişiler tarafından serbest dolaşıma sokulacak şahsi eşyadan;
 - a) Yerleşim yerlerini Türkiye Gümrük Bölgesine nakleden gerçek kişilere ait, alındığı tarihte üç yaşından büyük olmayan kullanılmış motorlu veya motorsuz özel nakil vasıtaları,
 - b) Yerleşim yerlerini Türkiye Gümrük Bölgesine nakleden gerçek kişilere ait her türlü kullanılmış ev eşyası,
 - c) Yerleşim yeri Türkiye’de olan bir Türk ile evlenerek veya evlenmek üzere Türkiye’ye gelen kişilere ait çeyiz eşyası,
 - d) Miras yoluyla intikal eden kişisel eşya,
 - e) Türkiye’ye öğrenim görmek amacıyla gelen öğrencilere ilişkin eğitimle ilgili malzemeler ve eğitimle ilgili diğer ev eşyası,
 - f) Türkiye Gümrük Bölgesinden geçici olarak çıkan gerçek kişilerin geri getirdiği kullanılmış ev eşyası,
 - g) Yerleşim yeri Türkiye dışında olan gerçek kişilerin Türkiye’de satın aldıkları veya kiralandıkları konutlarında kullanılmak üzere geçici veya kesin olarak getirdikleri ev eşyası,
 - h) Yolcuların kendi kullanımlarına mahsus ticari mahiyette olmayan kişisel eşya,
6. Gerçek kişilerce serbest dolaşıma sokulacak diğer eşyadan;
 - a) Değeri 430 EURO’yu geçmemek üzere yolcuların beraberindeki hediyelik eşya,
 - b) Şeref nişanları veya ödülleri,
 - c) Uluslararası ilişkiler çerçevesinde alınan hediyeler,
7. Bakanlar Kurulunca belirlenecek kişi, kurum ve kuruluşlar tarafından ticari gaye güdülmemek ve amacı doğrultusunda kullanılmak üzere ithal edilen eşyadan;
 - a) Eğitim, bilim ve kültürel amaçlı eşya ile bilimsel alet ve cihazlar,
 - b) Tıbbi teşhis, tedavi ve araştırma yapılmasına mahsus alet ve cihazlar,
 - c) Bilimsel araştırma amacına yönelik hayvanlar ile biyolojik veya kimyasal maddeler,
 - d) İnsan kaynaklı tedavi edici maddeler ile kan gruplama ve doku tipi ayırma belirteçleri,
 - e) İlaç özelliği olan ürünlerin kalite kontrolü amacıyla yönelik maddeler,
 - f) Ulusal araştırma geliştirme kurumları tarafından yürütülen veya desteklenen araştırma ve geliştirme faaliyetlerinde kullanılmak üzere ithal edilen eşya,”

“b) Tabii afetler, tehlikeli ve salgın hastalıklar, büyük yangınlar, radyasyon ve hava kirliliği gibi önemli nitelikteki kimyasal ve teknolojik olaylar ile büyük nüfus hareketleri gibi kriz hallerinden zarar görenlere gönderilen eşya,”

“Birinci fıkranın (3) ila (12) numaralı bentlerinde yer alan eşyayı geliş süreleri dâhil tanımlamaya, bunların cins, nevi ve miktarlarını belirlemeye, muafiyet ve istisna uygulanacak tutarları sifıra kadar indirmeye veya iki katına kadar çıkartmaya ve bu muafiyet ve istisnayı farklı eşya itibarıyla birlikte veya ayrı ayrı uygulamaya ve ticari mahiyette bulunmayan vergiye tabi eşyadan alınacak gümrük vergilerini göstermek üzere ilgili kanunlarda belirtilen hadleri geçmemek şartıyla tek ve maktu bir tarife uygulamaya Bakanlar Kurulu yetkilidir.”

MADDE 38 – 4458 sayılı Kanunun 177 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 177 – 1. Bu Kanunun;

a) 48 inci maddesinin ikinci fıkrasına göre yolcu eşyasına mahsus gümrük ambarlarına konulan ve buralarda bekleme süresi dolan yolculara ait eşya,

b) 50 nci maddesine göre verilen süre içinde kendilerine gümrükçe onaylanmış bir işlem veya kullanım tayini için gerekli işlemlere başlanmamış eşya,

c) 57 nci maddesinin dördüncü fıkrasında belirtilen eşya,

d) 66 ncı maddesinin beşinci fıkrasına göre tahlilden arta kalan ve ilgilisi tarafından bir ay içerisinde alınmayan numunelik eşya,

e) 70 inci maddesinin birinci fıkrasına göre beyannamesi tescil edilen ve süresi içinde işlemleri tamamlanmayan eşya,

f) 70 inci maddesinin ikinci fıkrasına göre antrepoda bulunan eşya için gümrükçe onaylanmış bir işlem veya kullanım tayin edilmesine ilişkin beyannamenin tescilinden sonra otuz gün içinde işlemleri bitirilmeyen eşya,

g) 101 inci maddesine göre belirlenen süreleri dolan eşya,

h) 105 inci maddesinin üçüncü fıkrasında ve 236 ncı maddesinin ikinci fıkrasında belirtilen antrepolarda veya gümrük idaresince eşya konulmasına izin verilen yerlerde yapılan sayım sonucunda fazla çıkan eşya,

ı) 164 üncü maddesine göre gümrüğe terk edilen eşya ile yönetmelikle belirlenen esaslar dâhilinde gümrüğe terk edilmiş sayılan eşya,

j) 174 üncü maddesine göre posta gönderileri ile gelen ve tasfiye edilebilecek duruma gelen eşya,

k) İlgili hükümlerine göre kanuni bekleme süreleri bulunup bulunmadığına bakılmaksızın, çabuk bozulma ve telef olma tehlikesine maruz bulunan veya saklanması masraflı ve külfetli olan eşya,

l) 237 nci maddesinin üçüncü fıkrasına göre el konulan eşya,

m) Diğer mevzuatla bu Kanuna göre tasfiyesi öngörülen eşya,

178 inci madde hükümlerine göre tasfiye edilir.

2. Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu hükümleri uyarınca tasfiye edilebilecek duruma gelen eşya 178 inci madde hükümlerine göre tasfiye edilir.

3. Yukarıdaki fıkralara göre tasfiyelik hale gelen eşyanın tespit ve tahakkuk belgeleri otuz gün içinde tasfiye idaresine intikal ettirilir. Tasfiye idaresi, tasfiyeye konu eşyayı otuz gün içinde teslim almakla mükelleftir.”

MADDE 39 – 4458 sayılı Kanunun 178 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent ile aynı maddeye birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra ikinci fıkra olarak eklenmiş ve mevcut ikinci fıkradaki “tüzükle” ibaresi “yönetmelikle” olarak değiştirilmiştir.

“f) Özel yolla,”

“Tasfiye idaresi; ilgili kamu kurum ve kuruluşlarının görüşünü alarak insan, hayvan, bitki ve çevre sağlığı bakımından gerekli önlemleri almakla yükümlüdür.”

MADDE 40 – 4458 sayılı Kanunun 179 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 179 – 1. 178 inci maddenin (a) bendine göre ihaleye çıkarılacak, (c) bendine göre perakende satılacak eşyanın, ihale ilanının yayımlandığı veya perakende satış kararının alındığı tarihe kadar, gümrük idaresine başvurularak bir gümrük rejimine tabi tutulması veya gümrük bölgesi dışına yeniden ihracı istenebilir.

İthali yasak veya kısıtlamaya tabi olması nedeniyle 178 inci maddenin (b) bendine göre yeniden ihraç amaçlı satış suretiyle tasfiyesi yapılacak eşyanın, ihale ilanının yayımlandığı

veya perakende satış kararının alındığı tarihe kadar gümrük idaresine başvurularak gümrük bölgesi dışına yeniden ihracı istenebilir.

Ancak, yukarıdaki taleplerin kabulü, söz konusu eşyaya ait varsa cezalar ile ambarlama ve elleçleme giderleri ve diğer giderler ile eşyanın döviz cinsinden CIF değerinin %1'i oranında bir tutarın ödenmesine bağlıdır.

2. 177 nci maddenin birinci fıkrasının (c), (d), (ı) ve (m) bentleri ile ikinci fıkrasında belirtilen eşya için, birinci fıkra hükmü uygulanmaz.”

MADDE 41 – 4458 sayılı Kanunun 180 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 180 – 1. 177 nci maddenin birinci fıkrasının (b), (e), (f), (g) ve (k) bentlerinde belirtilen eşyanın satış bedelinden;

a) Hizmet karşılığı alacaklar ve yapılmış masraflar,

b) İthalat vergileri,

c) Satış için yapılmış masraflar,

d) Para cezaları,

e) 16/5/1984 tarihli ve 3007 sayılı Gümrük Mevzuatına Göre Tasfiye Edilecek Eşya Hakkında Döner Sermaye Kanununun 7 nci maddesi uyarınca ayrılacak işletme geliri, ayrılarak hak sahiplerine dağıtılır.

Satış bedeli alacakların tamamını karşılamazsa alacaklar oranına göre paylaşırma yapılır.

Bu bedellerin dağıtımından sonra artan para olursa, eşya sahipleri adına emanet hesabına alınır. Emanete alındığı tarihten itibaren bir yıl içinde alınmayan para Hazineye irat kaydedilir.

2. 177 nci maddenin ikinci fıkrasında belirtilen ve satış suretiyle tasfiye edilen eşya ve taşıtların satış bedelleri, Kaçakçılıkla Mücadele Kanununun 10 uncu maddesinin ikinci fıkrasında belirtilen taşıtlar için taşıtın muhafazası ve satışı için gerekli olan bütün giderler düşüldükten sonra, aynı Kanunun 16 ncı maddesindeki eşya ve taşıtlarda ise tamamı sahipleri adına emanet hesabına alınır. Bu tutarlar, eşya ile ilgili dava sonucunda iade kararı verilmesi halinde sahibine ödenir. Müsadere kararı verilmesi halinde ise birinci fıkra hükümlerine göre yapılan dağıtımdan sonra artan bedel Hazineye gelir kaydedilir.

3. 177 nci maddenin birinci fıkrasının (a), (c), (d), (h), (ı), (j), (l) ve (m) bentlerinde belirtilen eşyanın satış bedelinin birinci fıkra hükümlerine göre dağıtımından sonra artan para, doğrudan Hazineye irat kaydedilir.”

MADDE 42 – 4458 sayılı Kanunun 181 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 181 – 1. İthalatta gümrük yükümlülüğü;

a) İthalat vergilerine tabi eşyanın serbest dolaşıma girişi,

b) İthalat vergilerine tabi eşyanın ithalat vergilerinden kısmi muafiyet suretiyle geçici ithali,

için verilecek gümrük beyannamesinin tescil tarihinde başlar.

2. İthalatta gümrük yükümlülüğünde yükümlü, beyan sahibidir. Dolaylı temsil durumunda, hesabına gümrük beyanında bulunulan kişi de yükümlüdür. Dolaylı temsilde, temsilcinin yükümlülüğü, beyanda kullanılan verilerin yanlış olduğunu bildiği veya mesleği icabı ve mutad olarak bilmesi gerektiği durumlarla sınırlıdır. 188 inci, 190 ıncı ve 194 üncü maddeler uyarınca doğan gümrük yükümlülüğü için de bu hüküm uygulanır.

3. Birinci fıkrada belirtilen rejimlerden biri için bulunulan beyanda kullanılan veriler, kanunen alınması gereken vergilerin tamamen veya kısmen tahsil edilememesine sebep olduğu takdirde, beyanın yapılabilmesi için bu verileri veren ve bu verilerin yanlış olduğunu bilen veya bilmesi gereken kişiler de gümrük vergilerinden sorumludur.”

MADDE 43 – 4458 sayılı Kanunun 184 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“1. 183 üncü maddede belirtilen haller dışında;

a) İthalat vergilerine tabi eşyanın geçici depolanmasından veya tabi tutulmuş olduğu gümrük rejiminin uygulanmasından doğan yükümlülüklerden birinin yerine getirilmemesi,

b) Eşyanın söz konusu gümrük rejimine tabi tutulmasına veya nihai kullanımı nedeniyle indirimli yahut sıfır ithalat vergi oranı uygulanmasına ilişkin koşullardan birine uyulmaması hallerinde ve bu fiillerin geçici depolanmanın veya ilgili gümrük rejiminin yanlış uygulanması sonucunu yarattığının tespit edilmesi,

durumunda ithalat nedeniyle gümrük yükümlülüğü doğar.”

MADDE 44 – 4458 sayılı Kanunun 191 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 191/A maddesi eklenmiştir.

“MADDE 191/A – 16 ncı, 77 nci, 135 inci ve 167 ila 170 inci maddelere uygun olarak eşyanın mahiyeti veya nihai kullanımı nedeniyle tercihli tarife uygulanmasının ya da ithalat veya ihracat vergilerinden tamamen veya kısmen muafiyetinin mümkün olduğu durumlarda söz konusu tercihli tarife veya vergi muafiyeti;

a) İlgili kişinin hileli bir davranış veya ihmalinin olmaması,

b) Tercihli tarife veya muafiyetin uygulanması için gerekli olan diğer şartların yerine getirildiğinin ilgili kişi tarafından ispat edilmesi,

şartıyla 182 ila 185 inci, 189 uncu veya 190 inci maddelere göre gümrük yükümlülüğü doğduğu hallerde de uygulanır.”

MADDE 45 – 4458 sayılı Kanunun 193 üncü maddesinin birinci ve ikinci fıkralarında yer alan “doğduğu” ibareleri “başladığı”, ikinci fıkrasında yer alan “doğduğunu” ibaresi “başladığını”, “doğduğunun” ibaresi “başladığının” şeklinde ve aynı maddenin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“3. Beyan sahibinin hatalı beyanı sonucu hiç alınmadığı veya noksan alındığı tespit edilen gümrük vergilerine, gümrük yükümlülüğünün başladığı tarih ile vergilerin kesinleştiği tarih arasındaki süre için 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 51 inci maddesine göre tespit edilen gecikme zammı oranında faiz uygulanır. Gümrük vergilerinin kesinleşmesinden önce ödenmek istenmesi durumunda faiz, ödeme tarihine kadar hesaplanarak vergiler ile birlikte tahsil edilir.”

MADDE 46 – 4458 sayılı Kanunun 194 üncü maddesinin birinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiş, üçüncü ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ancak, geri ödeme sisteminden yararlanan eşya için bu fıkra uyarınca gümrük yükümlülüğü doğmaz ve bu durumda ödenmiş ithalat vergileri geri verilmez.”

“3. Dâhilde işleme rejimine tabi tutulan serbest dolaşımda bulunmayan eşyaya ilişkin ithalat vergileri, ihracata ilişkin beyannamenin tescili tarihindeki vergi oranı ve diğer vergilendirme unsurlarına göre hesaplanır. Ancak, izin kapsamında önceden ihracat işleminden sonra ithalat yapılması durumunda, bu vergi önceden ihracata ilişkin gümrük beyannamesinin tescil tarihindeki vergi oranı ve diğer vergilendirme unsurlarına göre hesaplanarak, önceden ihracata tekabül eden ithalatın yapılması esnasında ödenir.

4. Birinci fıkra uyarınca doğan gümrük yükümlülüğü kapsamında ödenmesi gereken ithalat vergilerinin ihracat beyannamesi konusu eşyanın Türkiye Gümrük Bölgesi dışına çıktığı tarihe kadar ödenmesi zorunludur. Bu tarihten sonra ödenen ithalat vergileri için ayrıca bu tarih itibarıyla 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 51 inci maddesi hükümlerine göre tespit edilen gecikme zammı uygulanır.

5. Dâhilde işleme rejimi kapsamında bir ihracat beyannamesine ilişkin fazla ödenen ithalat vergilerinden aynı izin kapsamında başka bir ihracat beyannamesine ilişkin eksik ödenen ithalat vergilerine mahsup işlemi yapılmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Bakanlar Kurulu yetkilidir. Mahsup işlemi sonrasında birinci fıkra uyarınca doğan gümrük yükümlülüğü kapsamında ödenmesi gereken ithalat vergilerinin tamamının ödenmiş olması halinde, dördüncü fıkra ve 234 üncü maddenin beşinci fıkrası hükümleri uygulanmaz.”

MADDE 47 – 4458 sayılı Kanunun 197 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“5. Bu madde hükümlerine göre tebliğ edilen gümrük vergileri; 242 nci maddede belirtilen sürelerde itirazda bulunulmaması veya süresi içinde idari yargı mercilerine başvurulmaması hallerinde bu sürelerin bittiği tarihte kesinleşir; dava açılması halinde

mahkemece yükümlü aleyhine verilen kararın gümrük idaresine tebliğ edildiği tarihte tahsil edilebilir hale gelir.”

MADDE 48 – 4458 sayılı Kanunun 198 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 198 – 1. 69 uncu madde hükümleri saklı kalmak kaydıyla, yapılan kontrol ve denetlemeler sonucunda hiç alınmadığı veya noksan alındığı belirlenen gümrük vergileri ile işlemleri daha sonra yapılmak üzere teslim edilen eşyaya ilişkin gümrük vergilerinin, yükümlüye tebliğ edildiği tarihten itibaren onbeş gün içinde ödenmesi zorunludur. Ödeme süresinin bitmesinden önce ilgilinin yazılı istemde bulunması ve teminat alınması şartıyla ödeme süresi otuz gün daha uzatılabilir. Süre uzatımı beyanname kapsamı eşyanın her bir kalemi için ayrı ayrı da yapılabilir. Uzatılan süre için 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 48 inci maddesine göre tecil faizi alınır.

2. Tebliğ edilen gümrük vergilerine karşı 242 nci madde çerçevesinde gümrük idareleri nezdinde itiraz edilmesi ödeme süresini keser. Ödeme süresi idarenin ya da yargı mercii kararının tebliğ edildiği tarihten itibaren yeniden başlar.

3. Yükümlü, vergi tutarının tamamını veya bir kısmını verilen sürenin bitimini beklemeksizin ödeyebilir.

4. 195 inci maddenin birinci fıkrasının (a), (b) ve (c) bentlerinde belirtilen durumlar hariç olmak üzere; eşyanın tercihli tarifesinin karşı ülke idareleri ile idari işbirliği çerçevesinde oluşturulduğu durumlarda, dolaşım belgesinin karşı ülke idaresince yanlışlıkla onaylandığı tespit edildiğinde, yükümlü, gümrük mevzuatının gerektirdiği yükümlülüklerin yerine getirilmesinde tüm özeni gösterdiğini ispat edebildiği takdirde, tercihli tarife uygulanması nedeniyle tahakkuk ettirilmeyen vergiler sonradan istenmez. Ancak, belgeyi onaylayan idarenin eşyanın tercihli tarife için tayin edilen şartları yerine getirmediğini bildiği veya bilmesi gerektiği durumlar hariç olmak üzere, doğru olmadığı tespit edilen belgenin ihracatçı tarafından sunulan yanlış verilere dayanılarak onaylanması veya tercihli düzenlemenin, yararlanan ülke tarafından doğru olarak uygulandığına dair şüphe bulunduğu yönünde Resmi Gazetede bir duyuru yayımlanmış olması halinde vergiler yükümlüden tahsil edilir.”

MADDE 49 – 4458 sayılı Kanunun 204 üncü maddesinin birinci fıkrasının birinci paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“202 nci maddenin birinci fıkrasında belirtilen teminat tutarı, teminata konu gümrük vergileri tutarının kesin olarak tespiti halinde bu miktar, diğer hallerde ise tahakkuk edilen veya edilebilecek gümrük vergilerinin en yüksek tutarı esas alınarak belirlenir.”

MADDE 50 – 4458 sayılı Kanunun 207 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 207 – 1. Nakdî teminat dışında, bu Kanuna göre;

a) Tahakkuk ettirilip tahsili gereken gümrük vergileri için verilen teminatın kabulü,

b) Bir şartlı muafiyet düzenlemesine tabi tutulan eşyaya ilişkin gümrük yükümlülüğü doğması halinde, şartlı muafiyete ilişkin beyannamenin tescili,

tarihinden başlamak üzere, 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 51 inci maddesine göre tespit edilen gecikme zammı tahsil edilir.

2. Bir şartlı muafiyet düzenlemesi kapsamında eşya için indirimli teminattan faydalanılması durumunda birinci fıkrada belirtilen gecikme zammı, teminatın nakit verilen kısmı dışında kalan kısım ile teminat verilmeyen kısmın tümü için uygulanır.”

MADDE 51 – 4458 sayılı Kanunun 210 uncu maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Gümrük vergilerinin geri verilmesi veya kaldırılmasına ilişkin hükümler bu Kanun kapsamında tatbik edilen para cezaları için de uygulanır.”

MADDE 52 – 4458 sayılı Kanunun 221 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Başmüdür, müdür veya vekilleri” ibaresi “Gümrük idare amirleri” şeklinde, üçüncü ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş; beşinci fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

“İlgililerden tahsil edilecek fazla çalışma ücretlerinin miktarı ve tahsiline ilişkin usul ve esaslar Bakanlar Kurulunca belirlenir. Fazla çalışma ücreti olarak yatırılan tutarlar,

personelin fazla çalışma süresi, görev yapmış olduğu yer, görevinin önem ve güçlüğü, sınıfı, kadro unvanı gibi hususlar dikkate alınmak suretiyle belirlenecek usul ve esaslar dâhilinde Müsteşarlık merkez ve taşra teşkilâtı kadrolarında fiilen çalışan memurlar ile 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4 üncü maddesinin (B) bendine göre çalışan sözleşmeli personele ödenmek üzere Ankara Gümrük Muhasebe Birimi hesabına aktarılır. Söz konusu ödemeler, Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak aylık miktarı 36.500 gösterge rakamının memur aylık katsayısıyla çarpımı sonucu bulunacak tutarı geçmemek üzere, Müsteşarlığın bağlı olduğu Bakan tarafından belirlenir. Ödenen fazla çalışma ücretinin net tutarı, 222 nci maddeye göre yapılması öngörülen ek ödemenin net tutarından mahsup edilir. Yapılan dağıtımdan sonra yılsonu itibarıyla hesapta kalan tutar, takip eden ocak ayı sonuna kadar bütçeye gelir kaydedilir.

Üçüncü fıkrada belirtilen ödemeden aynı esas ve usullere göre kara sınır kapılarında görevli mülki idare amirleri ile gümrük idarelerinin hizmetini yürüten muhasebe birimi personelinden Maliye Bakanı ile Müsteşarlığın bağlı olduğu Bakan tarafından belirlenecekler de yararlandırılır. Bu madde kapsamında yapılan ödemeler 24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanununun 22 nci maddesine göre ödenen fark tazminatı hesabında dikkate alınır.”

MADDE 53 – 4458 sayılı Kanununun 223 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 223 – Müsteşarlık merkez teşkilatında çalışan personel, başmüdür ve başmüdür yardımcıları ile yaptığı işin mahiyeti gereği sivil olarak çalışması gerekenler hariç olmak üzere, Müsteşarlığın diğer tüm kadro ve unvanlarda görev yapan personeli resmi kıyafet giymek zorundadır. Resmi kıyafetlerin ve bunlara takılacak kokart, isim plakeleri ve diğer işaretlerin şekli ile yaptığı işin mahiyeti gereği sivil olarak çalışması gereken personel yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 54 – 4458 sayılı Kanununun 225 inci maddesinin birinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümleler, ikinci fıkrasının birinci paragrafının sonuna aşağıdaki cümle ve aynı fıkranın sonuna aşağıdaki paragraf eklenmiştir.

“Gerçek kişinin doğrudan temsil yoluyla iş takibi, geçerli vekaletnameye istinaden ticari miktar ve mahiyet arz etmeyen eşyanın ve özel kullanıma mahsus taşıt araçlarının gümrük işlemleri ile ilgili olarak mümkündür. Posta yolu ve hızlı kargo taşımacılığı kapsamında gelen ya da gönderilen, miktarı ve değeri Bakanlar Kurulunca belirlenecek eşyanın gümrükçe onaylanmış bir işlem veya kullanıma tabi tutulması faaliyetlerinin takip edilip sonuçlandırılmasında, posta idaresi ya da hızlı kargo taşımacılığı yapan şirketler dolaylı temsilci olarak yetkili kılınabilir.”

“Özel hukuk tüzel kişilerinin doğrudan temsil yoluyla gümrük idarelerinde iş takibi yapacak personeli için 227 nci maddenin birinci fıkrasının (g) ve (h) dışındaki bentlerinde sayılan şartlar aranır.”

“Doğrudan veya dolaylı temsilcilerin bu Kanunda öngörülen faaliyetlerini yapmalarına engel hastalığının bulunmaması gerekir. Tereddüt edilmesi halinde, Müsteşarlık tarafından tam teşekküllü resmi sağlık kurumlarından sağlık raporu talep edilebilir.”

MADDE 55 – 4458 sayılı Kanununun 226 ncı maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“3. Stajyerler, gümrük idarelerinde iş takibi yapamaz.

4. Gümrük müşavir yardımcılarının ve stajyerlerin fiil ve hareketlerinden doğacak mali sorumluluk, yanında çalıştıkları gümrük müşavirine aittir.”

MADDE 56 – 4458 sayılı Kanununun 229 uncu maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“2. Gümrük müşavirliğinin bir özel hukuk tüzel kişiliği oluşturularak yürütülmesi halinde, gümrük müşavirlerinin kuracağı tüzel kişiliklere gümrük müşavir yardımcıları da ortak olabilirler. Ancak, gümrük müşaviri ve gümrük müşavir yardımcısı birden fazla tüzel kişiliğe ortak olamaz. Gümrük müşavirliğinin bir tüzel kişilik olması halinde, gümrük beyannamesi veya beyanname kabul edilen diğer belgeler üzerine imzasını atmış olanların vergi kaybına neden olan durumu bildiği veya bilmesi gerektiği hallerde, bunlar gümrük

idaresine karşı bağılı buldukları tüzel kişilikle birlikte müteselsilen sorumlu olurlar. Bu hallerde, ilgili gümrük müşavirinin kişisel cezai sorumluluğı saklı kalmak kaydıyla, işlemi yapan kişi ile birlikte tüzel kişilik de gümrük idaresince alınan vergiler ve verilen para cezaları yönünden müteselsilen sorumludur.”

MADDE 57 – 4458 sayılı Kanunun 231 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 231 – Bu Kanun hükümlerinin uygulanması bağlamında, Kaçakçılıkla Mücadele Kanununda yer alan suç ve kabahatlere ilişkin hükümler saklıdır.

Kaçakçılıkla Mücadele Kanununda suç veya kasten işlenen kabahat olarak tanımlanan fiillerin ancak taksirle işlenmeleri halinde, bu Kanun hükümlerine göre idari para cezası verilebilir.”

MADDE 58 – 4458 sayılı Kanunun 232 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 232 – 1. Bu Kısımın İkinci Bölüm hükümlerine göre gümrük vergileri ile birlikte alınması gereken para cezaları bu vergiler ile aynı zamanda karara bağlanarak tebliğ edilir ve aynı zamanda ödenir.

2. Bu Kanun uyarınca idari yaptırım kararları gümrük idarelerinin amirleri veya yardımcıları tarafından verilir.”

MADDE 59 – 4458 sayılı Kanunun 233 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 233 – 1. Bu Kanuna göre tahsil edilen idari para cezalarının yüzde onbeşi nispetinde bir tutar, varsa muayene ve tahlilden önce cezayı gerektiren durumun ortaya çıkarılmasını sağlayacak muhbirlerle Müsteşarlık bütçesinin ilgili tertibinden ödenir.”

MADDE 60 – 4458 sayılı Kanunun 234 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 234 – 1. Serbest dolaşıma giriş rejimi veya kısmi muafiyet suretiyle geçici ithalat rejimine tabi tutulan eşyaya ilişkin olarak, yapılan beyan ile muayene ve denetleme veya teslimden sonra kontrol sonucunda;

a) 15 inci maddede belirtilen Gümrük Tarifelerini oluşturan unsurlarda veya vergilendirmeye esas olan sayı, baş, ağırlık gibi ölçülerinde aykırılık görüldüğü ve beyana göre hesaplanan gümrük vergisi ile muayene sonuçlarına göre alınması gereken gümrük vergisi arasındaki fark %5’i aştığı takdirde, gümrük vergisinden ayrı olarak bu farkın üç katı para cezası alınır.

b) Kıymeti üzerinden gümrük vergisine tabi eşyanın beyan edilen kıymeti, 23 ila 31 inci maddelerde yer alan hükümler çerçevesinde belirlenen kıymete göre noksan bulunduğu takdirde, bu noksanlığa ait gümrük vergisinden başka vergi farkının üç katı para cezası alınır.

c) Satış birimine göre miktar itibarıyla %5’i geçmeyen bir fark ile maddi hesap hatasından doğan noksan kıymet beyanlarında, bu farklara ait gümrük vergisinden başka vergi farkının yarısı tutarında para cezası alınır.

2. Dâhilde işleme rejimi, gümrük kontrolü altında işleme rejimi ve tam muafiyetli geçici ithalat rejimi hükümlerine tabi eşyaya ilişkin olarak yapılan beyan ile muayene ve denetleme veya teslimden sonra kontrol sonucunda; birinci fıkrada belirtilen farklılıkların tespiti durumunda aynı fıkrada öngörülen cezaların yarısı kadar para cezası alınır.

3. Yukarıda belirtilen aykırılıkların gümrük idaresince tespit edilmesinden önce beyan sahibince bildirilmesi durumunda söz konusu cezalar yüzde onbeş nisbetinde uygulanır.

4. Genel yönetim kapsamındaki kamu idareleri için yukarıda belirtilen cezalara ilişkin hükümler uygulanmaz. Bu gibi hallerde, 241 inci maddenin birinci fıkraya hükmüne göre işlem yapılır.

5. 194 üncü maddenin birinci fıkrası uyarınca doğan gümrük yükümlülüğü kapsamında ödenmesi gereken ithalat vergilerinin anılan maddenin dördüncü fıkrasında öngörülen tarihe kadar hiç ödenmemiş veya eksik ödenmiş olduğunun gümrük idaresince yapılan kontrol sonucunda tespit edildiği durumda, ödenmesi gereken ithalat vergilerinin söz konusu dördüncü fıkrada belirtilen faizi ile birlikte tahsilinin yanı sıra, yükümlüsü hakkında bu vergilerin dörtte biri tutarında para cezasına hükmedilir. Bu fıkrada belirtilen hiç ödenmeyen veya eksik ödenen ithalat vergilerinin yükümlüsünce gümrük idaresinin tespitinden önce

bildirilmesi durumunda bu cezaya hükmedilmez. 194 üncü maddenin dördüncü fıkrası uyarınca işlem yapmakla yetinilir.

6. Bir ila üçüncü fıkralara göre verilen cezalar 241 inci maddenin birinci fıkrasında belirtilen miktardan az olamaz.”

MADDE 61– 4458 sayılı Kanunun 237 nci maddesinin birinci ve üçüncü fıkralarında yer alan “42 ila 45 inci madde” ibareleri “35/A ila 35/C madde” olarak; dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş; dördüncü fıkradan sonra gelmek ve mevcut beşinci fıkra teselsül ettirilmek suretiyle aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“4. Dökme gelen eşyada yüzde üçü aşmayacak şekilde eşya cinsi itibarıyla Bakanlar Kurulu kararı ile belirlenecek oranlardaki eksiklik ve fazlalıklar için takibat yapılmaz. Doğalgaz ürünlerinde boru hatları ile taşınarak ithal edilenler hariç bu oran % 4’ü aşmayacak şekilde uygulanır.”

“5. Eşya miktarının gümrük idaresince tespit edilmediği ve rejim beyanının belgelerinde kayıtlı miktarlara göre yapıldığı durumlarda, tespit edilen miktar farklılıkları özet beyan eksiklik veya fazlalığı olarak değerlendirilir. Yapılan özet beyan eksiklik veya fazlalık takibatı sonucunda miktar farklılığı nedeniyle cezayı gerektirir bir durum ortaya çıkması halinde, 234 üncü madde hükümleri uygulanmayarak sadece bu madde hükümlerine göre işlem yapılır.”

MADDE 62 – 4458 sayılı Kanunun 238 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 238 – 1. 241 inci maddenin üçüncü fıkrasının (h), (l) ve (m) bentleri, dördüncü fıkrasının (g) ve (h) bentleri ile beşinci fıkrasının (b) bendinde belirtilen durumlar hariç, dâhilde işleme rejimi, gümrük kontrolü altında işleme rejimi ile geçici ithalat rejimine ilişkin hükümlerin ihlali halinde eşyanın gümrük vergileri tutarının iki katı, tam muafiyet suretiyle geçici olarak ithal edilen özel kullanıma mahsus taşıtlar için gümrük vergileri tutarının dörtte biri oranında para cezası alınır. Bu cezanın ödeme süresi içinde eşyanın gümrükçe onaylanmış başka bir işlem veya kullanıma tabi tutulmaması halinde eşyanın gümrük vergileri tutarında para cezası tahsil edilir.

2. Birinci fıkraya göre verilen cezalar 241 inci maddenin altıncı fıkrasında belirtilen miktardan az olamaz.

3. Genel yönetim kapsamındaki kamu idareleri hakkında bu maddenin para cezasına ilişkin hükümleri ile 241 inci maddenin üçüncü fıkrasının (h), (l) ve (m) bentleri, dördüncü fıkrasının (g) ve (h) bentleri ile beşinci fıkrasının (b) bendi hükümleri uygulanmaz. Bu durumda, 241 inci maddenin birinci fıkra hükmü uygulanır.”

MADDE 63 – 4458 sayılı Kanunun 241 inci maddesinin birinci fıkrası ile üçüncü fıkrasının (h), (j) ve (l) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve üçüncü fıkraya aşağıdaki bent eklenmiş; dördüncü fıkrasının (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve bu fıkraya aşağıdaki bentler eklenmiş, beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş; altıncı fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“1. Bu Kanunda ayrı bir ceza tayin edilmiş haller saklı kalmak üzere, bu Kanuna ve bu Kanunda tanınan yetkilere dayanılarak çıkarılan ikincil düzenlemelerle getirilen hükümlere aykırı hareket edenlere söz konusu düzenlemelerde açıkça öngörülmüş olması kaydıyla altmış TL usulsüzlük cezası uygulanır.”

“h) Dâhilde işleme rejimi ve gümrük kontrolü altında işleme rejimi kapsamında Türkiye Gümrük Bölgesine getirilen eşyanın izin verilen süresinin bitimini takiben bir ay içerisinde rejimin gerektirdiği işlemlerinin bitirilmesi, yeniden ihracı veya gümrükçe onaylanmış bir işlem veya kullanıma tabi tutulması,”

“j) Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu hükümleri saklı kalmak kaydıyla, ihraç eşyasının yapılan beyan ve eki belgelere göre miktar veya cinsinde %10’dan fazla farklılık çıkması,”

“l) Geçici ithalat rejimi kapsamında Türkiye Gümrük Bölgesine getirilen eşyanın verilen sürenin bitimini takiben bir ay içerisinde yeniden ihraç edilmesi veya gümrükçe onaylanmış bir işlem veya kullanıma tabi tutulması,

m) Geçici ithalat rejimi kapsamında ithal edilen eşyanın gümrük idaresine bilgi verilmeden, ancak süresi içerisinde Türkiye Gümrük Bölgesinin dışına çıkarıldığı kabul edilebilir belgelerle kanıtlanması.”

“c) 45 inci maddenin birinci fıkraya hükümlerine aykırı olarak taşıtlardan eşya boşaltılması, özet beyan veya özet beyan olarak kullanılan ticari ve resmi belgelerde kayıtlı eşyanın cinsinin yanlış beyan edilmesi veya kapların türleri ile üzerlerinde kayıtlı numara ve işaretlerin özet beyan kayıtlarına uygun olmaması,”

“g) Geçici ithalat rejimi kapsamında Türkiye Gümrük Bölgesine getirilen eşyanın verilen sürenin bitimini takiben iki ayı aşmayan sürede yeniden ihraç edilmesi veya gümrükçe onaylanmış bir işlem veya kullanıma tabi tutulması,

h) Dâhilde işleme rejimi ve gümrük kontrolü altında işleme rejimi kapsamında Türkiye Gümrük Bölgesine getirilen eşyanın izin verilen süresinin bitimini takiben iki ayı aşmayan süre içerisinde rejimin gerektirdiği işlemlerinin bitirilmesi, yeniden ihracı veya gümrükçe onaylanmış bir işlem veya kullanıma tabi tutulması,

ı) 11 inci madde hükmüne göre kendilerinden yazılı olarak bilgi ve belge istenilmesine rağmen bilgi ve belgelerin ibraz edilmemesi.”

“5. Usulsüzlük cezası aşağıdaki hallerde birinci fıkrada belirtilen miktarın altı katı olarak uygulanır:

a) Türkiye Gümrük Bölgesinde karayoluyla transit eşya taşıyan taşıt araçlarının 91 inci maddeye göre verilen süreleri yetmişiki saate kadar aşması,

b) Geçici ithalat rejimi kapsamında Türkiye Gümrük Bölgesine getirilen taşıtlara verilen sürenin bitimini takiben üç ayı aşmayan sürede yeniden ihraç edilmesi veya gümrükçe onaylanmış bir işlem veya kullanıma tabi tutulması.”

“d) 13 üncü maddede belirtilen belgelerin beş yıl süreyle saklanmaması.”

MADDE 64 – 4458 sayılı Kanunun 242 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 242 – 1. Yükümlüler kendilerine tebliğ edilen gümrük vergileri, cezalar ve idari kararlara karşı tebliğ tarihinden itibaren onbeş gün içinde bir üst makama, üst makam yoksa aynı makama verecekleri bir dilekçe ile itiraz edebilir.

2. İdareye intikal eden itirazlar otuz gün içinde karara bağlanarak ilgili kişiye tebliğ edilir.

3. İtiraz dilekçelerinin süresi içinde yanlış makama verilmesi halinde, itiraz süresinde yapılmış sayılır ve idarece yetkili makama ulaştırılır.

4. İtirazın reddi kararlarına karşı işlemin yapıldığı yerdeki idari yargı mercilerine başvurulabilir.”

MADDE 65 – 4458 sayılı Kanunun Geçici 6 ncı maddesine aşağıdaki bent eklenmiştir.

“10. Gümrük müşavir derneklerince, gümrük müşavirlerinin yapacakları iş ve işlemler karşılığı alacakları asgari ücretleri gösteren ve takvim yılı bazında belirlenen Asgari Ücret Tarifesi, Müsteşarlıkça uygun görülerek onaylanmak suretiyle uygulamaya konulur.”

MADDE 66 – 4458 sayılı Kanunun;

1) 5 inci maddesinin üçüncü fıkrasının ikinci cümlesinde yer alan “başkasının adına” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve hesabına” ibaresi,

2) 9 uncu maddesinin altıncı fıkrasının sonuna “Bu fıkranın (a) ve (b) bentlerinde belirtilen hallerde bağlayıcı menşe bilgisinin geçerliliğini kaybetme tarihi, söz konusu değişikliklerin Resmi Gazetede yayımı tarihidir.” paragrafı,

3) 12 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “gümrük idareleri” ibarelerinden sonra gelmek üzere “ve diğer yetkili kurumlar” ibaresi,

4) 19 uncu maddesinde yer alan “eylemin o ülkede” ibaresinden sonra gelmek üzere “bu amaçla donatılmış işletmelerde” ibaresi,

5) 25 inci maddesinin ikinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “ihraç edilen” ibaresinden sonra gelmek üzere “aynı” ibaresi,

6) 26 ncı maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentlerinin başına “1994” ibaresi,

7) 28 inci maddesinin (b) bendinde yer alan “ithal eşyası için” ibaresinden sonra gelmek üzere “ithalattan sonra” ibaresi,

8) 46 ncı maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “Müşetşarlık 2 nci fıkrada” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve 48 inci maddenin ikinci fıkrasında” ibaresi,

9) 48 inci maddesinin birinci fıkrasının ikinci paragrafında yer alan “geçici depolanan eşya için” ibaresinden sonra gelmek üzere “183 üncü veya 184 üncü madde hükümlerine göre” ibaresi,

10) 66 ncı maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “elleçleme” ibaresinden sonra gelmek üzere “ile numunelerin ambalajlanmasına ve gönderilmesine ilişkin” ibaresi,

11) 107 nci maddesinin başına “Tarım politikası kapsamı eşya dâhil,” ibaresi,

12) 109 uncu maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesinde yer alan “Eşdeğer eşya kullanımına” ibaresinden sonra gelmek üzere “kolaylaştırma,” ibaresi,

13) 119 uncu maddesinin (d) bendinin başına “111 inci maddenin üçüncü fıkrası,” ibaresi,

14) 123 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “durumların listesi” ibaresinden sonra gelmek üzere “ile bu rejim konusu eşyanın serbest dolaşıma giriş rejimi dışında gümrükçe onaylanmış bir işlem ve kullanıma tabi tutulabileceği istisnai durumlar ve özel şartlar” ibaresi,

15) 125 inci maddesinde yer alan “süreler” ibaresinden sonra gelmek üzere “, rejimin ibrası” ibaresi,

16) 168 inci maddesinde yer alan “Türkiye Gümrük Bölgesinden” ibarelerinden sonra gelmek üzere “veya Türkiye’nin anlaşmalarla dâhil olduğu gümrük birliği gümrük bölgelerinin diğere bir noktasından” ibaresi,

17) 176 ncı maddesinin ikinci fıkrasının birinci paragrafında yer alan “taşıtlara” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve kaçakçılıkla mücadele eden birimlerin kaçakçılıkla mücadele amacıyla kullandıkları deniz taşıtlarına” ibaresi,

18) 202 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “gümrük vergilerinin” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve diğere amme alacaklarının” ibaresi ile “bu teminat” ibaresinden sonra gelmek üzere “söz konusu vergiler tutarının % 20 fazlasıyla” ibaresi,

19) 236 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “halinde” ibaresinden sonra gelmek üzere “184 üncü veya 189 uncu madde hükümleri uyarınca” ibaresi, eklenmiştir.

MADDE 67 – 4458 sayılı Kanunun;

1) 3 üncü maddesinin (4) numaralı bendinin (a) alt bendinde yer alan “kanuni ikametgâhi” ibaresi “yerleşim yeri”, (11) numaralı bendinde yer alan “yükümlülüklerini” ibaresi “yükümlülüğünü”,

2) 4 üncü maddesinde yer alan “yükümlüdürler” ibaresi “sorumludurlar”,

3) 7 nci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “hallerde” ibaresi “hallerin bir arada bulunması durumunda”, ikinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “Kararda öngörülen” ibaresi “Karara esas teşkil eden”,

4) 13 üncü maddesinin ikinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “fıkrasında” ibaresi “bendinde”,

5) 15 inci maddesinin; birinci fıkrasında yer alan “doğduğu” ibaresi “başladığı”, üçüncü fıkrasının (c) bendinde yer alan “işlenmiş tarım ürünleriyle ilgili özel düzenlemeler çerçevesinde alınan ithalat vergilerini” ibaresi “tarım ürünlerinin işlenmesi sonucu elde edilen bazı ürünlere uygulanan özel düzenlemeler çerçevesinde alınan ithalat vergilerini”, altıncı fıkrasının (a) bendinde yer alan “bir alt pozisyonunun” ibaresi “alt açılımlarının” ve aynı fıkranın (b) bendinde yer alan “pozisyonunun” ibaresi “açılımlarının”,

6) 18 inci maddesinin ikinci fıkrasının (f) bendinde yer alan “söz konusu” ibaresi “herhangi bir”,

7) 22 nci maddesinde yer alan “Bu Kanunun 15 inci maddesinde” ibaresi “15 inci maddede”,

8) 24 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) alt bendinin birinci tiresinde yer alan “kanunları, tüzükleri” ibaresi “mevzuatı”, üçüncü fıkrasının (a) bendinde yer alan “satıcı veya satıcı yararına” ibaresi “satıcıya veya satıcı yararına”,

9) 26 ncı maddesinin ikinci fıkrasının (e) bendinde yer alan “edilmek üzere satılmış” ibaresi “edilen”,

10) 27 nci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin (iv) alt bendinde yer alan “ithal ülkesi” ibaresi “Türkiye”; aynı fıkranın (e) bendi “e) 28 inci maddenin (a) bendi hükmü saklı kalmak üzere, ithal eşyası için Türkiye’deki giriş liman veya yerine kadar yapılan nakliye ve sigorta giderleri ile eşyanın giriş liman veya yerine kadar nakliyesi ile ilgili olarak yapılan yükleme ve elleçleme giderleri.”,

11) 30 uncu maddesinde yer alan “doğduğu” ibaresi “başladığı”,

12) 34 üncü maddesinin üçüncü fıkrasının (a) bendinde ve 241 inci maddesinin üçüncü fıkrasının (c) bendinde yer alan “gidişlerinden en az üç saat önce sahip veya acentası” ibareleri “gidişlerinde yönetmelikle belirlenecek süreler içerisinde donatan veya işleyen veya acentası”,

13) Üçüncü Kısım İkinci Bölüm başlığı “Özet Beyan ve Eşyanın Türkiye Gümrük Bölgesine Girmesi”,

14) Üçüncü Kısım Dördüncü Bölüm başlığı “Gümrüğe Sunulan Eşyanın Boşaltılması”,

15) 54 üncü maddesinde yer alan “7/1/1932 tarihli ve 1918 sayılı Kaçakçılığın Men ve Takibine Dair Kanun” ibaresi “Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu”,

16) 65 inci maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “gümrük müfettişleri, gümrük müfettiş yardımcıları, gümrük kontrolörleri” ibaresi ile geçici 6 ncı maddesinin dokuzuncu bendinde yer alan “gümrük müfettişleri, müfettiş yardımcıları, kontrolörler” ibaresi “gümrük müfettişleri, gümrük müfettiş yardımcıları, kontrolörler, stajyer kontrolörler”; 230 uncu maddesinde yer alan “gümrük müfettişi, gümrük müfettiş yardımcısı, kontrolör,” ibaresi “gümrük müfettişi, gümrük müfettiş yardımcısı, kontrolör, stajyer kontrolör ve”,

17) 243 üncü maddesinin ikinci fıkrasının üçüncü bendi yürürlükten kaldırılmış ve 66 ncı maddesinin dördüncü fıkrasının ikinci ve üçüncü cümleleri “Gümrük idareleri tarafından gümrük laboratuvarlarında yapılacak veya hariçte yaptırılacak tahlil veya inceleme masrafi beyan sahibi tarafından karşılanır.” ve altıncı fıkrası “6. Laboratuvar tahlillerine ve ilgili kuruluşların görüşü alınmak suretiyle gümrük laboratuvarları ücret tarifesinin saptanmasına ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle belirlenir.”,

18) 69 uncu maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “yükümlülüğü” ibaresi “gümrük yükümlülüğü”,

19) 70 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “serbest dolaşıma giriş rejimine” ibaresi “gümrükçe onaylanmış bir işlem veya kullanım tayin edilmesine”,

20) 76 ncı maddesinde yer alan “konşimento” ibaresi “taşıma belgesi”,

21) 77 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Özel amaca yönelik” ibaresi “Nihai”,

22) 79 uncu maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “Rejim” ibaresi “Şartlı muafiyet düzenlemesi” ve aynı fıkrada yer alan “Düzenlemelerinin” ibaresi “rejimlerinin”,

23) 86 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Transit rejimi hak sahibi olan kişiler;” ibaresi “Asıl sorumlu;”, birinci ve ikinci fıkralarında yer alan “varış yeri gümrük idaresine;” ibareleri “varış gümrük idaresine;”, ikinci fıkrasında yer alan “1 inci fıkrada belirtilen kişilerin” ibaresi “Asıl sorumlunun birinci fıkrada belirtilen”,

24) 88 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “varış veya çıkış gümrük idaresine” ibaresi “varış gümrük idaresine;”, ikinci fıkrasında yer alan “Gümrük vergileri teminata bağlanmak suretiyle bu rejim kapsamında” ibaresi “Transit rejimi kapsamında”; “rejim hak sahibi” ibaresi “asıl sorumlu”,

25) 93 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan “ihraç eşyasının” ibaresi “serbest dolaşımda bulunan eşyanın”,

26) 97 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “doğrudan” ibaresi “münhasıran”,

27) 100 üncü maddesinin (a) bendinde yer alan “gümrük antrepo tesislerine” ibaresi “gümrüklü antrepoya”, (b) bendinde yer alan “gümrük antrepo tesislerinde” ibaresi “gümrüklü antreposunda”,

28) 107 nci maddesinde yer alan “ihraç eşyasının” ibaresi “serbest dolaşımda bulunan eşyanın”,

29) 115 inci maddesinde “a)”, “b)”, “c)”, “d)” ve “e)” olarak yer alan fıkra işaretleri sırasıyla “1.”, “2.”, “3.”, “4.” ve “5.” ve aynı maddenin mevcut (d) fıkrasında yer alan “özel amaca yönelik nihai” ibaresi “amaca yönelik özel”,

30) 119 uncu maddesinin birinci fıkrasının (d) bendinde yer alan “115 inci maddenin (a) bendinin ikinci alt bendi ile (c) bendi” ibaresi “115 inci maddenin birinci fıkrasının ikinci bendi ile üçüncü fıkrası”, 121 inci maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “115 inci maddenin (b) fıkrası” ibaresi “115 inci maddenin ikinci fıkrası”, aynı maddenin beşinci fıkrasında yer alan “115 inci maddenin (a) bendinin birinci alt bendi” ibaresi “115 inci maddenin birinci fıkrasının birinci bendi”,

31) 153 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “denetimine” ibaresi “gözetimine” ve ikinci fıkrasında yer alan “muayenesine tabi tutulur” ibaresi “idaresi tarafından kontrol edilir”,

32) 158 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “160 inci” ibaresi “157 nci”,

33) 159 uncu maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “belgeler” ibaresi “kayıtlar”,

34) 165 inci maddesinin birinci cümlesinde yer alan “yeniden ihracat veya imha,” ibaresi “eşyanın imhası”,

35) 168 inci maddesinin birinci fıkrasının ikinci paragrafında yer alan “nihai” ibaresi “özel amaçlı”, ikinci fıkrasında yer alan “(b) fıkrasına” ibaresi “(b) bendine”,

36) 171 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan “(a) fıkrasında” ibaresi “(a) bendinde”,

37) 183 üncü maddesinin ikinci fıkrasında ve 190 inci maddesinin ikinci fıkrasının (b) bendinde yer alan “doğar” ibareleri “başlar”,

38) 184 üncü maddesinin ikinci fıkrasının (b) bendinde ve 187 nci maddesinde yer alan “özel amaçlı” ibareleri “nihai”,

39) 197 nci maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “suçun zamanaşımının daha uzun bulunması halinde” ibaresi “zaman aşımı daha uzun bulunan bu fiil nedeniyle ceza davası açılmış olmak kaydıyla”,

40) 217 nci maddesinde yer alan “on gün” ibaresi “onbeş gün”,

41) Onuncu Kısım Birinci Bölüm başlığı “İşletmelerin Yükümlülükleri”,

42) 241 inci maddesinin üçüncü fıkrasının (d) bendinde yer alan “42 nci maddeye” ibaresi “35/A maddesine”,

43) 4 üncü ve 166 nci maddelerinde yer alan “denetimlere” ibareleri “kontrollere”; 34 üncü maddesinin üçüncü fıkrası, 106 nci maddesinin ikinci fıkrası ve 151 inci maddesinde yer alan “denetimi” ibareleri “kontrolü”; 34 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “denetime” ibaresi “kontrole”; 37 nci maddesinin üçüncü fıkrası, 38 inci maddesinin dördüncü fıkrası ve 54 üncü maddesinde yer alan “denetimine” ibareleri “kontrolüne”; 50 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “denetimindeki” ibaresi “gözetimindeki”; 151 inci maddesinde yer alan “denetiminden” ibaresi “kontrolünden”; 173 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “denetimine” ibaresi “kontrolüne”, üçüncü fıkrasında yer alan “denetlemesine” ibaresi “kontrolüne”, dördüncü fıkrasında yer alan “denetlemelerinin” ibaresi “kontrolünün”; 218 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “denetim” ibaresi “kontrol” ve 219 uncu maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “denetimleri” ibaresi “kontrolleri”,

44) Çeşitli maddelerinde yer alan “gümrük başmüdürlüğü” ibareleri “gümrük ve muhafaza başmüdürlüğü”, “gümrük başmüdürlüğüne” ibareleri “gümrük ve muhafaza başmüdürlüğüne”,

olarak değiştirilmiştir.

MADDE 68 – A) 4458 sayılı Kanunun;

1) 6 ncı maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “245 inci madde hükümleri saklı kalmak üzere” ibaresi,

2) 8 inci maddesinin birinci fıkrasının ikinci paragrafı,

3) 42 ila 44 üncü maddeleri ile 45 inci maddesinin birinci fıkrasının ikinci paragrafı,

4) 59 uncu maddesinin ikinci fıkrası,

5) 94 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “özel” ibaresi,

6) 100 üncü maddesinde yer alan “Gümrük antrepo rejimine tabi tutulmamakla birlikte,” ibaresi,

7) 121 inci maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “yeniden” ibaresi,

8) 152 nci maddesinin (a) bendinde yer alan “ve kambiyo mevzuatının” ibaresi,

9) 186 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan;

“Gümrük idarelerinin izninden kaynaklanmayan hallerde, eşyanın telef olması veya kaybı, idarenin taraf olduğu mahkeme kararı ile kanıtlanır.

Ancak;

a) Suçüstü şeklindeki hırsızlıklar, hazırlık tahkikatı üzerine Cumhuriyet Savcılığınca verilen belge ile,

b) Hasar, telef veya kayıp herkesçe bilinen ve duyulan başka olaylar yüzünden olmuşsa o yerin en büyük mülki idare amiri tarafından verilecek belge ile,

Kanıtlanır.” cümleleri,

10) 188 inci maddesinin üçüncü fıkrası,

11) 190 inci maddesinin üçüncü fıkrası,

12) 191 inci maddesinde yer alan “sıkı bir şekilde” ibaresi,

13) 236 ncı maddesinin üçüncü fıkrası,

14) 240 inci maddesi,

15) 244 üncü maddesi,

16) 245 inci maddesi,

B) 2/7/1993 tarihli ve 485 sayılı Gümrük Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 3 üncü maddesi,

C) 21/3/2007 tarihli ve 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanununun 8 inci maddesinin dördüncü fıkrası,

yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 69 – 16/5/1984 tarihli ve 3007 sayılı Gümrük Mevzuatına Göre Tasfiye Edilecek Eşya Hakkında Döner Sermaye Kanununun adı “Gümrük Laboratuvarlarında Yapılacak Tahlillerden Alınacak Ücretler ile Gümrük Mevzuatına Göre Tasfiye Edilecek Eşya Hakkında Döner Sermaye Kanunu” olarak değiştirilmiş; 1 inci maddesine “işletmeleri kurmak ve” ibaresinden sonra gelmek üzere “gümrük laboratuvarlarının ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla” ifadesi, 3 üncü maddesine aşağıdaki (h) bendi, 4 üncü maddesinin birinci fıkrasına “ayni yardımlar,” ibaresinden sonra gelmek üzere “gümrük laboratuvarlarında yapılacak tahlillerden alınacak ücretler,” ifadesi eklenmiş; 7 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“h) Gümrük laboratuvarlarının her türlü araç, gereç, yazılım, donanım, bakım-onarım ve eğitim giderlerini, sarf ve işletme malzemesi ihtiyaçlarını karşılamak.”

“MADDE 7 – Döner sermaye işletmelerince tasfiye suretiyle elden çıkarılacak eşya, yönetmelikte belirlenen hükümlere uygun olarak ilgili idarelerden belgeleri ile teslim alınır. Bu suretle teslim alınan eşyanın satışından doğan hasılat döner sermaye işletmesinin geliri olarak kaydedilir.”

MADDE 70 – 4/12/2003 tarihli ve 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanununun Ek 3 üncü maddesinin;

1) Yedinci fıkrası; “Kaçak petrolden teknik düzenlemelere uygun olmayanlar, Kurum tarafından belirlenen usul ve esaslara göre ilgili il özel idaresi tarafından tasfiye edilir.” şeklinde,

2) Onüçüncü fıkrasındaki “4926” ibaresi “5607” şeklinde,

3) Ondördüncü fıkrasındaki “, Tasfiye İşleri Döner Sermaye İşletmeleri Genel Müdürlüğüne,” ibaresi “ve” şeklinde, değiştirilmiştir.

MADDE 71 – 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanununun;

1) 3 üncü maddesinin 18 inci fıkrasında yer alan “suçlar ile onuncu fıkrada tanımlanan kabahat fiilleri” ibaresi “fiiller” şeklinde,

2) 12 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “suçunun” ibaresi “fiilinin” şeklinde,

3) Geçici 3 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “1/1/2009” ibaresi “1/1/2012” şeklinde, değiştirilmiştir.

GEÇİCİ MADDE 1 – Yetkilendirilmiş yükümlüleri, kolaylaştırılmış emniyet ve güvenlikle ilgili gümrük kontrollerinden veya Gümrük Kanununun 225 inci maddesinin birinci fıkra hükmü saklı kalmak üzere gümrük mevzuatının öngördüğü basitleştirilmiş uygulamalardan 5 yıl müddetle yararlandırmaya Gümrük Müsteşarlığı yetkilidir.

MADDE 72 – Bu Kanun yayımı tarihinden üç ay sonra yürürlüğe girer.

MADDE 73 – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

6/7/2009

[R.G. 7 Temmuz 2009 – 27281]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Bakanlar Kurulu Kararları

Karar Sayısı : 2009/15152

Ekli “İlgili Mevzuatı Uyarınca İstihdam Edilen Sözleşmeli Personelin Ücretlerinin Artırılması ve 8/2/2002 tarihli ve 2002/3729 sayılı Kararnamenin Ekli Kararda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Karar”ın yürürlüğe konulması; Maliye Bakanlığının 23/6/2009 tarihli ve 7807 sayılı yazısı üzerine, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4 üncü maddesi, 4/7/2001 tarihli ve 631 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 14 üncü maddesi ile muhtelif statülerde sözleşmeli personel istihdamına imkân sağlayan mevzuat hükümlerine göre, Bakanlar Kurulu’na 29/6/2009 tarihinde kararlaştırılmıştır.

İLGİLİ MEVZUATI UYARINCA İSTİHDAM EDİLEN SÖZLEŞMELİ PERSONELİN ÜCRETLERİNİN ARTIRILMASI VE 8/2/2002 TARİHLİ VE 2002/3729 SAYILI KARARNAMENİN EKİ KARARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA İLİŞKİN KARAR

Ücretlerin artırılması

MADDE 1 – 1/7/2009 tarihinden geçerli olmak üzere;

a) 6/6/1978 tarihli ve 7/15754 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan "Sözleşmeli Personel Çalıştırılmasına İlişkin Esaslar"ın 3 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan ücret tavanı, 2.603 TL'ye yükseltilmiştir.

b) 30/11/1984 tarihli ve 84/8813 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan "Başbakanlıkta Çalıştırılacak Sözleşmeli Personel Hakkında Hizmet Sözleşmesi Esasları"nın 8 inci maddesinde yer alan unvanlardan en yüksek Devlet memuru olan Başbakanlık Müsteşarının aylık sözleşme ücret tutarı 3.028 TL'ye yükseltilmiştir.

c) 29/12/1997 tarihli ve 97/10498 sayılı Bakanlar Kurulu Kararının eki listelerdeki kurum ve kuruluşların hizmet sözleşmesi esaslarında yer alan ve 5/1/2009 tarihli ve

2009/14539 sayılı Kararname ile yükseltilmiş bulunan taban ve tavan ücretleri %4,5 oranında artırılmıştır.

ç) İlgili mevzuatı uyarınca vize edilmiş sözleşmeli personel pozisyonlarının, 2009/14539 sayılı Kararname ile yükseltilmiş bulunan taban ve tavan ücretleri %4,5 oranında artırılmıştır.

d) Çeşitli statülerde sözleşmeli olarak çalıştırılanların mevcut brüt sözleşme ücretleri %4,5 oranında artırılmıştır.

Değiştirilen hükümler

MADDE 2 – 8/2/2002 tarihli ve 2002/3729 sayılı Bakanlar Kurulu Kararının eki Kararın 2 nci ve 3 üncü maddeleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"**Madde 2** – Kapsama dahil tüm personel için 2009 yılının ikinci altı aylık dönemindeki "ortalama ücret toplamı üst sınırı" 5.485 TL olarak tespit edilmiştir."

"**Madde 3** – Mevcut karar, onay veya diğer mevzuat uyarınca kapsama dahil personele yapılmakta olan aynı ve/veya nakdi ödeme unsurlarına yeni bir unsur ilave edilmemesi ve 2 nci maddede yer alan ortalama ücret toplamı üst sınırının aşılması kaydıyla 2009 yılının ikinci altı aylık döneminde kapsama dahil personelin mali ve sosyal hakları, kurum içi hiyerarşik yapıların gerektirdiği ölçüde ve mevzuatı dahilinde %4,5 oranına kadar yetkili organlar tarafından belirlenecek oranlarda artırılabilir."

Yürürlük

MADDE 3 – Bu Karar, 1/7/2009 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 4 – Bu Karar hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

[R.G. 2 Temmuz 2009 – 27276]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Karar Sayısı : 2009/15112

Sigortalı işsizler ile Türkiye İş Kurumuna kayıtlı diğer işsizlere yönelik iş bulma, danışmanlık hizmetleri, mesleki eğitim, işgücü uyum ve toplum yararına çalışma hizmetleri ile işgücü piyasası araştırma ve planlama çalışmaları kapsamında yapılacak giderlerin yıllık miktarının 2009 ve 2010 yılları için işsizlik sigortası primi olarak bir önceki yıl içinde İşsizlik Sigortası Fonuna aktarılan Devlet payının yüzde ellisine çıkarılması; Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının 11/6/2009 tarihli ve 30152 sayılı yazısı üzerine, 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 48 inci maddesine göre, Bakanlar Kurulu'nca 15/6/2009 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Abdullah GÜL
CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

C. ÇİÇEK	B. ARINÇ	A. BABACAN	M. AYDIN
Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	Devlet Bakanı
H. YAZICI	F. N. ÖZAK	M. Z. ÇAĞLAYAN	F. ÇELİK
Devlet Bakanı	Devlet Bakanı	Devlet Bakanı	Devlet Bakanı
E. BAĞIŞ	H. YAZICI	C. YILMAZ	S. ERGİN
Devlet Bakanı	Devlet Bakanı V.	Devlet Bakanı	Adalet Bakanı
M. V. GÖNÜL	B. ATALAY	A. DAVUTOĞLU	M. ŞİMŞEK
Milli Savunma Bakanı	İçişleri Bakanı	Dışişleri Bakanı	Maliye Bakanı

N. ÇUBUKÇU M. DEMİR R. AKDAĞ
Milli Eğitim Bakanı Bayındırlık ve İskân Bakanı Sağlık Bakanı

B. YILDIRIM
Ulaştırma Bakanı

N. ÇUBUKÇU Ö. DİNÇER N. ERGÜN
Tarım ve Köyişleri Bakanı V.Çalışma ve Sos. Güv. Bakanı
Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı

T. YILDIZ
Sanayi ve Ticaret Bakanı

M. Z. ÇAĞLAYAN
Kültür ve Turizm Bakanı V.

V. EROĞLU
Çevre ve Orman Bakanı

[R.G. 4 Temmuz 2009 – 27278]

 [İçindekilere dön](#)

Yönetmelikler

Ulaştırma Bakanlığı (Denizcilik Müsteşarlığı)’ndan:

KIYI TESİSLERİNE İŞLETME İZİNİ VERİLMESİNE İLİŞKİN USUL VE ESASLAR HAKKINDA YÖNETMELİKTE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK

MADDE 1 – 18/2/2007 tarihli ve 26438 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Kıyı Tesislerine İşletme İzni Verilmesine İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (h) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“h) Tehlikeli Yükler: 1 inci sınıf tehlikeli yükler ile 2 nci sınıf tehlikeli yükleri,

1) 1 inci Sınıf Tehlikeli Yükler: Parlayıcı ve patlayıcı özellik taşıyan maddeler ile solunum veya temas halinde insan sağlığı açısından zararlı etki gösteren maddeleri,

2) 2 nci Sınıf Tehlikeli Yükler: 1 inci sınıf tehlikeli yükler dışında kalan ve kirletici özelliğe sahip maddeleri,”

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 6 ncı maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İstisna halleri

MADDE 6 – (1) Test, montaj, inşa veya deneme amaçlı gemi yanaştırılacak ve tahmil/tahliye yapılacak kıyı tesisleri ile bu Yönetmelikte belirtilen niteliklerin dışında kalan kıyı tesisleri, yolcu motorlarının yanaşacağı kıyı tesisleri, sürekli olmadan gemi veya deniz araçlarının yanaştırıldığı, ancak yük ve yolcu tahmil/tahliyesi yapılmayan kıyı tesisleri ile ilgili uyulacak kriterler ve istenilecek bilgi/belgeleri ile süreleri İdare belirler.”

MADDE 3 – Aynı Yönetmeliğin 7 nci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İşletme izni ve geçici işletme izni başvurusu

MADDE 7 – (1) Kıyı tesisine yönelik işletme izni veya geçici işletme izni almak isteyen yatırımcılar talep konusunu içeren dilekçe ekinde;

a) EK-1’de yer alan A- Tesis Bilgi Formu,

b) EK-1’de yer alan B- İşletme İzni veya Geçici İşletme İznine Esas Başvuru Belgeleri, ile birlikte İdareye başvurur.

(2) İdare, talep konusuna uygun EK-2, EK-3, EK-4 veya EK-5’de belirtilen kriterlerin sağlanmasını ve bunlara ek bilgi ve belgeleri talep edebilir.

(3) Yatırımcılar, işletme izni veya geçici işletme izni süresi bitiminden en geç 1-3 ay öncesinde EK-1’de yer alan A- Tesis Bilgi Formu ile birlikte İdareye başvurur. Geçici işletme izin sürelerinin uzatılması amacıyla yapılacak başvurularda, iznin geçici olarak verilmesine neden olan hususlara ilişkin yapılan işlemler hakkında İdareye bilgi verilir.”

MADDE 4 – Aynı Yönetmeliğin 9 uncu maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İşletme izni ve geçici işletme izni taleplerinin değerlendirilmesi

MADDE 9 – (1) İdare, işletme izni veya geçici işletme izni talep edilen kıyı tesisinin işletilmesinde ve bu tesise gemi yanaştırılmasında, görev, yetki ve sorumluluklar bakımından herhangi bir sakınca bulunup bulunmadığına ilişkin nihai değerlendirmeyi yapar. Bu değerlendirme;

- a) İdarenin kayıtlarında yer alan bilgi ve belgeler,
- b) 7 nci maddeye göre İdareye sunulan başvuru dosyasında bulunan bilgi ve belgeler,
- c) Yetki alanına giren konularda, İdare tarafından yazıyla istenecek olan DLHİ'nin görüşleri (uygulama projesi bulunmayan eski tesislerde, DLHİ tarafından ÇED mevzuatının gereği yapılmış olması kaydıyla, yapının halihazır durumu göz önünde bulundurularak onaylanacak vaziyet planı ve tesisin maruz kalacağı yüklere karşı yapının bugünkü durumu ile mukavemetine ilişkin gerekli inceleme, araştırma, hesaplama, yerinde yükleme deneyleri ile hangi tip ve büyüklükteki geminin hangi şartlarda yaşayabileceğine ilişkin üniversitelerin ilgili bölümleri sorumluluğunda hazırlanmış ve DLHİ tarafından da uygun görülmüş raporu),
- ç) İdare tarafından ihtiyaç duyulması halinde alınan ilgili diğer kurum/kuruluşların görüşleri,
- d) EK-1 ve faaliyet konusuna göre EK-2, EK-3, EK-4 veya EK-5’de belirtilen kriterler dikkate alınarak mahallinde yapılan inceleme ve tespit sonucunda düzenlenen İTDK raporu ve İdarenin ilgili taşra teşkilatı biriminin görüşü,

esas alınarak yapılır.

(2) Değerlendirme sonucunda uygun bulunan kıyı tesisi işletmecisi adına EK-6’da yer alan işletme izin belgesi veya EK-7’de yer alan geçici işletme izin belgesi düzenlenir.

(3) İdarece kıyı tesislerine yönelik verilen işletme izni veya geçici işletme izni, ilgili diğer kurum ve kuruluşların mevzuatı gereği alınması gerekli diğer izin veya onayların temini ile ilgili olarak yatırımcı veya işletmeci kuruluşun sorumluluğunu ortadan kaldırmaz.”

MADDE 5 – Aynı Yönetmeliğin 11 inci maddesinin ikinci fıkrasının (a), (b) ve (c) bendi ile (d) bendinden sonra gelen paragraf aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) 3621 sayılı Kıyı Kanunundan önce yapımı gerçekleştirilmiş ve bir kamu kuruluşunca işletilmekte iken özelleştirme kapsamına alınan kıyı tesislerinde, halen tahmil/tahliye edilmekte olan yük cinslerinin tahmil/tahliyesine devam edilebilmesi veya mevcut yük tahmil/tahliyesine ilave olarak özel önlem gerektiren tehlikeli yüklerin tahmil/tahliye edilebilmesi yahut depolanması gayesiyle, talep halinde; 24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanun kapsamında Özelleştirme Yüksek Kurulunca 1/1000 ölçekli uygulama imar planının ve DLHİ'nin yetki alanına giren işlemlerin tamamlanmasına imkan tanımak,

b) Kamu tarafından işletilmekte iken özelleştirilen veya bu Yönetmeliğin yürürlük tarihinden önce inşa edilerek lehlerine ön izin, kullanma izni, irtifak hakkı veya işletme hakkı devir işlemleri yapılmış olan kıyı tesislerinin faaliyetlerini aksatmamak ve 3621 sayılı Kıyı Kanununun gereklerini yerine getirmek,

c) 1/1000 ölçekli uygulama imar planı ve uygulama projeleri onaylanmış bulunan ve MEGM tarafından irtifak hakkı tesis edilen ve/veya kullanma izni verilen, 1/1000 ölçekli uygulama imar planına göre inşaatı kısmen tamamlanmış ve gemilerin yaşamasında, tahmil/tahliye yapılmasında seyir emniyeti ve deniz güvenliği bakımından bir sakınca bulunmadığı İdare tarafından tespit edilen tesisin; inşaatın gerçekleşme aşamasını gösterir asıl veya onaylı termin planının İdareye ibraz edilerek, tesisin onaylı imar planındaki şekliyle tamamlanmasına imkan sağlamak,”

“amacına yönelik olmak üzere, bu Yönetmeliğin 7, 8 ve 9 uncu maddeleri gözönüne alınarak verilir.”

MADDE 6 – Aynı Yönetmeliğin 12 nci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(3) Söz konusu başvuru ile ilgili olarak, bu Yönetmeliğin 7, 8, 9, 10 veya 11 inci maddeleri hükümlerine göre değerlendirme yapılır.”

MADDE 7 – Aynı Yönetmeliğin 14 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(b) Kıyı tesisi işletmecisi olan gerçek kişiler ile özel hukuk tüzel kişileri için, bu Yönetmelik hükümlerinden EK-1 B’de yer alan başvuru belgeleri ve ilgili eklerine göre emniyet ve güvenlik açısından eksikliği durumunda, telafi edilemeyecek derecede tehlike arz edeceği belirlenen hususlardan birinin veya birkaçının kaybedilmesi halinde.”

MADDE 8 – Aynı Yönetmeliğin 15 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Kamu, özel ve turizm amaçlı kıyı tesisleri

MADDE 15 – (1) İdare, 3621 sayılı Kıyı Kanunu kapsamında yer almakla birlikte; belediyelerce işletilen kıyı tesisleri ile EK-2, EK-3, EK-4 veya EK-5’de belirtilenlerin dışında kalan, kamu, özel veya turizm amaçlı kullanıma tahsis edilmiş iskele, rıhtım, balıkçı barınakları ve benzeri kıyı tesisleri için, basitleştirilmiş uygulamalar getirebilir, bu Yönetmeliğin hükümlerinin bazılarında muaf tutabilir veya ek tedbir isteyebilir.”

MADDE 9 – Aynı Yönetmeliğin ekinde yer alan EK-1, EK-2, EK-3, EK-4, EK-5, EK-6 ve EK-7 ekteki şekilde değiştirilmiştir.

MADDE 10 – Aynı Yönetmeliğin geçici 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 2 – (1) Bu Yönetmeliğin yürürlük tarihinden önce faaliyetleri devam etmekte olan kıyı tesislerince;

a) İşletme izni veya geçici işletme izni almak üzere, 1/1/2010 tarihine kadar İdareye müracaat edilmesi zorunludur. Aksi halde müracaat edilinceye kadar tesise gemi yanaştırılmasına izin verilmez.

b) Bu Yönetmelik kapsamında İdareden 1/7/2010 tarihine kadar işletme izni veya geçici işletme izni alınması zorunludur. Aksi halde, izin alınıncaya kadar tesise gemi yanaştırılmasına izin verilmez.”

MADDE 11 – Aynı Yönetmeliğin 11 inci maddesinin üçüncü, beşinci ve altıncı fıkraları yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 12 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 13 – Bu Yönetmelik hükümlerini Denizcilik Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakan yürütür.

Yönetmeliğin Yayınlandığı Resmî Gazete'nin	
Tarihi	Sayısı
18/2/2007	26438
Yönetmelikte Değişiklik Yapan Yönetmeliklerin Yayınlandığı Resmî Gazete'nin	
Tarihi	Sayısı
1- 31/3/2007	26479
2- 16/2/2008	26789

EK-1

A-TESİS BİLGİ FORMU

1	Tesis işletmecisi adı/unvanı	
2	Tesis işletmecisinin adresi	
3	Tesisin adı	
4	Tesisin bağlı olduğu/bulunduğu il	

5	Tesis adresi	
6	Tesisin bulunduğu coğrafi bölge	
7	Tesisin bağlı olduğu liman başkanlığı	
8	Tesisin bağlı olduğu bölge müdürlüğü	
9	Tesisin bağlı olduğu Belediye, Özel İdare, içinde bulunduğu Serbest Bölge veya Organize Sanayi Bölgesi	
10	Tesis sorumlusunun adı ve soyadı	
11	Telefon	
12	Faks	
13	Elektronik posta	
14	Web Adresi	
15	Tesisin deniz koordinatları	
16	Tesise yanaşabilecek gemi cinsleri	
17	Anayola mesafesi (kilometre)	
18	Demiryoluna mesafesi (kilometre) veya demir yolu bağlantısı (Var/Yok)	
19	Hava alanına mesafesi (kilometre)	
20	Tesis elleçleme kapasitesi (Ton/Yıl; TEU/Yıl; Araç/Yıl)	
21	Tesiste hurda elleçlemesi yapılıp yapılmayacağı	
22	Hudut Kapısı (Evet/Hayır)	
23	Özelleştirme kapsamında devri yapılmış (Evet/Hayır)	
24	Gümrüklü saha (Evet/Hayır)	
25	Yük elleçleme sistemleri	
26	Depolama Tank kapasitesi (m ³)	
27	Açık depolama alanı (m ²)	
28	Kapalı depolama alanı (m ²)	
29	Kılavuzluk&Römorkaj hizmetlerinin ne şekilde sağlanacağı	
30	Atık Kabul Tesisi Kapasitesi	Kirli Balast (...m ³), Slop (....m ³), Slaç (...m ³), Sintine Suyu (...m ³), Zehirli Sıvı Madde (...m ³), Pis Su (....m ³), Çöp (....m ³)

Liman Faaliyeti Ana Statüsü		
1	3. şahıs ☐	kendi yükü ve ilave 3. şahıs ☐
		kendi yükü ☐

	Boy (metre)	En (metre)	Min. Su derinliği (metre)	Max. Su derinliği (metre)	Yanaşacak en büyük gemi tonajı (DWT veya GRT)
1	...no.lu iskele ⁽¹⁾				
2	...no.lu rıhtım ⁽¹⁾				
			Sayısı (adet)	Uzunluğu (metre)	Çapı (inç)
1	... no.lu deniz dibi boru hattı ¹				

		Deniz Koordinatları	Sayısı (adet)	Su derinliği (metre)	Yanaşabilecek en büyük gemi (DWT/GRT)
1	... no.lu dolfen ⁽¹⁾				
		Deniz Koordinatları	Sayısı (adet)	Su derinliği (metre)	Yanaşabilecek en büyük gemi (DWT/GRT)
1	... no.lu şamandıra ⁽¹⁾				

(1) Her bir iskele, rıhtım, boru hattı, dolfen ve şamandıra için yeni satır ilave edilerek doldurulacaktır.

Sorumlu İmza

B- İŞLETME İZİNİNE VEYA GEÇİCİ İŞLETME İZİNİNE ESAS BAŞVURU BELGELERİ :

1) Gerçek veya tüzel kişiler için bu yönetmelik kapsamında faaliyet konusunu içeren ticaret sicil gazetesi aslı veya noter onaylı sureti.

2) Gerçek veya özel tüzel kişiler için işyeri açma ve çalışma ruhsatı veya gayri sıhhi müessese ruhsatı veya Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca çalışmaya yönelik verilen izin aslı veya ruhsatı veren kurumdan tasdikli sureti ya da noter onaylı sureti.

3) Geçici işletme izni verilecek tesislerde, EK-1/B(2) deki hususlar, bu yönetmeliğin 11 inci maddesinin ikinci fıkrası göz önünde bulundurularak İdarece değerlendirilir.

4) Tesisin büyüklüğü ile orantılı uygun ölçekte hazırlanmış genel yerleşim planı (ölçekli, lejant gösterimi yapılmış, tesis üniteleri, baba, anele, aydınlatma yerlerini ve yangın hidrant ve dolaplarını içeren söz konusu genel yerleşim planı, TMMOB Mühendis odalarına kayıtlı mühendis veya mimar tarafından imzalı olacaktır).

5) İlgili kurum yazısı veya kullanma izni, irtifak hakkı ya da işletme hakkı devir sözleşmesinin (geçici işletme izni için ön izin) aslı veya ilgili kurumdan tasdikli sureti ya da noter onaylı sureti.

6) Kıyı tesisine ait Kıyı Kanunu kapsamında onaylı 1/1000 ölçekli uygulama imar planı veya onay işlemine ait ilgili yazı örneği (Geçici işletme izin talepleri, bu Yönetmeliğin 11 inci maddesinin ikinci fıkrası göz önünde bulundurularak İdarece değerlendirilir).

7) Kıyı tesisine ilişkin Kıyı Emniyeti Genel Müdürlüğünce (KEGM) düzenlenmiş fener gereklilik analizi, fener gerekli ise fenerin uygunluğu ve yeterliliğine ilişkin KEGM'den alınmış yazı.

8) Gerçek veya özel tüzel kişilerin işleteceği kıyı tesislerinde, tesis tipi, yanaşacak deniz aracının özellikleri / sayısı, yolcu durumu, tahmil/tahliye edilecek ve/veya depolanacak yükün cinsi, tesisin kapasitesi/özellikleri göz önüne alınmak ve öngörülen standartlar doğrultusunda ekipman/donanım seçimi yapılmak suretiyle boru hattı ve şamandıra/platform ile kıyıdan uzak depolama tesisleri hariç, TMMOB Makine Mühendisleri Odasına kayıtlı mühendis tarafından hazırlanan yangın planı/projesi (KKÇ'nin kara tarafındaki tesisler ile ortak yangın planı ibraz edilmesi halinde bu plan kabul edilecektir).

9) Hurda elleçleyecek tesisler için radyasyon ölçüm cihazlarına ilişkin Türkiye Atom Enerjisi Kurumundan alınmış belgenin aslı veya belgeyi veren kurumca tasdikli sureti ya da noter onaylı sureti.

10) Tesisin işletme izni veya geçici işletme izni talebine ilişkin yapılacak sorvey hizmeti bedellerinin ödendiğini gösterir ücret makbuzu.

EK-2
KIYI TESİSLERİNDE SIVILAŞTIRILMIŞ GAZ (LPG/LNG),
AKARYAKIT/KİMYASAL VE BENZERİ 1 İNCİ SINIF TEHLİKELİ YÜKLERİN
TAHMİL/TAHLİYE KRİTERLERİ (1)

a) Şamandıra sistemi dışındaki kıyı tesislerinde, tesisin kapasitesine ve bulunduğu yere göre değişmek üzere; yeterli hacimde su tankları ile bağlantılı, yeterli güç ve kapasitede soğutma amaçlı elektrikli ve dizel motorlu su pompası, gerekli yerlere yeterli sayıda/çapta yangın boruları ile irtibatlı yangın hidrantı, yangın dolabı, yeterli güçte yedek enerji üretim cihazları (jeneratör), yeterli sayıda köpüklü (binalara ve sivilaştırılmış gaz yangını dışındaki söndürme çalışmalarına yönelik) ve kuru kimyevi/tozlu sabit/seyyar yangın söndürme cihazlarından oluşan ekipmanları içeren yangın donanımı teçhiz edilmiş olmalıdır. Bu donanım, Kıyı Kenar Çizgisine (KKÇ) yakın olmayan depolama tesisleri için geri sahadaki yangın donanımından bağımsız da olabilir. Ancak, yangın donanımı uygulamasının EK-1, Bölüm B/(8)'deki yangın planına uygun olması aranır.

b) Kıyı tesisinin KKÇ'nin deniz yönünde kalan kısımlarındaki; (a) bendinde bahsi geçen yangın donanımı, ürün boru hatları ve ekipmanları, basınçlı kaplar, depolama tankları, şamandıralar, serbest bırakma kancaları gibi donanımlar ile ilgili projelerin ve tesisteki uygulamasının yeterli, standartlara uygun ve test edilmiş olduğuna ilişkin TÜRKAK (Türk Akreditasyon Kurumu) tarafından "Muayene Kuruluşu" olarak akredite edilmiş veya İdarece kabul edilecek benzer yapılanmayı haiz uluslararası kuruluşlarca onaylanmış belgesinin/sertifikasının aslı veya onaylı sureti (yeterli aydınlatma tesisatı, elektrik aksamı/exproof tesisatı, topraklama tesisatı, yıldırımdan korunma teçhizatı ile ilgili hususlara ilişkin anılan kuruluşların söz konusu sertifika/belge içinde yer alması halinde veya ayrıca TMMOB Elektrik Mühendisleri Odasının onaylı raporu/sertifikasının ibrazı halinde kabul edilir).

c) Şamandıra sistemi dışındaki tesislerde, gerektiğinde acil gemi kaçışına imkan vermeye yönelik olarak serbest bırakma kancaları tesis edilir. Bu kancaların uygunluğu (b) bendindeki belgede/sertifikada belirtilir.

ç) Tesisteki dolun ve boşaltım kollarına/hortumlarına/borularına veya manifoldlarına, acil durumlarda ürün akışını kesmek üzere, otomatik olarak devreye girebilen "Acil Bırakma Kaplin Sistemi" tesis edilir.

d) Gemi ile KKÇ'nin deniz tarafındaki liman ara yüzünde istihdam edilecek personelin, çalışma alanlarına yönelik yangın, personel güvenliği, teknik emniyet ve benzeri konularda ilgili mevzuat doğrultusunda eğitildiğine ilişkin belgeler ibraz edilir.

e) LPG/LNG'nin dışındaki ürünler için meydana gelebilecek ürün sızıntısı nedeniyle oluşacak deniz kirliliğinin, canlı sağlığı ve çevreye ilişkin etkileşimini azaltmaya yönelik olarak gerekli tedbirler alınacak, tahmil/tahliye edilen ürün cinsi ve miktarına uygun yeterli kapasitede toplama kanalları/havuzları (şamandıra sisteminin dışındakilerde) ve pompaları tesis edilir, bariyer sistem ve ekipmanları ile yeterli kapasitede absorban madde bulundurulur.

f) Tahmil/tahliye esnasında olabilecek yangın ve benzeri acil durumlar için, gemi kaptanı, kılavuz kaptan ve terminal yetkililerinin mutabakatıyla hava durumuna göre, yangınla mücadele edebilecek şekilde donatılmış yeterli çekme gücünde ve sayıda römorkörün, hızla gemiyi tesisten uzaklaştırmak ve emniyetli bir noktaya çekmek üzere mümkün olduğunca kısa zamanda temin edileceğine, hangi konum ve şekilde bulundurulacağına ve müdahale edileceğine dair, liman işletici kuruluşça hazırlanmış plan (taahhüt) ibraz edilir.

g) Tesiste oluşabilecek gaz kaçaklarının tespiti amacıyla yönelik olarak gaz dedektörleri bulundurulur.

ğ) İskele/rıhtımlarda tahmil/tahliye yapılması esnasında, dolun platformuna gelen her türlü taşıtlar tamamen statik elektrikten arındırılmış olacak, egzostlarına alev tutucu aparatlar

taktirilmalı ve topraklaması yapılmalıdır (Topraklama sistemi olarak kablo ve pens yerine, sistemde kullanılan tüm flanşların izolasyonlu flanş olarak tercih edilmesine ve tesiste katodik koruma tertibatı uygulanmasına önem verilmelidir).

h) Şamandıra sisteminin dışındaki tesislerde, yanaşacak gemi tipi/büyüklüğü göz önünde bulundurularak usturma sistemi dizayn edilir.

i) Tesiste haberleşmeyi sağlayacak uygun cihazlar bulundurulur.-

i) Şamandıra sisteminin dışındaki tesislerde, gerekli ikaz levhaları, işaret vasıtaları ve yangın ihbar (alarm) butonları görülür ve ulaşılabilir yerlere konulmalıdır. Tehlike arz eden yer ve durumlarda ilgili personel iş güvenliği ve işçi sağlığı kriterlerine uygun koruyucu malzeme ile teçhiz edilmelidir. Karadaki faaliyet alanı en az 240 cm. yüksekliğinde tel örgü, duvar ve benzeri koruma sistemi ile çevrilerek giriş-çıkışlar kontrol altına alınır.

j) Tesiste kullanılan cihazların periyodik kalibrasyonu yapılmalıdır. Bu durumu belgeleyen sertifika, jurnal veya kayıt defteri gerektiğinde İTDK'ya ibraz edilir.

k) Acil durumlar veya kazalara yönelik temin edilecek olan ilk yardım malzemeleri kolay ulaşılabilir yerlerde muhafaza edilir.

l) Tesiste, liman başkanının talep etmesi halinde, gemilerin denetimi, yola elverişlilik belgelerinin düzenlenmesi, büro işlemleri ve benzeri işler için donanımlı bir çalışma odası temin edilir.

m) İdarece yürürlüğe konulacak Liman Topluluk Sistemine, sistemin devreye girmesini müteakip elektronik veri transferi yapmak için gereken donanım, yazılım ve ara yüzleri sağlar.

- (1) Kriterlerdeki ifadeler genel olup; tesisin LPG , LNG, Akaryakıt/Kimyasal ve benzeri 1 inci sınıf tehlikeli yük tesisi olması durumuna göre olabilecek farklılıklar değerlendirmede dikkate alınır.

EK-3

2 NCİ SINIF TEHLİKELİ DÖKME SIVI YÜK VE DİĞER DÖKME SIVI YÜK TAHMİL/TAHLİYESİ YAPILAN KIYI TESİSLERİ İÇİN KRİTERLER (1)

a) Şamandıra sistemi dışındaki kıyı tesislerinde, tesisin kapasitesine ve bulunduğu yere göre değişmek üzere; yeterli hacimde su tankları ile bağlantılı, yeterli güç ve kapasitede soğutma amaçlı elektrikli ve dizel motorlu su pompası, gerekli yerlere yeterli sayıda/çapta yangın boruları ile irtibatlı yangın hidrantı, yangın dolabı, yeterli güçte yedek enerji üretim cihazları (jeneratör), yeterli sayıda köpüklü ve kuru kimyevi/tozlu sabit/seyyar yangın söndürme cihazlarından oluşan ekipmanları içeren yangın donanımı teçhiz edilmiş olmalıdır. Bu donanım, Kıyı Kenar Çizgisine (KKÇ) yakın olmayan depolama tesisleri için geri sahadaki yangın donanımından bağımsız da olabilir. Ancak, yangın donanımı uygulamasının, EK-1, Bölüm B/(8)'deki yangın planına uygun olması aranır.

b) Kıyı tesisinin KKÇ'nin deniz yönünde kalan kısımlarındaki; (a) bendinde bahsi geçen yangın donanımı, ürün boru hatları ve ekipmanları, basınçlı kaplar, depolama tankları, şamandıralar, serbest bırakma kancaları gibi donanımlar ile ilgili projelerin ve tesisteki uygulamasının yeterli, standartlara uygun ve test edilmiş olduğuna ilişkin; TÜRKAK (Türk Akreditasyon Kurumu) tarafından " Muayene Kuruluşu" olarak akredite edilmiş veya İdarece kabul edilecek benzer yapılanmayı haiz uluslararası kuruluşlarca onaylanmış belgesinin/sertifikasının aslı veya onaylı sureti (yeterli aydınlatma tesisatı, elektrik aksamı/exproof tesisatı, topraklama tesisatı, yıldırımından korunma teçhizatı ile ilgili hususlara ilişkin anılan kuruluşların yukarıda bahsi geçen sertifikası/belgesi içinde yer alması halinde veya ayrıca TMMOB Elektrik Mühendisleri Odasının onaylı raporu/sertifikasının ibrazı halinde kabul edilir).

c) 2 inci sınıf tehlikeli sıvı yüklerin dolum ve boşaltım kollarına/hortumlarına/borularına veya manifoldlarına, acil durumlarda ürün akışını kesmek üzere, otomatik olarak devreye girebilen "Acil Bırakma Kaplin Sistemi" tesis edilir.

ç) Tahmil/tahliye esnasında olabilecek yangın ve benzeri acil durumlar için, gemi kaptanı, kılavuz kaptan ve terminal yetkililerinin mutabakatıyla hava durumuna göre,

yangınla mücadele edebilecek şekilde donatılmış yeterli çekme gücünde ve sayıda römorkörün, hızla gemiyi tesisten uzaklaştırmak ve emniyetli bir noktaya çekmek üzere mümkün olduğunca kısa zamanda temin edileceğine, hangi konum ve şekilde bulundurulacağına ve müdahale edileceğine dair, liman işletici kuruluşça hazırlanmış plan (taahhüt) ibraz edilir.

d) Gemi ile KKÇ'nin deniz tarafındaki liman ara yüzünde istihdam edilecek personelin, çalışma alanlarına yönelik yangın, personel güvenliği, teknik emniyet ve benzeri konularda ilgili mevzuat doğrultusunda eğitildiğine ilişkin belgeler ibraz edilir.

e) Meydana gelebilecek ürün sızıntısı nedeniyle oluşacak deniz kirliliğinin, canlı sağlığı ve çevreye ilişkin etkileşimini azaltmaya yönelik olarak gerekli tedbirler alınacak, tahmil/tahliye edilen ürün cinsi ve miktarına uygun yeterli kapasitede toplama kanalları/havuzları (şamandıra sisteminin dışındakilerde) ve pompaları tesis edilir, bariyer sistem ve ekipmanları ile yeterli kapasitede absorban madde bulundurulur.

f) Şamandıra sisteminin dışındaki tesislerde, yanaşacak gemi tip/büyüküğü göz önünde bulundurularak usturma sistemini dizayn edilir.

g) Tesiste haberleşmeyi sağlayacak uygun cihazlar bulundurulmalıdır.

ğ) Şamandıra sisteminin dışındaki tesislerde, gerekli ikaz levhaları, işaret vasıtaları ve yangın ihbar (alarm) butonları görülür ve ulaşılabilir yerlere konulacaktır. Tehlike arz eden yer ve durumlarda ilgili personel iş güvenliği ve işçi sağlığı kriterlerine uygun koruyucu malzeme ile teçhiz edilmelidir. Karadaki faaliyet alanı en az 240 cm. yüksekliğinde tel örgü, duvar ve benzeri koruma sistemi ile çevrilerek giriş-çıkışlar kontrol altına alınır.

h) Acil durumlar veya kazalara yönelik temin edilecek olan ilk yardım malzemeleri kolay ulaşılabilir yerlerde muhafaza edilir.

ı) Tesiste, liman başkanının talep etmesi halinde, gemilerin denetimi, yola elverişlilik belgelerinin düzenlenmesi, büro işlemleri ve benzeri işler için donanımlı bir çalışma odası temin edilir.

i) İdarece yürürlüğe konulacak Liman Topluluk Sistemine, sistemin devreye girmesini müteakip elektronik veri transferi yapmak için gereken donanım, yazılım ve ara yüzleri sağlanır.

(1) Kriterlerdeki ifadeler genel olup; tesiste elleçlenecek yük cinsine göre olabilecek farklılıklar değerlendirmede dikkate alınır.

EK-4

AMBALAJLI TEHLİKELİ YÜK(KONTEYNER,RO-RO) DÖKME TEHLİKELİ YÜK (GENEL KARGO) TAHMİL/TAHLİYE EDİLEN KIYI TESİSLERİ İÇİN KRİTERLER⁽¹⁾ ⁽²⁾

a) Tesisin kapasitesine ve bulunduğu yere göre değişmek üzere; yeterli hacimde su tankları ile bağlantılı, yeterli güç ve kapasitede soğutma amaçlı elektrikli ve dizel motorlu su pompası, gerekli yerlere yeterli sayıda/çapta yangın boruları ile irtibatlı yangın hidrantı, yangın dolabı, yeterli güçte yedek enerji üretim cihazları (jeneratör), yeterli sayıda köpüklü ve kuru kimyevi/tozlu sabit/seyyar yangın söndürme cihazlarından oluşan ekipmanları içeren yangın donanımı teçhiz edilmiş olmalıdır. Bu donanım, Kıyı Kenar Çizgisine yakın olmayan depolama tesisleri için geri sahadaki yangın donanımından bağımsız da olabilir. Ancak, yangın donanımı uygulamasının EK-1, Bölüm B/(8)'deki yangın planına uygun olması aranır.

b) Tesiste, gerektiğinde acil gemi kaçışına imkan vermeye yönelik olarak standartlara uygun ve yeterli sayıda serbest bırakma kancaları tesis edilecektir. Bu kancaların uygunluğu EK-2 (b) bendindeki belgede/sertifikada belirtilir.

c) Tahmil/tahliye esnasında olabilecek yangın ve benzeri acil durumlar için, gemi kaptanı, kılavuz kaptan ve terminal yetkililerinin mutabakatıyla hava durumuna göre, yangınla mücadele edebilecek şekilde donatılmış yeterli çekme gücünde ve sayıda

römorkörün, hızla gemiyi tesisten uzaklaştırmak ve emniyetli bir noktaya çekmek üzere mümkün olduğunca kısa zamanda temin edileceğine, hangi konum ve şekilde bulundurulacağına ve müdahale edileceğine dair, liman işletici kuruluşça hazırlanmış plan (taahhüt) ibraz edilir.

ç) Gemi ile KKÇ'nin deniz tarafındaki liman ara yüzünde istihdam edilecek personelin, çalışma alanlarına yönelik yangın, personel güvenliği, teknik emniyet ve benzeri konularda ilgili mevzuat doğrultusunda eğitildiğine ilişkin belgeler ibraz edilmelidir.

d) Sıvı yüklerde meydana gelebilecek sızıntı nedeniyle oluşacak deniz kirliliğinin, canlı sağlığı ve çevreye ilişkin etkileşimini azaltmaya yönelik olarak, tesislerde tahmil/tahliye edilen ürün cinsi ve miktarına uygun yeterli kapasitede toplama kanalları/havuzları ve pompaları tesis edilir, bariyer sistem ve ekipmanları ile yeterli kapasitede absorban madde bulundurulur.

e) Tesiste gerekli aydınlatma sağlanır.

f) Tesisteki depolama sahası içerisinde yük cinsine göre mahal tasnifi yapılır.

g) Yanaşacak gemi tipi/büyüklüğü göz önünde bulundurularak usturma sistemi dizayn edilir.

ğ) Tesiste haberleşmeyi sağlayacak uygun cihazlar bulundurulur.

h) Gerekli ikaz levhaları, işaret vasıtaları ve yangın ihbar (alarm) butonları görülür ve ulaşılabilir yerlere konulmalıdır. Tehlike arz eden yer ve durumlarda ilgili personel iş güvenliği ve işçi sağlığı kriterlerine uygun koruyucu malzeme ile teçhiz edilmelidir. Karadaki faaliyet alanı en az 240 cm. yüksekliğinde tel örgü, duvar ve benzeri koruma sistemi ile çevrilerek giriş-çıkışlar kontrol altına alınır.

ı) Acil durumlar veya kazalara yönelik temin edilecek olan ilk yardım malzemeleri kolay ulaşılabilir yerlerde muhafaza edilir.

i) Tesiste, liman başkanının talep etmesi halinde, gemilerin denetimi, yola elverişlilik belgelerinin düzenlenmesi, büro işlemleri ve bezeri işler için donanımlı bir çalışma odası temin edilir.

j) İdarece yürürlüğe konulacak Liman Topluluk Sistemine, sistemin devreye girmesini müteakip elektronik veri transferi yapmak için gereken donanım, yazılım ve ara yüzleri sağlanır.

(1) Ro-Ro Gemisinde tehlikeli yük taşıyan araç var ise, yükün cinsine göre EK-2 veya EK-3'deki ilgili kriterlerin uygulanması istenir.

(2) Yükün tehlike derecesi göz önüne alınarak İdarece, EK-2, veya EK-3'deki ilgili kriterlerin ilgili olan maddelerinin uygulanması istenebilir.

EK-5

GENEL KARGO, KONTEYNER, RO-RO LİMANLARI İÇİN KRİTERLER (1) YAT LİMANLARI/ MARİNALAR, KRUVAZİYER LİMANLAR VE YOLCU LİMANLARI İÇİN KRİTERLER

a) Tesisin kapasitesine ve bulunduğu yere göre değişmek üzere; yeterli hacimde su tankları ile bağlantılı, yeterli güç ve kapasitede soğutma amaçlı elektrikli ve dizel motorlu su pompası, gerekli yerlere yeterli sayıda/çapta yangın boruları ile irtibatlı yangın hidrantı, yangın dolabı, yeterli güçte yedek enerji üretim cihazları (jeneratör), yeterli sayıda köpüklü ve kuru kimyevi/tozlu sabit/seyyar yangın söndürme cihazlarından oluşan ekipmanları içeren yangın donanımı teçhiz edilmiş olmalıdır. Bu donanım, Kıyı Kenar Çizgisine (KKÇ) yakın olmayan depolama tesisleri için (*) geri sahadaki yangın donanımından bağımsız da olabilir. Ancak, yangın donanımı uygulamasının, EK-1, Bölüm B/(8)'deki yangın planına uygun olması aranır.

b) Tahmil/tahliye esnasında olabilecek yangın ve benzeri acil durumlar için, gemi

kaptanı, kılavuz kaptan ve terminal yetkililerinin mutabakatıyla hava durumuna göre, yangınla mücadele edebilecek şekilde donatılmış yeterli çekme gücünde ve sayıda römorkörün, hızla gemiyi tesisten uzaklaştırmak ve emniyetli bir noktaya çekmek üzere mümkün olduğunca kısa zamanda temin edileceğine, hangi konum ve şekilde bulundurulacağına ve müdahale edileceğine dair, liman işletici kuruluşça hazırlanmış plan (taahhüt) ibraz edilir.

c) Gemi ile KKÇ'nin deniz tarafındaki liman ara yüzünde istihdam edilecek personelin, çalışma alanlarına yönelik yangın, personel güvenliği, teknik emniyet ve benzeri konularda ilgili mevzuat doğrultusunda eğitildiğine ilişkin belgeler ibraz edilmelidir.

ç) Tesiste gerekli aydınlatma sağlanır.

d) Tesisteki depolama sahası içerisinde yük cinsine göre mahal tasnifi yapılır. (*).

e) Muhtemel sızıntı ve dökülmeler nedeniyle oluşacak deniz kirliliğinin, canlı sağlığı ve çevreye ilişkin etkileşimini azaltmaya yönelik olarak, gerekli tedbirler alınır.

f) Yanaşacak gemi tipi/büyüklüğü göz önünde bulundurularak usturmaça sistemi dizayn edilir.

g) Tesiste haberleşmeyi sağlayacak uygun cihazlar bulundurulur.

ğ) Gerekli ikaz levhaları, işaret vasıtaları ve yangın ihbar (alarm) butonları görülür ve ulaşılabilir yerlere konulmalıdır. Tehlike arz eden yer ve durumlarda ilgili personel iş güvenliği ve işçi sağlığı kriterlerine uygun koruyucu malzeme ile teçhiz edilmelidir. Karadaki faaliyet alanı en az 240 cm. yüksekliğinde tel örgü, duvar ve benzeri koruma sistemi ile çevrilerek giriş-çıkışlar kontrol altına alınır.

h) Acil durumlar veya kazalara yönelik temin edilecek olan ilk yardım malzemeleri kolay ulaşılabilir yerlerde muhafaza edilir.

ı) Tesiste, liman başkanının talep etmesi halinde, gemilerin denetimi, yola elverişlilik belgelerinin düzenlenmesi, büro işlemleri ve benzeri işler için donanımlı bir çalışma odası temin edilir.

i) İdarece yürürlüğe konulacak Liman Topluluk Sistemine, sistemin devreye girmesini müteakip elektronik veri transferi yapmak için gereken donanım, yazılım ve ara yüzleri sağlanır.

(1) Konteyner veya araç içindeki yükün tehlike derecesi göz önüne alınarak İdarece, EK-2, EK-3 veya EK-4'deki kriterlerin ilgili olan maddelerinin uygulanması istenebilir.

(*). Depolama tesisi olan limanlar için.

EK-6

T.C.
BAŞBAKANLIK
DENİZCİLİK MÜSTEŞARLIĞI

KIYI TESİSİ İŞLETME İZİN BELGESİ(*)

BELGE NO :
Tesisin Adı :
Tesis Adresi :
Tesis İşletmecisi Adı :

Kıyı Tesislerine İşletme İzni Verilmesine İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğe dayanılarak Denizcilik Müsteşarlığınca düzenlenmiş bu belgeye göre, yukarıda belirtilen kıyı tesisine aşağıda işaretlenmiş deniz araçları/gemiler yanaşıp, tahmil/tahliye yapabilir:

Feribot (Ferry)/Yolcu (Passenger)

Ro-Ro Gemisi (Ro-Ro)
Genel Kargo Gemisi (General Cargo Ship)
Dökme Yük Gemisi (Bulk Carrier)
Petrol/Ürün Tankeri (Crude Oil/Product Tanker)
Kimyasal Tanker (Chemical Tanker)
Sıvılaştırılmış Gaz Gemisi (Liquified Gas Carrier)
Konteyner Gemisi (Container Ship)
Diğer (Other) (.....)

Ana statüsü üçüncü şahıslara ait yüklerin tahmil/tahliyesi işlemidir.

Ana statüsü kendi yüklerinin tahmil/tahliyesi işlemi olup üçüncü şahıslara ait yüklerin tahmil/tahliyesini gerçekleştirebilir.

Ana statüsü kendi yüklerinin tahmil/tahliyesi işlemidir.

SINIRLAMALAR:

- 1-
- 2-
- 3-

(*) Uluslararası Gemi ve Liman Tesisi Güvenlik Kodu (ISPS Kod) kapsamına giren kıyı tesislerince, uluslar- arası faaliyetlerin yürütülmesini teminen ilgili mevzuat hükümlerinin yerine getirilmesi gereklidir.

Bu İşletme İzin Belgesi .../.../.... tarihine kadar geçerlidir.

Düzenleme Tarihi: .../.../...

İdare ONAYI (İsim, İmza ve Mühür)

EK-7

T.C.
BAŞBAKANLIK
DENİZCİLİK MÜSTEŞARLIĞI

KIYI TESİSİ GEÇİCİ İŞLETME İZİN BELGESİ(*)

BELGE NO :
Tesisin Adı :
Tesis Adresi :
Tesis İşletmecisi Adı :

Kıyı Tesislerine İşletme İzni Verilmesine İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğe dayanılarak Denizcilik Müsteşarlığınca düzenlenmiş bu belgeye göre, yukarıda belirtilen kıyı tesisine aşağıda işaretlenmiş deniz araçları/gemiler yanaşıp, tahmil/tahliye yapabilir:

Feribot (Ferry)/Yolcu (Passenger)
Ro-Ro Gemisi (Ro-Ro)

Genel Kargo Gemisi (General Cargo Ship)
Dökme Yük Gemisi (Bulk Carrier)
Petrol/Ürün Tankeri (Crude Oil/Product Tanker)
Kimyasal Tanker (Chemical Tanker)
Sıvılaştırılmış Gaz Gemisi (Liquified Gas Carrier)
Konteyner Gemisi (Container Ship)
Diğer (Other) (.....)

Ana statüsü üçüncü şahıslara ait yüklerin tahmil/tahliyesi işlemidir.

Ana statüsü kendi yüklerinin tahmil/tahliyesi işlemi olup üçüncü şahıslara ait yüklerin tahmil/tahliyesini gerçekleştirebilir.

Ana statüsü kendi yüklerinin tahmil/tahliyesi işlemidir.

SINIRLAMALAR:

- 1-
- 2-
- 3-

(* *Uluslararası Gemi ve Liman Tesisi Güvenlik Kodu (ISPS Kod) kapsamına giren kıyı tesislerince, uluslar- arası faaliyetlerin yürütülmesini teminen ilgili mevzuat hükümlerinin yerine getirilmesi gereklidir.*

Bu İşletme İzin Belgesi .../.../.... tarihine kadar geçerlidir.

Düzenleme Tarihi:.../.../...

İdare ONAYI (İsim, İmza ve Mühür)

[R.G. 1 Temmuz 2009 – 27275]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Başbakanlık (Gümrük Müsteşarlığı)'tan:

GÜMRÜK YÖNETMELİĞİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK

MADDE 1 – 31/5/2002 tarihli ve 24771 mükerrer sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Gümrük Yönetmeliğinin 3 üncü maddesinin ikinci fıkrasının (u) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bentler eklenmiştir.

“ü) Grup ihracatçısı: İdaresi ve murakabesi ve/veya sermayesi bakımından aralarında vasıtalı veya vasıtasız şirket ilişkisi bulunan aynı gruba ait imalatçı firmaların ihracat işlemlerini gerçekleştiren yine bu gruba ait olan dış ticaret veya pazarlama şirketini,

v) Grup imalatçısı: İdaresi ve murakabesi ve/veya sermayesi bakımından aralarında vasıtalı veya vasıtasız şirket ilişkisi bulunan aynı gruba ait imalatçı firmayı,

y) Grup ithalatçısı: İdaresi ve murakabesi ve/veya sermayesi bakımından aralarında vasıtalı veya vasıtasız şirket ilişkisi bulunan aynı gruba ait imalatçı firmaların ithalat işlemlerini gerçekleştiren yine bu gruba ait olan dış ticaret veya pazarlama şirketini,

z) Ertelenmiş kontrol: Risk kriterlerine göre, belge kontrolü veya fiziki muayene yapılmadan teslim edilen eşyanın tesliminden sonra gümrük beyannamesi ile ticari belge ve

verileri incelenerek gerektiğinde eşyanın fiziki muayenesinin imalathane, fabrika, özel depo, işyeri ve benzeri yerlerde yapılmasını,”

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin birinci kısmının ikinci bölümünden sonra gelmek üzere aşağıdaki bölüm eklenmiştir.

“ÜÇÜNCÜ BÖLÜM Onaylanmış Kişi Statüsü

Onaylanmış kişi statüsü verilebilecek kişiler

MADDE 17/A – Gümrük mevzuatı kapsamında gümrük işlem ve uygulamalarının kolaylaştırılması amacıyla belirlenen basitleştirilmiş usul, uygulama ve yetkilerden yararlanmak üzere 17/B ve 17/C maddelerinde belirlenmiş koşulları sağlayan, Türkiye gümrük bölgesinde yerleşik gerçek ve tüzel kişilere talep etmeleri halinde A, B veya C sınıfı onaylanmış kişi statüsü verilir.

Resmi daireler, sermayesinin tamamı devlete ait olan iktisadi devlet teşekkülleri ve kamu iktisadi kuruluşları ile sermayesinin tamamı bir iktisadi devlet teşekkülüne veya kamu iktisadi kuruluşuna ait müesseselerce onaylanmış kişi statüsü talep edilmesi durumunda 17/B ve 17/C maddelerinde belirtilen genel ve özel koşullar aranmaz.

Onaylanmış kişi statüsü için gereken genel koşullar

MADDE 17/B – Onaylanmış kişi statüsü için başvuruda bulunan kişilerce aşağıda belirtilen koşulların tamamının sağlanması gerekir:

a) Yönetim kurulu üyeleri, sermayesinin yüzde onundan fazlasına sahip gerçek kişiler ile gümrük ve dış ticaret işlemlerinde temsil yetkisini haiz çalışanlarının; devletin güvenliğine karşı suçlar, anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, zimmet, irtikâp, rüşvet, güveni kötüye kullanma (emniyeti suistimal), hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, inancı kötüye kullanma, hileli (dolanlı) iflas, yalan tanıklık (yalan yere şahadet), suç uydurma (suç tasnii) ve iftira suçları ile ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan mal varlığı değerlerini aklama suçlarından mülga 765 sayılı Türk Ceza Kanunu ile 5237 sayılı Türk Ceza Kanununa; vergi kaçakçılığı veya vergi kaçakçılığına teşebbüs suçlarından 213 sayılı Vergi Usul Kanununa; mülga 1918 sayılı Kaçakçılığın Men ve Takibine Dair Kanun, mülga 4926 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu, 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu, 3628 sayılı Mal Bildiriminde Bulunulması, Rüşvet ve Yolsuzluklarla Mücadele Kanunu ile 1567 sayılı Türk Parası Kıymetini Koruma Hakkında Kanuna muhalefetten kesinleşmiş cezası bulunmaması,

b) Başvurunun kayda alındığı ayın ilk gününden geriye dönük iki yıl içerisinde, on ikişer aylık iki dönem ayrı ayrı olmak üzere, her bir dönem içerisinde vergi kaybına neden olan gümrük mevzuatı ihlali nedeniyle, haklarında 234 ila 238 inci maddeler uyarınca 241 inci maddenin birinci fıkrasında öngörülen usulsüzlük cezasını aşan tutarda düzenlenmiş ceza kararı toplam sayısının, beşten fazla olmak koşuluyla, her bir dönemde işlem gören ithalat ve ihracata ilişkin gümrük beyannamesi toplam sayısının yüzde birini aşmaması,

c) Başvurunun kayda alındığı ayın ilk gününden geriye dönük iki yıl içerisinde, on ikişer aylık iki dönem ayrı ayrı olmak üzere, her bir dönem içerisinde vergi kaybına neden olan gümrük mevzuatı ihlali nedeniyle, haklarında 234 ila 238 inci maddeler uyarınca 241 inci maddenin birinci fıkrasında öngörülen usulsüzlük cezasının yirmi beş katını aşan tutarda düzenlenmiş ceza kararı sayısı ve yine aynı tutardaki usulsüzlük cezasının yüz katını aşan 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 51 inci maddesi ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun 16 ncı maddesi uyarınca düzenlenmiş ceza kararı sayısı toplamlarının, ikiden fazla olmak koşuluyla, her bir dönemde işlem gören ithalat ve ihracata ilişkin gümrük beyannamesi toplam sayısının binde üçünü aşmaması,

ç) Başvurunun kayda alındığı ayın ilk gününden geriye dönük iki yıl içerisinde, on ikişer aylık iki dönem ayrı ayrı olmak üzere, her bir dönem içerisinde gümrük mevzuatı ihlali nedeniyle haklarında 239, 240 ve 241 inci maddeler uyarınca aynı 241 inci maddenin birinci fıkrasında öngörülen usulsüzlük cezasını aşan tutarda düzenlenmiş ceza kararı toplam

sayısının, ondan fazla olmak koşuluyla, her bir dönemde işlem gören ithalat ve ihracata ilişkin gümrük beyannamesi toplam sayısının yüzde ikisini aşmaması,

d) Gümrük mevzuatı uyarınca kesinleşmiş vergi ve ceza borcu bulunmaması,

e) Vergi mevzuatı uyarınca kesinleşmiş vergi borcu bulunmaması,

f) İlgili mevzuat uyarınca kesinleşmiş sosyal güvenlik prim borcu bulunmaması,

g) İhracatçılar için, bağlı bulunulan ihracatçı birliği kayıtlarına göre, Türkiye İhracatçılar Meclisi veya ihracatçı birliklerince ilgili mevzuatı çerçevesinde performans ve güvenilirliğinin onaylanmış olması,

ğ) Dış ticaret sermaye şirketleri, grup ihracatçıları, grup ithalatçıları, Ar-Ge merkezi belgesine sahip kişiler ile bakım onarım faaliyeti yürüten ticari hava taşımacılığı şirketleri hariç imalatçı olması,

h) Başvuru yılından önceki iki yıl esas alınmak suretiyle, mali yapısının yeminli mali müşavir tarafından incelenerek, Müsteşarlıkça belirlenecek formata uygun olarak düzenlenecek raporla olumlu görüşle sonuca bağlanmış olması,

Birinci fıkranın (b) bendinin uygulanmasında, 67 nci maddenin ikinci fıkrası hükmü saklı kalmak kaydıyla, aynı beyannameye ilişkin düzenlenmiş birden fazla ceza kararı bir ceza kararı sayılır.

Grup ihracatçıları veya grup ithalatçıları tarafından yapılan başvurularda, dış ticaret işlemlerinde adlarına aracılık yapıldığı bildirilen grup imalatçıları tarafından birinci fıkranın (d), (e) ve (f) bentlerinde sayılan koşulların sağlanması gerekir.

Grup imalatçısı tarafından yapılan başvurularda 17/C maddesinin dördüncü fıkrasının uygulandığı durumlarda aynı maddenin birinci, ikinci ve üçüncü fıkralarının (a) bentlerinde belirtilen özel koşulun sağlanmasında ihracat tutarları göz önünde bulundurulmuş grup ihracatçısı ya da ihracatçıları tarafından birinci fıkranın (d), (e) ve (f) bentlerinde sayılan koşulların tamamının sağlanması gerekir.

17/C maddesinin üçüncü fıkrasının (a) bendinin üçüncü alt bendinde belirtilen koşulu sağlayan kişilerce yapılan C sınıfı statü belgesi başvurularında birinci fıkranın (g) ve (h) bentlerinde sayılan koşullar aranmaz.

Onaylanmış kişi statüsü için gereken özel koşullar

MADDE 17/C – A sınıfı onaylanmış kişi statüsü için başvuruda bulunan kişilerin 17/B maddesinde belirtilen genel koşullara ek olarak aşağıdaki özel koşulları da sağlaması gerekir:

a) Dış ticaret performansına ilişkin olarak aşağıdaki koşullardan en az birinin sağlanması:

1) Başvurunun kayda alındığı ayın ilk gününden geriye dönük iki yıl içerisinde, on ikişer aylık iki dönem ayrı ayrı olmak üzere, herhangi bir dönem içerisinde asgari yirmi beş milyon FOB/ABD doları tutarında fiili ihracat yapılmış olması,

2) Başvurunun kayda alındığı ayın ilk gününden geriye dönük iki yıl içerisinde, on ikişer aylık iki dönem ayrı ayrı olmak üzere, herhangi bir dönem içerisinde gerçekleştirilen ithalat ve fiili ihracat toplamının asgari yüz milyon ABD doları tutarında olması.

b) Başvuru tarihinden geriye dönük bir ay içinde en az iki yüz elli işçi istihdam ediyor olması.

B sınıfı onaylanmış kişi statüsü için başvuruda bulunan kişilerin 17/B maddesinde belirtilen genel koşullara ek olarak aşağıdaki özel koşulları da sağlaması gerekir:

a) Dış ticaret performansına ilişkin olarak aşağıdaki koşullardan en az birinin sağlanması:

1) Başvurunun kayda alındığı ayın ilk gününden geriye dönük iki yıl içerisinde, on ikişer aylık iki dönem ayrı ayrı olmak üzere, herhangi bir dönem içerisinde asgari beş milyon FOB/ABD doları tutarında fiili ihracat yapılmış olması,

2) Başvurunun kayda alındığı ayın ilk gününden geriye dönük iki yıl içerisinde, on ikişer aylık iki dönem ayrı ayrı olmak üzere, herhangi bir dönem içerisinde gerçekleştirilen ithalat ve fiili ihracat toplamının asgari yirmi milyon ABD doları tutarında olması.

b) Başvuru tarihinden geriye dönük bir ay içinde en az yüz işçi istihdam ediyor olması.

C sınıfı onaylanmış kişi statüsü için başvuruda bulunan kişilerin 17/B maddesinde belirtilen genel koşullara ek olarak aşağıdaki özel koşulları da sağlaması gerekir:

a) Dış ticaret performansına ilişkin olarak aşağıdaki koşullardan en az birinin sağlanması:

1) Başvurunun kayda alındığı ayın ilk gününden geriye dönük iki yıl içerisinde, on ikişer aylık iki dönem ayrı ayrı olmak üzere, herhangi bir dönem içerisinde asgari iki milyon FOB/ABD doları tutarında fiili ihracat yapılmış olması,

2) Başvurunun kayda alındığı ayın ilk gününden geriye dönük iki yıl içerisinde, on ikişer aylık iki dönem ayrı ayrı olmak üzere, herhangi bir dönem içerisinde gerçekleştirilen ithalat ve fiili ihracat toplamının asgari sekiz milyon ABD doları tutarında olması,

3) Başvurunun kayda alındığı ayın ilk gününden geriye dönük iki yıl içerisinde asgari yirmi beş milyon ABD doları tutarında sabit sermaye yatırımı yapmış olması.

b) Başvuru tarihinden geriye dönük bir ay içinde en az otuz işçi istihdam ediyor olması.

Dış ticaret sermaye şirketleri ve/veya grup ihracatçısı aracılığıyla ihracat yapılması durumunda, bağlı bulunulan ihracatçı birliği kayıtlarına göre Türkiye İhracatçılar Meclisi veya ihracatçı birliklerince onaylı belgede kayıtlı ihracat tutarlarından dış ticaret sermaye şirketleri ve/veya grup ihracatçısı aracılığıyla yapıldığı tespit edilen ihracat tutarları da imalatçı kişinin ihracatı olarak kabul edilir ve imalatçı kişinin başvurusunda dikkate alınır.

Dış ticaret sermaye şirketleri için birinci, ikinci ve üçüncü fıkralarda sayılan özel koşullar aranmaz.

Grup ihracatçıları ve grup ithalatçıları için birinci, ikinci ve üçüncü fıkraların (b) bentlerinde belirtilen özel koşul aranmaz. Ancak, grup ihracatçıları veya grup ithalatçıları tarafından yapılan başvurularda, dış ticaret işlemlerinde adlarına aracılık yapıldığı bildirilen grup imalatçıları tarafından birinci, ikinci ve üçüncü fıkraların (b) bendinde yer alan koşulun sağlanması zorunludur. Bu koşulun sağlanmasında, grup imalatçılarının sigortalı çalışan sayıları toplamı dikkate alınır.

Onaylanmış kişi statü belgesi sahibinin, devir veya birleşme suretiyle tüzel kişiliğinin sona ermesi durumunda yeni kurulan ya da onaylanmış kişi statü belgesi sahibi firmayı devralan tüzel kişiliğin onaylanmış kişi statü belgesi talebinin bu madde uyarınca özel koşullar açısından değerlendirilmesinde talep halinde tüzel kişiliği sona eren firmanın dış ticaret performansı da dikkate alınır. Bu durumda tüzel kişiliği sona eren firmanın 17/B maddesinin birinci fıkrasının (b), (c) ve (ç) bentlerinde yer alan ihlallere ilişkin ceza kararı sayıları da statü belgesi talebinde bulunan kişi adına düzenlenmiş ceza kararları ile birlikte değerlendirilir.

Onaylanmış kişi statü belgesi ve kapsamı

MADDE 17/Ç – Onaylanmış kişi statüsü verilen gerçek ve tüzel kişilerce gümrük mevzuatı kapsamında gümrük işlem ve uygulamalarının kolaylaştırılması amacıyla belirlenen basitleştirilmiş usul, uygulama ve yetkilerden adlarına düzenlenen onaylanmış kişi statü belgesi aracılığıyla yararlanır.

Onaylanmış kişi statü belgesi almak için yapılacak başvuru, aranacak belgeler ve onaylanmış kişi statü belgesinin düzenlenme şekli, geçerlilik süresi, yenilenmesi ve değiştirilmesine ilişkin usul ve esaslar Müsteşarlıkça belirlenir.

A, B veya C sınıfı onaylanmış kişi statüsü sahipleri tarafından, adlarına düzenlenen onaylanmış kişi statü belgesi kapsamında yararlanılacak hak ve yetkiler ile söz konusu hak ve yetkilere ilişkin usul ve esasları belirlemeye Müsteşarlık yetkilidir.

Kendilerine A sınıfı onaylanmış kişi statüsü verilen kişiler, B ve C sınıfı onaylanmış kişi statüsü sahiplerine tanınan hak ve yetkilerden; B sınıfı onaylanmış kişi statüsü verilen kişiler ise, C sınıfı onaylanmış kişi statü sahiplerine tanınan hak ve yetkilerden yararlanabilirler.

Onaylanmış kişi statü belgesi sahiplerince Müsteşarlıkça belirlenecek usul ve esaslar dahilinde, gümrük ve dış ticaret mevzuatına aykırı hareket edilmesi durumunda adlarına

düzenlenen onaylanmış kişi statü belgesi kapsamında yararlanılan hak ve yetkiler geri alınabilir veya askıya alınabilir.

17/B maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde sayılan kişiler hakkında aynı bentte sayılan kanunlar uyarınca başlatılan inceleme ve soruşturma sonucunda suç duyurusunda bulunulduğunun ve buna ilişkin olarak ilgili Cumhuriyet savcılığı tarafından yürütülmekte olan soruşturma sürecinin veya kovuşturma sürecinin devam ettiğinin öğrenilmesi halinde onaylanmış kişi statü belgesi kapsamında yararlanılan hak ve yetkiler geri alınabilir veya askıya alınabilir.

Beşinci ve altıncı fıkralar uyarınca onaylanmış kişi statü belgesi kapsamı hak ve yetkilerin geri alınması ve askıya alınması işlemlerine ilişkin usul ve esasları belirlemeye Müsteşarlık yetkilidir.

Onaylanmış kişi statü belgesinin askıya alınması, geri alınması ve iptali

MADDE 17/D – Onaylanmış kişi statü belgesinin geçerlilik süresi içinde gümrük işlemlerinden veya gümrük cezalarından doğan herhangi bir kamu alacağıının, süresi içinde ödenmediğinin tespit edilmesi durumunda söz konusu onaylanmış kişi statü belgesi, kesinleşmiş gümrük vergisi ve/veya ceza borcu ödenene kadar askıya alınır. Kişi, onaylanmış kişi statü belgesinin askıya alındığı tarihten itibaren bu belge kapsamındaki hak ve uygulamalardan yararlandırılmaz.

Onaylanmış kişi statü belgesinin düzenlenme tarihini takip eden on iki aylık dönem içinde 17/B maddesinin birinci fıkrasının (b), (c) ve (ç) bentlerinde belirtilen genel koşullardan herhangi birinin veya belgenin geçerlilik süresi içinde aynı fıkranın diğer bentlerinde belirtilen genel koşullardan herhangi birinin ortadan kalktığı öğrenilmesi ya da belge sahibince talep edilmesi halinde, onaylanmış kişi statü belgesi geri alınır.

Adlarına onaylanmış kişi statü belgesi düzenlenen kamu kuruluşlarından 17/A maddesinin ikinci fıkrasında belirtilen koşulu kaybettiği öğrenilenlerin onaylanmış kişi statü belgesi geri alınır.

Kişi, onaylanmış kişi statü belgesinin geri alındığı tarihten itibaren bu belge kapsamındaki hak ve uygulamalardan yararlandırılmaz.

Yanlış veya eksik bilgilere veya sahte belgelere dayanılarak verildiği anlaşılan onaylanmış kişi statü belgesi iptal edilir. Onaylanmış kişi statü belgesinin iptal edildiği durumda, bu belge kapsamındaki yetki ve uygulamalar, onaylanmış kişi statü belgesinin düzenlendiği tarih itibarıyla geçersiz sayılır. Adına düzenlenmiş onaylanmış kişi statü belgesi bu fıkra uyarınca iptal edilmiş kişilere iptal tarihinden itibaren 2 yıl süreyle onaylanmış kişi statüsü verilmez.

Onaylanmış kişi statü belgesinin askıya alınması, geri alınması ve iptaline ilişkin usul ve esasları belirlemeye Müsteşarlık yetkilidir.”

MADDE 3 – Aynı Yönetmeliğin 45 inci maddesinin ikinci fıkrasında geçen “136 ve 137 nci maddelerdeki” ifadesi “17/A ila 17/C maddelerindeki” olarak değiştirilmiştir.

MADDE 4 – Aynı Yönetmeliğin 136 ncı maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Basitleştirilmiş usulde beyanda bulunmak için aranan koşullar

MADDE 136 – 135 inci maddenin birinci fıkrasının (a) bendinde belirtilen eksik beyan usulünden 17/A ila 17/C maddeleri uyarınca onaylanmış kişi statüsü verilen gerçek ve tüzel kişilerden 138, 139, 147, 149, 150, 155, 157 ve 158 inci maddelerde belirtilen koşulları sağlayanlar yararlandırılabilir.

135 inci maddenin birinci fıkrasının (b) bendinde belirtilen beyanname yerine ticari veya idari belge verilmesi usulünden yararlanmak için yapılan talepler 17/A ila 17/C maddelerinde belirtilen koşullar aranmaksızın kabul edilir.

135 inci maddenin birinci fıkrasının (c) bendinde belirtilen, eşyanın kayıt yoluyla rejime girişi usulünden, 17/A ila 17/C maddeleri uyarınca kendilerine A Sınıfı onaylanmış kişi statüsü verilen gerçek ve tüzel kişilerden 145, 153 ve 161 inci maddelerde belirtilen koşulları sağlayanlar yararlandırılabilir.”

MADDE 5 – Aynı Yönetmeliğin 137 nci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Basitleştirilmiş usullere ilişkin düzenleme yetkisi

MADDE 137 – Müsteşarlık, bu Yönetmelikte yer alan basitleştirilmiş usullerden yararlanacak eşya çeşitleri, söz konusu basitleştirilmiş usullerin kapsamı ve bu usullere ilişkin gümrük işlemlerini belirlemeye, basitleştirilmiş usul türlerine göre farklı kriterler koymaya ve söz konusu basitleştirilmiş usullerden yararlanma hakkının geri alınması ya da askıya alınmasına yönelik düzenleme yapmaya yetkilidir.”

MADDE 6 – Aynı Yönetmeliğin 138 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Gümrük idareleri, onaylanmış kişi statü belgesi sahibi kişilerin beyannameye eklenmesi gereken belgelerden bazılarının eklenmediği ve/veya beyannameye yazılması gereken bazı bilgilerin yazılmadığı gümrük beyanını, 139 uncu maddede yer alan hükümlere uyulması kaydıyla kabul edebilir.”

MADDE 7 – Aynı Yönetmeliğin 143 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında, 145 inci maddesinin ikinci fıkrasında, 152 nci maddesinin birinci fıkrasında, 153 üncü maddesinin ikinci fıkrasında, 161 inci maddesinin ikinci fıkrasında geçen “136 ve 137 nci maddelerde” ifadesi; 144 üncü maddesinin birinci fıkrasında geçen “136 ncı ve 137 nci maddelerinde” ifadesi ve 160 inci maddesinin birinci fıkrasında geçen “136 ve 137 nci maddede” ifadesi “17/A ila 17/C maddelerinde” olarak değiştirilmiştir.

MADDE 8 – Aynı Yönetmeliğin 149 uncu maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Gümrük idareleri, onaylanmış kişi statü belgesi sahibi kişilerin beyannameye eklenmesi gereken belgelerden bazılarının eklenmediği ve/veya beyannameye yazılması gereken bazı bilgilerin yazılmadığı gümrük beyanını, 150 nci maddede yer alan hükümlere uyulması kaydıyla kabul edebilir.”

MADDE 9 – Aynı Yönetmeliğin 157 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Gümrük idareleri, onaylanmış kişi statü belgesi sahibi kişilerin beyannameye eklenmesi gereken belgelerden bazılarının eklenmediği ve/veya beyannameye yazılması gereken bazı bilgilerin yazılmadığı gümrük beyanını, 158 inci maddede yer alan hükümlere uyulması kaydıyla kabul edebilir.”

MADDE 10 – Aynı Yönetmeliğin 179 uncu maddesinin altıncı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Mavi hat; eşyanın 207 nci madde uyarınca ertelenmiş kontrole tabi tutulduğu hattır.”

MADDE 11 – Aynı Yönetmeliğin 207 nci maddesinin altıncı, yedinci, sekizinci, dokuzuncu ve onuncu fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Ertelenmiş kontrol, risk kriterlerine göre, belge kontrolü veya fiziki muayene yapılmadan teslim edilen eşyanın tesliminden sonra gümrük beyanname ile ticari belge ve verileri incelenerek gerektiğinde eşyanın fiziki muayenesinin imalathane, fabrika, özel depo, işyeri ve benzeri yerlerde yapılmasını ifade eder. Ertelenmiş kontrol uygulamasından, 17/A ila 17/C maddeleri uyarınca kendilerine A veya B sınıfı onaylanmış kişi statüsü verilen kişiler yararlandırılır.

Risk kriterlerine göre ertelenmiş kontrol yöntemine tabi tutulan gümrük beyannamelerinin muayene türü mavi hat olarak belirlenir ve eşyanın tesliminden sonra yapılacak belge kontrolü için bilgisayar sistemi tarafından bir muayene memuru atanır.

Belge kontrolü sırasında beyanname ve ekli belgeler arasında ciddi bir farklılık görülmesi durumunda idare amirince görevlendirilecek bir muayene memuru tarafından eşyanın bulunduğu depo, fabrika veya işletmeye ve/veya firmanın muhasebe kayıtlarının tutulduğu yere gidilerek fiziki muayene yapılabilir.

Eşyanın ertelenmiş kontrole tabi tutulmasına ve yapılacak işlemlere ilişkin usul ve esaslar Müsteşarlıkça belirlenir.

Müsteşarlık, ertelenmiş kontrol uygulamasından yararlanmak isteyenlerde aranan koşullarda değişiklik yapmaya, bu uygulama kapsamında gümrük idarelerince yapılacak işlemler ile bu uygulamadan yararlanma hakkının askıya alınması ve geri alınmasına ilişkin düzenleme yapmaya yetkilidir.”

MADDE 12 – Aynı Yönetmeliğin 651 inci maddesinin altıncı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Götürü teminat, 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun eki (I) sayılı listede yer alan eşyanın ithali ile ilgili Maliye Bakanlığınca yapılan düzenlemeler ve ilgili diğer düzenlemeler saklı kalmak kaydıyla eşyanın gümrükçe onaylanmış işlem veya kullanıma tabi tutulmasına ilişkin tüm kamu alacakları için geçerlidir.”

MADDE 13 – Aynı Yönetmeliğin 652 nci maddesinin üçüncü fıkrasında geçen “EURO” ifadesi “AVRO” olarak değiştirilmiştir.

MADDE 14 – Aynı Yönetmeliğin 655 inci maddesinin birinci ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Gümrük işlemleri dolayısıyla, vergiler teminatı olarak kabul edilebilecek teminat mektupları, idareye ibraz olunduktan sonra, ait oldukları tahakkuku yapılmış vergiler tutarını karşılayıp karşılamadıkları incelenir ve bu Yönetmeliğin ekinde yer alan EK-59 sayılı Teminat Mektubu Örneğine uygun görüldüğü takdirde kabul edilir. Götürü teminat sisteminden yararlanmak için ibraz edilmiş teminat mektupları ise 652 nci maddenin üçüncü fıkrası uyarınca belirlenecek teminat tutarını karşılamaları ve bu Yönetmeliğin ekinde yer alan EK-59/A sayılı Banka Teminat Mektubu Örneğine uygun görülmeleri durumunda kabul edilir.

Teminat mektupları ayniyat alındısı karşılığında Gümrük Müsteşarlığı adına ilgili Saymanlık Müdürlüklerine veya Malmüdürlüklerine teslim edilir. Götürü teminat sisteminden yararlanmak amacıyla ibraz edilen teminat mektupları için düzenlenen alındı belgeleri, teminat mektubunun adına düzenlendiği onaylanmış kişi statü belgesi sahibine ya da yasal temsilcisine verilebilir.”

MADDE 15 – Aynı Yönetmeliğin 656 ncı maddesinin ikinci, üçüncü ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddenin beşinci fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

“Müsteşarlık, götürü teminat sisteminden yararlanılamayacak durumların belirlenmesi; götürü teminat yetkisinin verilmesi, geçerlilik süresi, güncellenmesi ve kapsamının değiştirilmesi; teminatın yenilenmesi ve değiştirilmesi; kabul olunabilecek teminat türünün belirlenmesi; götürü teminat yetkisinin askıya alınması ve geri alınmasına ilişkin düzenlemeler yapmaya yetkilidir.

Geçici bir süre için götürü teminattan yararlanma hakkı askıya alınanların, götürü teminat sisteminden yararlanmak için vermiş oldukları teminat mektupları iade edilmez ve askıya alma süresi içinde teminata bağlanması gereken gümrük vergileri ve diğer vergilerin tümü 652 nci maddenin birinci fıkrasında belirtildiği şekilde teminata bağlanır.

Götürü teminat sisteminden yararlanma hakkı geri alınan yükümlünün, götürü teminat kapsamındaki tüm gümrük vergileri ve diğer vergilerin 652 nci maddenin birinci fıkrası uyarınca teminata bağlanmasının ardından, götürü teminat sisteminden yararlanmak için verilen teminat iade edilir.”

MADDE 16 – Aynı Yönetmeliğin geçici 6 ncı maddesinin birinci fıkrasında geçen “136 ncı maddenin” ibaresi “17/B maddesinin” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 17 – Aynı Yönetmeliğin ekinde yer alan EK-59 sayılı Teminat Mektubu Örneğinden sonra gelmek üzere aşağıdaki EK-59/A eklenmiştir.

“EK-59/A

BANKA TEMİNAT MEKTUBU ÖRNEĞİ

T.C. BAŞBAKANLIK GÜMRÜK MÜSTEŞARLIĞI
ANKARA

Gümrük Müsteşarlığında yapılan götürü teminat konusu her türlü gümrük işlemlerine ilişkin olarak kısmen veya tamamen.....'dan tahsili gereken (yazıyla.....) AVRO/TL'ni gümrük idaresince yapılacak ilk istek üzerine bu durumu ispat eden başka bir belge aramaya lüzum görmeksizin itirazsız ödemeyi taahhüt ettiğimizi ve bu miktarın gümrük idaresince istenmiş olması, istenen miktarın tahsil edilmesi gereken hâle geldiğini ifade edeceğinden ve istek tarihinden itibaren 7 gün içinde ödenmemesi halinde 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre belirlenen gecikme zammı oranında faiz ödeyeceğimizi, teminatı veren'nın kurumu temsil ve ilzama yetkili memurları sıfatıyla beyan ve taahhüt ederiz.

Bu teminat mektubu kesin ve süresizdir.”

MADDE 18 – Bu Yönetmelik yayımlandığı tarihten iki ay sonra yürürlüğe girer.

MADDE 19 – Bu Yönetmelik hükümlerini Gümrük Müsteşarlığının bağlı bulunduğu Bakan yürütür.

[R.G. 30 Haziran 2009 – 27274]

 İçindekilere dön

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığından:

**SOSYAL GÜVENLİK KURUMLARI HARCAMA BELGELERİ
YÖNETMELİĞİNDE
DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK**

MADDE 1 – 27/6/2007 tarihli ve 26565 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Sosyal Güvenlik Kurumları Harcama Belgeleri Yönetmeliğinin 17 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin (2) numaralı alt bendi ile (b) bendinin (2) numaralı alt bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“2) Beşeri Tıbbi Ürünler Ambalaj ve Etiketleme Yönetmeliği kapsamında karekodlu ilaçlar hariç olmak üzere, ilaç fiyat kupürlerinin ve barkod diyagramının yapıştırılmış olduğu reçete, (Güvenli elektronik imzalı reçeteleme uygulamasına geçilen yerlerde kanıtlayıcı belge olarak ayrıca reçete aranmaz.)”

“2) Tıbbi malzemeye ilişkin reçete ile Beşeri Tıbbi Ürünler Ambalaj ve Etiketleme Yönetmeliği kapsamında karekodlu ilaçlar hariç olmak üzere, ilaç fiyat kupürlerinin ve barkod diyagramının yapıştırılmış olduğu reçete, (Güvenli elektronik imzalı reçeteleme uygulamasına geçilen yerlerde kanıtlayıcı belge olarak ayrıca reçete aranmaz.)”

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 45 inci maddesinin ikinci fıkrasının (b) bendi ile üçüncü fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“b) Beşeri Tıbbi Ürünler Ambalaj ve Etiketleme Yönetmeliği kapsamında karekodlu ilaçlar hariç olmak üzere, ilaç fiyat kupürlerinin ve barkod diyagramının yapıştırılmış olduğu reçete, (Güvenli elektronik imzalı reçeteleme uygulamasına geçilen yerlerde kanıtlayıcı belge olarak ayrıca reçete aranmaz.)”

“b) Tıbbi malzemeye ilişkin reçete ile Beşeri Tıbbi Ürünler Ambalaj ve Etiketleme Yönetmeliği kapsamında karekodlu ilaçlar hariç olmak üzere, ilaç fiyat kupürlerinin ve barkod diyagramının yapıştırılmış olduğu reçete, (Güvenli elektronik imzalı reçeteleme uygulamasına geçilen yerlerde kanıtlayıcı belge olarak ayrıca reçete aranmaz.)”

Yürürlük

MADDE 3 – Maliye Bakanlığının uygun görüşü ile Sayıştay'ın görüşü alınan bu Yönetmelik 1/6/2009 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 4 – Bu Yönetmelik hükümlerini Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı yürütür.

Yönetmeliğin Yayınlandığı Resmî Gazete'nin	
Tarihi	Sayısı
27/6/2007	26565

[R.G. 3 Temmuz 2009 – 27277]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Genelge

Başbakanlıktan:

Konu : Sendikal Gelişmeler Doğrultusunda
Alınacak Önlemler.

GENELGE
2009/12

Demokratik ve sosyal hukuk devleti ilkesinin en önemli gereklerinden biri örgütlenme özgürlüğünün sağlanmasıdır. Örgütlü toplum, demokratik toplum düzenini ve katılımcı yönetimi gerçekleştirmenin vazgeçilmez şartı olarak değerlendirilmektedir. Devletimizin de taraf olarak onayladığı uluslararası sözleşme ve belgeler ile Anayasa başta olmak üzere iç hukuk düzenlemelerimizde, memurlar dahil tüm çalışanların sendikal örgütler kurabilmeleri, kurulmuş bulunan sendikalara üye olabilmeleri, sendikalar ve üst kuruluşlarının amaçları doğrultusunda faaliyette bulunabilmeleri, örgütlenme özgürlüğü kapsamında güvence altına alınmıştır.

4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanununun 2001 yılında yürürlüğe girmesinden sonra 2002 yılından beri Hükümeti temsilen Kamu İşveren Kurulu ile her bir hizmet kolunda yetkili sendikalar ve bunların bağlı bulunduğu konfederasyonlar arasında toplu görüşmeler gerçekleştirilmektedir.

2008 Yılı Toplu Görüşme sürecinde Kamu İşveren Kurulu ile yetkili kamu görevlileri sendikaları ve bunların bağlı bulunduğu Konfederasyonlar arasında mutabakata varılan konularla ilgili olarak kamu kurum ve kuruluşları, aşağıda belirtilen hususlara riayet edeceklerdir:

1) Görev mahalli dışında bir ortaöğretim kurumunu merkezi sınavla kazanan çocuğu bulunan memurun, söz konusu yerde çocuğunun yatılı öğrenim görme imkanı yoksa bu yerde memurun çalıştığı kuruma ait boş bulunan kadroya, hizmetine ihtiyaç bulunması ve o bölgeye atanabilme konusunda gerekli nitelikleri taşıyor olması şartıyla öncelikle atanması sağlanacaktır.

2) Hizmet gerekleri, personel ve kadro planlaması ile liyakat ve kariyer ilkeleri çerçevesinde kurumların görevde yükselme yönetmelikleri kapsamına giren kadrolara atama ihtiyacının doğması halinde, gereken en kısa sürede görevde yükselme mahiyetinde atama prosedürü uygulanacaktır.

3) Kurumlarca hizmetin yürütülmesinde verimliliği artırma amacına dönük olarak hizmet içi eğitimler düzenlenecek, ihtiyaç bulunması halinde bu konuda kurumun bulunduğu hizmet kolunda faaliyette bulunan sendikalarla işbirliği içinde çalışmalarda bulunulacaktır.

- 4) Engelli kamu çalışanlarına yönelik olarak;
- Engelli personel istihdam eden kurum ve kuruluşlar, mahalli idareler ve ilgili kurumlarla koordinasyon temin edilmek suretiyle kamu kurum ve kuruluşu yönüyle ayırım yapılmaksızın engelli kamu görevlilerinin kamuya ait servis araçlarından yararlandırılmaları,
- Engelli kamu çalışanlarının atama ve yer değiştirmelerinde engelleri açısından sıkıntı oluşturmayacak hizmet alanlarında ve birimlerinde görev yapmalarını sağlayacak tedbirlerin alınması,
- Kamu hizmet binalarının engelli kamu çalışanlarının çalışma şartlarını kolaylaştıracak şekilde düzenlenmesi,
hususlarına azami özen gösterilecektir.
- 5) 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 25 inci maddesinin uygulanması ile ilgili olarak; yürütülen soruşturma ve yargılamanın tabi olduğu kanuni işlem sonucunda memur hakkındaki şikayet ve ihbarın sabit görülmemesi durumunda, memurun garaz, soyut hakaret veya uydurma bir suç maksadıyla maruz kaldığı bu isnat ve iftiralara karşı korunması için kamu davası açılması konusunda yetkili amirlere yüklediği sorumluluğun yerine getirilmesinde titizlik gösterilecektir.
- 6) 657 sayılı Kanunun 178 inci maddesinin (B) bendinde yer alan, personele yaptırılan ve ücretle karşılanamayan her sekiz saatlik fazla çalışma için bir gün izin verilmesi konusunda Kanunun amir hükmüne titizlikle uyulacaktır.
- 7) 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye tabi olarak istihdam edilen sözleşmeli personelin yıllık izinlerini yıl içerisinde kullanmaları sağlanacaktır.
- Bilgilerini ve gereğini önemle rica ederim.

Recep Tayyip ERDOĞAN

Başbakan

[R.G. 3 Temmuz 2009 – 27277]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Anayasa Mahkemesi Kararı

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

Esas Sayısı : 2008/5

Karar Sayısı : 2009/81

Karar Günü : 11.6.2009

İTİRAZ YOLUNA BAŞVURAN: Siyasi parti kapatma davalarına bakan mahkeme sıfatıyla Anayasa Mahkemesi (E.2008/5) ve (E.2008/6)

İTİRAZIN KONUSU: 22.4.1983 günlü, 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunu'nun 104. maddesinin, 2.1.2003 günlü, 4778 sayılı Kanun'un 12. maddesiyle değiştirilen ikinci fıkrasının ikinci tümcesinin Anayasa'nın 10., 68. ve 69. maddelerine aykırılığı savıyla iptali istemidir.

I- OLAY

Adalet ve Kalkınma Partisi (E.2002/3 SPK) ile Türkiye Komünist Partisi'nin (E.2002/4) kapatılması hakkındaki davalara bakan Anayasa Mahkemesi, 8.1.2008 günlü toplantıda, davada uygulayacağı 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunu'nun 104. maddesinin, 2.1.2003 günlü, 4778 sayılı Kanun'un 12. maddesiyle değiştirilen ikinci fıkrasının ikinci tümcesinin iptali için başvurmuştur.

II- YASA METİNLERİ

A- İtiraz Konusu Yasa Kuralı

2820 sayılı Siyasi Partiler Yasası'nın itiraz konusu tümceyi içeren 104. maddesi şöyledir:

“MADDE 104- (Değişik 1. fıkra: 4445 - 12.8.1999) Bir siyasi partinin bu Kanunun 101 inci maddesi dışında kalan emredici hükümleriyle diğer kanunların siyasi partilerle ilgili emredici hükümlerine aykırılık halinde bulunması sebebiyle o parti aleyhine Anayasa Mahkemesine, Cumhuriyet Başsavcılığınca re'sen yazı ile başvurulur.

(Değişik 2. fıkra: 4778 - 2.1.2003/m.12) Anayasa Mahkemesi, söz konusu hükümlere aykırılık görürse bu aykırılığın giderilmesi için ilgili siyasi parti hakkında ihtar kararı verir. ***Bu yazının tebliği tarihinden itibaren altı ay içinde aykırılık giderilmediği takdirde, Cumhuriyet Başsavcılığı o siyasi partinin Devlet yardımından kısmen veya tamamen yoksun bırakılması için Anayasa Mahkemesine re'sen dava açabilir.***”

B- Dayanılan Anayasa Kuralları

İtiraz başvurusunda Anayasa'nın 10., 68. ve 69. maddelerine dayanılmıştır.

III- İLK İNCELEME

Haşim KILIÇ, Osman Alifeyyaz PAKSÜT, Sacit ADALI, Fulya KANTARCIOĞLU, Ahmet AKYALÇIN, Mehmet ERTEN, Mustafa YILDIRIM, A. Necmi ÖZLER, Serdar ÖZGÜLDÜR, Serruh KALELİ ve Zehra Ayla PERKTAŞ'ın katılmalarıyla 8.1.2008 gününde yapılan toplantıda, görüşülen 2002/3 ve 2002/4 (Siyasi Parti Kapatma) esas sayılarına kayıtlı davalarda, 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunu'nun 104. maddesinin ikinci fıkrasının ikinci tümcesi Anayasa'nın 10., 68. ve 69. maddelerine aykırı görülerek Anayasa'nın 152. ve 2949 sayılı Yasa'nın 28. maddesi uyarınca esas hakkında bir karar verilmek üzere davaların geri bırakılması kararlaştırıldığından, işin esasının incelenmesine oybirliğiyle karar verilmiştir.

IV- BİRLEŞTİRME KARARI

22.4.1983 günlü, 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunu'nun 104. maddesinin 2.1.2003 günlü, 4778 sayılı Yasa ile değiştirilen ikinci fıkrasının ikinci tümcesinin iptaline karar verilmesi istemiyle yapılan itiraz başvurusuna ilişkin 2008/6 esas sayılı davanın, aralarındaki hukuki irtibat nedeniyle 2008/5 esas sayılı dava ile BİRLEŞTİRİLMESİNE, esasının kapatılmasına, esas incelemenin 2008/5 esas sayılı dosya üzerinden yürütülmesine, 24.1.2008 gününde OYBİRLİĞİYLE karar verilmiştir.

V- ESASIN İNCELENMESİ

İşin esasına ilişkin rapor, itiraz konusu yasa kuralı, dayanılan Anayasa kurallarıyla, bunların gerekçeleri ve diğer yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunu'nun 104. maddesinin birinci fıkrasında, bir siyasi partinin bu Kanunun 101. maddesi dışında kalan emredici hükümleriyle diğer kanunların siyasi partilerle ilgili emredici hükümlerine aykırı bulunması sebebiyle o parti aleyhine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca re'sen Anayasa Mahkemesine başvurulacağı; ikinci fıkrasının birinci tümcesinde, Anayasa Mahkemesinin, söz konusu hükümlere aykırılık görmesi halinde bu aykırılığın giderilmesi için ilgili siyasi parti hakkında ihtar kararı vereceği; itiraz konusu ikinci tümcesinde de, ihtara ilişkin yazının tebliği tarihinden itibaren altı ay içinde aykırılık giderilmediği takdirde, Cumhuriyet Başsavcılığının o siyasi partinin Devlet yardımından kısmen veya tamamen yoksun bırakılması için Anayasa Mahkemesine re'sen dava açabileceği öngörülmektedir.

Kuralla, siyasi partiler hakkında 2820 sayılı Yasa'nın 101. maddesi dışındaki emredici hükümlere aykırılık nedeniyle verilen ihtara uymamanın yaptırımını devlet yardımından kısmen veya tamamen yoksunluk olarak belirlenmekte ve bu yaptırımın uygulanabileceği davayı açma konusunda Cumhuriyet Başsavcılığına takdir hakkı tanınmaktadır.

Anayasa'nın 10. maddesinde, herkesin, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasî düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşit olduğu, hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınmayacağı, Devlet organları ve idare

makamlarının bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorunda olduğu belirtilmiştir. Bu ilke, birbirinin aynı durumunda olanlara ayrı kuralların uygulanmasını, ayrıcalıklı kişi ve toplulukların yaratılmasını engellemektedir. Aynı durumda olanlar için farklı düzenleme eşitliğe aykırılık oluşturur. Anayasa'nın amaçladığı eşitlik, mutlak ve eylemlilik eşitlik değil hukuksal eşitliktir. Aynı hukuksal durumlar aynı, ayrı hukuksal durumlar ayrı kurallara bağlı tutulursa Anayasa'nın öngördüğü eşitlik ilkesi ihlal edilmiş olmaz. Kişisel nitelikleri ve durumları özdeş olanlar arasında, yasalara konulan kurallarla değişik uygulamalar yapılamaz.

2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunu'nun Ek 1. maddesinin birinci fıkrasına göre, bir siyasi partinin devlet yardımından yararlanmaya hak kazanabilmesi için Yüksek Seçim Kurulunca son milletvekili seçimlerine katılma hakkı tanınmış olması ve 2339 sayılı Milletvekili Seçimi Kanunu'nun 33. maddesindeki geçerli oyların % 10'unu aşması gerekmektedir. Maddenin dördüncü fıkrası gereğince, bir siyasi parti bu barajı aşamamış olsa da geçerli oyların %7'sinden fazlasını almış ise devlet yardımına hak kazanabilmektedir. Dolayısıyla, bir siyasi partinin devlet yardımından yararlanabilmesi ülke genelinde belli ölçüde örgütlenme, seçime girme ve girilen seçimden belirli oranda oy alma koşuluna bağlanmıştır. Buna göre, belirtilen koşulları taşımayan siyasi partilerin devlet yardımı alamayacakları açıktır.

İhtara uymayan tüm siyasi partiler için öngörülen "devlet yardımından kısmen veya tamamen yoksun bırakma"nın, devlet yardımı almayan siyasi partiler açısından infaz kabiliyetinin olmadığı dikkate alındığında, bunlar açısından geçerli ve işlevsel bir yaptırım olduğu söylenemez. Bu durum, devlet yardımı almayan siyasi partilerin emredici hükümlere aykırı faaliyetlerinin yaptırımsız kalması sonucunu doğurduğundan, bu tür partiler lehine bir ayrıcalık oluşturur.

Diğer taraftan, 2820 sayılı Yasa uyarınca siyasi partilerin faaliyetlerini izleme görevi Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına ait bulunmaktadır. Bu çerçevede emredici kurallara aykırılık halinde ihtar için Anayasa Mahkemesine başvurulması, ihtar kararına uyulmaması halinde ise, itiraz konusu kural gereğince, yine Anayasa Mahkemesinde dava açılması biçiminde devam eden bu görevin tüm siyasal partiler bakımından aynı şekilde yerine getirilmesi eşitlik ve tarafsızlık ilkesi gereğidir. Oysa itiraz konusu kuraldaki "açabilir" ifadesiyle, ihtar sonrası dava açılması konusunda Cumhuriyet Başsavcılığına sınırsız bir takdir hakkı tanınarak aynı durumda bulunan siyasi partiler hakkında farklı uygulama yapılmasına yol açılmaktadır.

Açıklanan nedenlerle kural Anayasanın 10. maddesine aykırıdır, iptali gerekir.

Eşitlik ilkesine aykırı bulunan kuralın Anayasanın 68. ve 69. maddeleri yönünden ayrıca incelenmesine gerek görülmemiştir.

Osman Alifeyyaz PAKSÜT ve A. Necmi ÖZLER bu görüşe katılmamışlardır.

VI- SONUÇ

22.4.1983 günlü, 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunu'nun 104. maddesinin, 2.1.2003 günlü, 4778 sayılı Yasa'nın 12. maddesiyle değiştirilen ikinci fıkrasının ikinci tümcesinin Anayasa'ya aykırı olduğuna ve İPTALİNE, Osman Alifeyyaz PAKSÜT ile A. Necmi ÖZLER'in karşıoyları ve OYÇOKLUĞUYLA, 11.6.2009 gününde karar verildi.

Başkan
Haşim KILIÇ

Başkanvekili
**Osman Alifeyyaz
PAKSÜT**

Üye
Sacit ADALI

Üye
**Fulya
KANTARCIOĞLU**

Üye
Ahmet AKYALÇIN

Üye
Mehmet ERTEN

Üye
A. Necmi ÖZLER

Üye
Serdar ÖZGÜLDÜR

Üye
Şevket APALAK

Üye
Serruh KALELİ

Üye
Zehra Ayla PERKTAŞ

KARŞIOY YAZISI

2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunu (SPK)'nun 104. maddesinin, 4778 sayılı Kanunla değiştirilen ikinci fıkrasının ikinci tümcesinin iptaline ilişkin karara aşağıdaki nedenlerle karşıyım:

İptal edilen kural, bir siyasi partinin SPK'nun 101. maddesi dışında kalan emredici hükümleriyle diğer kanunların emredici hükümlerine aykırılık halinde bulunması sebebiyle o parti aleyhine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca Anayasa Mahkemesine yapılacak başvuru üzerine, Mahkemenin söz konusu hükümlere aykırılık görerek bu aykırılığın giderilmesi için ilgili siyasi parti hakkında ihtar kararı vermesi, ancak ihtarın gereğinin altı ay içinde yerine getirilmemesi nedeniyle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca, o siyasi partinin Devlet yardımından kısmen veya tamamen yoksun bırakılması istemiyle Anayasa Mahkemesinde dava açılabilceğini öngörmekteydi.

Kuralın iptaline ilişkin çoğunluk kararında, Devlet yardımından yoksun bırakılmanın, Devlet yardımı almayan partiler yönünden infaz kabiliyeti olmadığı, bunlar açısından geçerli ve işlevsel bir yaptırım sayılamayacağı, bu durumun Devlet yardımı almayan partilerin yasalardaki emredici hükümlere aykırı faaliyetlerin yaptırımsız kalması sonucunu doğurduğundan, bu tür partiler lehine bir ayrıcalık oluşturduğu, bu nedenle kuralın, Anayasanın 10. maddesine aykırı olduğu belirtilmektedir. İptal gerekçesinde ayrıca, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısının Anayasa Mahkemesinde dava açıp açmama konusunda sınırsız bir takdir hakkına sahip bulunduğu, böylece aynı durumda bulunan siyasi partiler hakkında farklı uygulama yapılmasına olanak tanındığı, bunun da eşitlik ilkesine aykırı olduğu ifade edilmektedir.

Öncelikle belirtmek gerekir ki, Devlet yardımı almayan partiler yönünden yaptırımın infaz kabiliyeti bulunmadığı tespiti, tartışmalı bir husustur. Devlet yardımı alınması, partinin son genel seçimde aldığı oy oranına göre belirlenebilecek, değişken bir olgudur. Diğer bir ifadeyle, infaz kabiliyeti somut koşullara göre değişebilir. Nitekim her türlü yargı kararlarının infazında da durum farklı değildir. Hürriyeti bağlayıcı bir cezaya çarptırılan kişinin infaza başlamadan evvel veya infaz sırasında kaçması halinde veya infazı engelleyen bir sağlık sorununun ortaya çıkması durumunda infaza, kişinin yakalanması ile veya engelin ortadan kalkması üzerine devam edileceği açıktır. Partiler yönünden de infaz kabiliyetinin mutlak değil değişken olduğunu şu şekilde bir örnekle açıklamak mümkündür: Devlet yardımı almak için gerekli %7 oy oranına ulaşamamış olan (X) Partisinin emredici hükümlere aykırı eylemlerinden dolayı 2009 yılında Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca Anayasa Mahkemesine başvuruda bulunulduğunu varsayalım. Anayasa Mahkemesinin, istem doğrultusunda ihtar kararı verdiğini ve aykırılığın giderilmesi için verilen altı aylık sürenin sonunda ihtarın gereği yerine getirilmediğinden, Başsavcılığın Anayasa Mahkemesine dava açtığını, ancak dava sonuçlanmadan 2011 yılında genel seçim yapıldığını ve partinin oy oranının %7'nin üzerine çıktığını düşünelim. Bu durumda parti, Devlet yardımına hak kazanacağından, verilecek kararın infazı da kabil olacaktır. Halbuki 2009 yılındaki duruma göre partinin ihtara uymaması halinde nasıl olsa yaptırım uygulanmayacağı düşüncesiyle dava açılmamış olursa, emredici hükümlere aykırı eylemlerinin varlığına ve yaptırımın infaz kabiliyeti olmasına rağmen, parti cezasız kalacaktır. Böyle bir durumu hukuk devleti ilkesiyle bağdaştırmak mümkün değildir. SPK'nun 104. maddesinin ikinci fıkrasının ikinci tümcesi bu

tür olasılıklara da cevap veren bir kural iken, bunun iptali üzerine hukuki boşluk doğması isabetli olmamıştır.

Devlet yardımı almayan partilerin emredici hükümlere uymamaları halinde bunlar için herhangi bir yaptırımın yasalarda yer almadığı, bu nedenle Devlet yardımı almayanlar lehine eşitsizlik yaratıldığı düşüncesine de katılmak mümkün değildir. SPK'nun 111. maddesinin 4778 sayılı Kanununun 13. maddesiyle değiştirilen (d) bendinde;

*“104 üncü maddeye göre verilen ihtar kararının gereğini yerine getirmeyerek partiyi Devlet yardımından kısmen veya tamamen yoksun bırakan sorumlular ile **Devlet yardımından faydalanmayan siyasi partilerin sorumluları hakkında üç aydan altı aya kadar hafif hapis cezası verilir**”*

denilmektedir.

Buna göre, Devlet yardımı almayan partinin tüzel kişiliğine her ne kadar bir yaptırım uygulanmıyorsa da, partinin sorumluları için yaptırım öngörülmesi partinin siyasi kimliğini ve seçmen nezdindeki görünümünü etkileyecek olması itibarıyla, parti tüzel kişiliğini de ilgilendirmektedir. Siyasi partilerin tüzel kişiliklerinin, o partinin organlarını oluşturan gerçek kişilerden bağımsız ve soyut olarak düşünülmesi, siyaset kurumunun doğası gereği, mümkün değildir. Bu nedenle, emredici hükümlere aykırı davranan, bu yüzden ihtar alan, ihtarını yerine getirmeyen partinin tekrar yasalara saygılı çerçevede siyaset yapmaya zorlanması için parti sorumlularına karşı öngörülen bu yaptırım, ilgili parti için de dolaylı bir yaptırım oluşturmaktadır.

Anayasanın 10. maddesinde yer alan eşitlik ilkesi, birbirinin aynı durumda olanlara ayrı kuralların uygulanmasını, ayrıcalıklı kişi ve toplulukların yaratılmasını engellemektedir. Aynı durumda olanlar için farklı düzenleme eşitliğe aykırılık oluşturur. Aynı hukuksal durumlar aynı, ayrı hukuksal durumlar ayrı kurallara bağlı tutulursa Anayasa'nın öngördüğü eşitlik ihlal edilmiş olmaz. Buna göre, SPK'nun 104. maddesine göre verilen ihtar kararının gereğini yerine getirmeyen parti sorumluları arasında, partilerinin Devlet yardımından yararlanıp yararlanmaması yönünden bir fark yoktur. Devlet yardımı alan partilerle almayan partiler ise farklı durumda olduklarından, aralarında eşitlik karşılaştırması yapılamaz.

Ne var ki, çoğunluk kararında, Devlet yardımı alan partilerle almayan partiler aynı konumda kabul edilerek, iptali istenen kuralın, Devlet yardımı almayan partiler bakımından bir **“ayrıcalık”** oluşturduğuna hükmedilmiştir.

Yasalarda öngörülmüş belli koşullarla yararlanılabilecek bir haktan veya olanaktan yararlanamayanların, sadece o haktan yararlananlara uygulanabilecek kimi yaptırımlara da çarptırılmayacak olmasının bir “ayrıcalık” olarak tanımlanması kayda değer bir hukuki görüş olup, yargı içtihatlarına sıkça rastlanan bir durum değildir. Bu nedenle, “ayrıcalığa” yol açan yardım alamama halinin eşitlik ilkesi karşısındaki durumuna da bakmakta yarar vardır. Siyasi partilerin Devlet yardımından yararlanabilmesi için öngörülen %7'lik barajın Anayasanın 10. maddesine aykırılığı savıyla iptali isteminin reddine ilişkin **E:2008/42, K:2008/167** sayılı Anayasa Mahkemesi kararında;

“... Devlet yardımının hangi ölçütleri yerine getiren siyasi partilere verileceği hususu ile bu ölçütleri yerine getiren partilerin hangi oranda Devlet yardımı alabileceği yasa koyucu tarafından belirlenecektir.” denildikten sonra *“seçimlere katılabilme koşullarını sağlayamayan ve **seçimlere katıldığı halde aldığı oyla yeterli oranda seçmen kitlesinin güvenini kazanamadığı anlaşılan bir siyasi partinin milli iradenin oluşumuna, daha büyük seçmen kitlesinin güvenini kazanan güçlü partiler gibi katkıda bulunacağı düşünülemez. Dava konusu düzenlemeyle partilerin büyüklük ve güçlerine göre demokratik siyasi hayata katkıları ölçüt olarak dikkate alınmak suretiyle devlet yardımından yararlanmaları öngörülmüştür**”* gerekçesiyle kuralın Anayasanın 10. maddesindeki eşitlik ilkesine aykırı olmadığı sonucuna varılmıştır.

Bu karardan anlaşıldığına göre, milli iradenin oluşumuna katkıda bulunan büyük ve güçlü partilerle, seçmen kitlesinin güvenini kazanıp yeterli oy alamamış küçük partiler farklı

konumda olduklarından, Devlet yardımından yararlanma konusunda aralarında eşitlik karşılaştırması yapılamaz.

Milli iradenin oluşumuna katkı sağlayacak oranda oy almanın Devlet yardımından faydalanma konusunda bir ölçüt sayılacağı ve bunun yasa koyucunun takdir alanı içinde bulunduğu kabul edildiği takdirde, milli iradenin oluşumuna katkı sağlayacak oranda oy alan ve alamayan partilerin, emredici hükümlere aykırılık halinde de farklı yaptırımlarla karşılaşmasını öngören düzenlemeler yapılmasının, keza yasa koyucunun takdir alanı içinde bulunduğunu kabul etmek gerekir. Yasa koyucu, küçük ve siyasi etkinliği az olan partilerin emredici kurallara aykırı davranışları halinde, parti tüzel kişiliğinin ayrıca cezalandırılmasında zorunluluk görmeyebilir. Nitekim SPK'nun 104. maddesindeki iptal edilen kural ve kuralın öngördüğü halin sorumlusu olan parti yetkililerinin hapis cezasına çarptırılmalarına ilişkin 111. maddedeki değişiklikler, 2.1.2003 günlü, 4778 sayılı Yasa'nın 12. ve 13. maddeleriyle, aynı düzenlemenin bütünlüğü içinde gerçekleştirilmiştir.

Ancak Anayasa Mahkemesi çoğunluğu bu kez, partilerin karşılaşacakları yaptırımlar yönünden aralarında eşitlik olması gerektiğini kabul etmiş ve "milli iradenin oluşumuna katkı yapamayan" partilerin farklı durumlarını dikkate almaksızın, bunların yine aynı ölçüte göre yararlanamadıkları Devlet yardımının alınmayışının "ayrıcılık" yarattığı düşüncesiyle hüküm kurulmuştur. Burada 2008/167 sayılı kararla ciddi bir çelişki oluştuğu açıktır.

İptal kararında ayrıca, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısının dava açmakta sınırsız bir takdir hakkı olduğu, bu nedenle aynı durumda bulunan siyasi partiler hakkında farklı uygulamalar yapılabileceği belirtilmektedir. Bu düşüncelere de katılmak mümkün değildir. Başsavcının bu konudaki takdir hakkını kullanırken subjektif ölçütlere göre değil, dava açmanın kamuya, Anayasal demokratik düzene, siyasi partilerin hukuka uygun faaliyet göstermesi ilkesine sağlayacağı pratik yarar ve demokratik hukuk düzeni bakımından olası sonuçlarına göre hareket edeceği açıktır. Bu bağlamda ihtar kararını yerine getirmeyen partinin esasen dağılma sürecine girmiş veya kendini feshetme kararı almış olması gibi hallerde dava açmanın bir yarar getirmeyeceği, buna karşılık oy oranı az olmasına rağmen önemli etkinliği bulunan bir başka parti bakımından farklı düşünülebileceği anlaşılmaktadır. Bu konularda Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısına takdir hakkı verilmesinin Anayasaya aykırılığından söz edilemez.

Kaldı ki, Cumhuriyet savcılarının, şikayete bağlı suçlarda yeterli delil olsa bile bazı koşulların varlığı halinde dava açılmamasının şüpheli ve toplum açısından daha yararlı olacağı nedeniyle kamu davası açmayabileceğine ilişkin "*kamu davasının açılmasının ertelenmesi*" kurumunu içeren, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 171. maddesine 5560 sayılı yasanın 22. maddesiyle eklenen (2), (3), (4) ve (5) numaralı fıkraların iptali istemini Anayasa Mahkemesi, **E:2007/14, K:2009/48** sayılı kararı ile reddetmiş, savcılara bu tür bir takdir hakkı verilmesinde Anayasaya aykırılık görmemiştir. Hal böyle iken, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısına kendi görev ve yetkileri kapsamında takdir hakkı verilmesinde Anayasaya aykırılık görülmesi diğer bir çelişkidir.

Bu nedenlerle karara katılma olanağı görmemekteyim.

Başkanvekili
Osman Alifeyyaz PAKSÜT

KARŞIOY GEREKÇESİ

Anayasa'nın 69. maddesinin;

- Beşinci fıkrasında bir siyasi partinin tüzüğü ve programının 68. maddenin dördüncü fıkrası hükümlerine aykırı bulunması halinde temelli kapatılmasına karar verileceği,

- Altıncı fıkrasında siyasi partilerin 68. maddenin dördüncü fıkrası hükümlerine aykırı eylemlerinden ötürü temelli kapatılmasına, ancak, onun bu nitelikteki fiillerin işlendiği bir odak haline geldiğinin Anayasa Mahkemesi'nce tespit edilmesi halinde karar verileceği,

- Yedinci fıkrasında “yukarıdaki fıkralara göre temelli kapatma yerine dava konusu fiillerin ağırlığına göre ilgili siyasi partinin Devlet yardımından kısmen veya tamamen yoksun bırakılmasına karar” verilebileceği,

Öngörülmüştür. Buna göre, Anayasa’da, belirtilen kapatma nedenleri bakımından temelli kapatma veya Devlet yardımından yoksun bırakma üzere seçenekli yaptırım öngörülmüş olmaktadır.

- Onuncu fıkrasında, yabancı devletlerden, uluslararası kuruluşlardan ve Türk uyrukluğunda olmayan gerçek ve tüzel kişilerden maddi yardım alan siyasi partilerin temelli kapatılacağı belirtilmiştir. Bu kapatma nedeni bakımından başka bir yaptırım kabul edilmemiştir.

Maddede, siyasi partilerin kapatılma nedenleri ve yaptırımı bu şekilde düzenlendikten sonra son fıkrada, “Siyasi partilerin kuruluş ve çalışmaları, denetlenmeleri, kapatılmaları ya da Devlet yardımından kısmen veya tamamen yoksun bırakılmaları ile siyasi partilerin ve adayların seçim harcamaları ve usulleri yukarıdaki esaslar çerçevesinde kanunla düzenlenir.” denilmiştir.

Maddenin düzenleniş biçimi ile yedinci fıkrasında “yukarıdaki fıkralara göre”, son fıkrada ise “yukarıdaki esaslar çerçevesinde” şeklindeki atıflar birlikte değerlendirildiğinde; Anayasa’da, siyasi partilerin kapatılma nedenlerinin ve siyasi partilere uygulanacak yaptırımların kesin olarak belirlendiği, bunlar dışında yasakoyucuya son fıkrada belirtilen hususlarda takdir yetkisi tanındığı ve bunun sınırlarının çizildiği anlaşılmaktadır. Bu duruma göre, Devlet yardımından kısmen veya tamamen yoksun bırakma yaptırımı, yedinci fıkra uyarınca kapatma yaptırımı yerine ve siyasi partilerin diğer eylemleri yönünden öngörülebilecektir.

İtiraz konusu kuralda, yasaların emredici hükümlerine aykırı davranan ve Anayasa Mahkemesi’nin bu aykırılığın giderilmesi için verdiği ihtar kararına rağmen yazının tebliğ tarihinden itibaren altı ay içinde aykırılığı gidermeyen siyasi parti için Devlet yardımından kısmen veya tamamen yoksun bırakma yaptırımı öngörülmüştür.

İtiraz konusu kural, yaptırımın uygulanması yönünden siyasi partiler arasında bir ayırım içermediğinden herhangi bir siyasi partiye ayrıcalık tanındığı kabul edilemez. Yaptırım kararı verildikten sonra bunun yerine getirilmesi ise, infaza ilişkin bir sorundur. Zira, siyasi partilerin hazine yardımından ne ölçüde yararlandırılacakları, yardımdan bütün siyasi partilerin yararlanıp yararlanamayacakları, yasakoyucunun bu konudaki takdirine göre farklılık gösterebilmektedir. Bu husustaki Anayasa’ya aykırılık iddiaları, Anayasa Mahkemesi’nin 30.7.2007 tarih ve 2007/59-75 sayılı, 20.11.2008 tarih ve 2008/42-167 sayılı kararları ile reddedilmiştir. Ayrıca, siyasi partilerin de yapılacak seçimlerde yardımdan yararlanma koşullarını kaybetmeleri veya kazanabilmeleri mümkündür.

Öte yandan Yasakoyucu yalnız siyasi parti hakkındaki yaptırımla yetinmemiş, ayrıca, Siyasi Partiler Kanunu’nun 111. maddesinin (d) bendinde, ihtar kararının gereğini yerine getirmeyerek partiyi Devlet yardımından kısmen veya tamamen yoksun bırakan sorumlular ile Devlet yardımından faydalanmayan siyasi partilerin sorumluları hakkında üç aydan altı aya kadar hafif hapis cezası verileceğini (5252 sayılı Yasa’nın 7. maddesi uyarınca idari para cezasına dönüşmüştür) ve son fıkrada ise tekerrür halinde cezanın yarı nispetinde artırılacağını hükme bağlamıştır.

Yasakoyucunun, Anayasa’nın 69. maddesinde 3.10.2001 tarih ve 4709 sayılı Yasa ile yapılan değişikliklerden sonra Siyasi Partiler Kanunu’nda gerek tüzel kişilik gerek parti sorumluları hakkında öngördüğü bu düzenlemeler ile siyasi partilerin demokratik siyasi hayatın vazgeçilmez unsurları olduğunu da gözeterek adil bir hukuk düzeni kurmayı amaçladığı anlaşılmaktadır. Bu yaklaşımın, Siyasi Partiler Kanunu’nun 101. maddesi dışında kalan emredici hükümleriyle, diğer kanunların siyasi partilerle ilgili emredici hükümlerine aykırılık hallerinin niteliklerinin farklılığı nedeniyle, her durumda Devlet yardımından yoksun bırakılma davası açılmasını uygun görülmemesi nedeniyle bunun takdirini Yargıtay Başsavcılığına bırakmasında da benimsendiği açıktır.

Açıklanan nedenlerle, itiraz konusu kural Anayasa'ya aykırı olmadığından aksi yöndeki karara katılmadım.

Üye

A. Necmi ÖZLER

[R.G. 7 Temmuz 2009 – 27281]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay Kararları

Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2008/5574

Karar No : 2009/8213

İncelenen Kararın:

Mahkemesi : Kartal 1. Aile Mahkemesi

Tarihi : 27/6/2007

Numarası : Esas No: 2007/506 Karar No: 2007/567

Davacı : Zeynep Özden

Davalı : Mehmet Özden

Dava Türü : Boşanma

Temyiz Eden : Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemece verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmekle evrak okunup gereği görüşülüp düşünüldü.

Davacı Zeynep Özden vekili tarafından davalı Mehmet Özden aleyhine 7/6/2007 tarihinde açılan boşanma davasında, tarafların boşanma ve mali sonuçları ile velayet konusunda anlaşmalarına dair imzaladıkları protokol ve duruşmadaki beyanları doğrultusunda davanın kabulüne karar verildiği, ayrıca hükümde tarafların müşterek çocukları Alper Özden'e 5402 sayılı Denetimli Serbestlik ve Yardım Merkezleri ile Koruma Kurulları Kanununun 11/b maddesi uyarınca koruma kurulunca yardım ve koruma hizmetleri alanında yardımda bulunulması için karar kesinleştiğinde bir suretinin Kartal Denetimli Serbestlik Kuruluna gönderilmesine karar verildiği, hükmün temyiz edilmeksizin kesinleştiği anlaşılmaktadır.

Mahkemece küçük Alper Özden'e yardım ve koruma hizmetleri alanında yardımda bulunulması kararı verilmesi nedeniyle, Kartal Cumhuriyet Başsavcılığı Denetimli Serbestlik ve Yardım Merkezi Şube Müdürlüğüne Kartal 1. Aile Mahkemesine gönderilen 6/9/2007 tarih ve ÇDS 2007/4785 sayılı yazı ile küçük hakkında uygulanması istenen koruyucu ve destekleyici tedbirlerin açıkça belirtilmesinin istendiği, mahkemece bu hususun açıklığa kavuşturulmadığı anlaşılmıştır.

Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 388/son maddesinde "Hüküm sonucu kısmında gerekçeye ait herhangi bir söz tekrar edilmeksizin, istek sonuçlarından her biri hakkında verilen hükümle taraflara yüklenen borç ve tanınan hakların, mümkünse sıra numarası altında birer birer açık, şüphe ve tereddüt uyandırmayacak şekilde gösterilmesi" öngörülmüştür.

Diğer taraftan, 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanununun 5. maddesinde korunma ihtiyacı olan çocuklar hakkında alınabilecek koruyucu ve destekleyici tedbirler sayılmıştır.

Mahkemece verilen hükümde Denetimli Serbestlik Şube Müdürlüğünce küçüğe yapılacak yardımın ne olduğu, niteliği ve süresi konularında herhangi bir açıklamaya yer verilmeksizin infazda şüphe ve tereddüde yol açacak şekilde yardımda bulunulmasına dair karar verilmesi usul ve yasaya aykırıdır.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeple kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere **BOZULMASINA**, oybirliğiyle karar verildi.
29/4/2009

———— • ————
Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2008/3618

Karar No : 2009/9413

İncelenen Kararın:

Mahkemesi : Kilis Asliye Hukuk Mahkemesi

Tarihi : 18/10/2005

Numarası : Esas No: 2005/167 Karar No: 2005/456

Davacı : Zeynep Al Ademi

Davalı : Kilis Nüfus Müdürlüğü

Dava Türü : Soyisim Tashihi

Temyiz Eden : Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemece verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmekle evrak okunup gereği görüşülüp düşünüldü.

Davacı Zeynep Al Ademi vekili tarafından Nüfus Müdürlüğüne karşı açılan davada, Suriye uyruklu bir şahısla evlenmesi üzerine Vatandaşlık Kanununun 25. maddesi uyarınca 1969 yılında Türk vatandaşlığından çıkarılan davacının, anılan Kanunun 8. maddesi gereğince 1991 yılında yeniden Türk vatandaşlığına alınma işlemleri sırasında Al Ademi olarak yanlış yazılan soyadının Bağcı olarak düzeltilmesine karar verilmesinin istenildiği, yapılan yargılama sonucunda mahkemece davanın kabulüne karar verildiği ve hükmün temyiz edilmeksizin kesinleştiği anlaşılmaktadır.

5718 sayılı Milletlerarası Özel Hukuk ve Usul Hukuku Hakkında Kanunun "Evlilik ve genel hükümleri" kenar başlığını taşıyan 13. maddesinin üçüncü fıkrasında;

"Evliliğin genel hükümleri, eşlerin müşterek milli hukukuna tabidir. Tarafların ayrı vatandaşlıkta olmaları halinde müşterek mutad mesken hukuku, bulunmadığı takdirde Türk hukuku uygulanır" hükmü yer almaktadır.

Anılan Kanunun 2. maddesinde de hakim, Türk Kanunlar İhtilafı Kurallarını ve bu kurallara göre yetkili olan yabancı hukuku re'sen uygulaması öngörülmüştür.

Dava, davacının evlenme nedeniyle taşımakta olduğu kocasına ait soyadının değiştirilmesine ilişkindir. Mahkemece yukarıda değinilen hükümler göz önünde bulundurularak, öncelikle evlenmenin genel hükümlerine göre uygulanacak hukukun belirlenmesi ve buna göre bir karar verilmesi gerekirken, bu hususa uyulmaksızın verilen karar usul ve yasaya aykırı bulunmuştur.

Kabule göre ise;

4721 sayılı Türk Medeni Kanununun "Kadının soyadı" kenar başlığını taşıyan 187. maddesinde yer alan:

"Kadın, evlenmekle kocasının soyadını alır; ancak evlendirme memuruna veya daha sonra nüfus idaresine yapacağı yazılı başvuruyla kocasının soyadı önünde önceki soyadını da kullanabilir. Daha önce iki soyadı kullanan kadın, bu haktan sadece bir soyadı için yararlanabilir."

Hükmü uyarınca evlenen kadın, kocasının soyadını alır. Mahkemece bu hüküm gözönünde bulundurulmaksızın, evli kadının kocasının soyadını taşıması sonucu doğuracak şekilde karar verilmesi de usul ve yasaya aykırıdır.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeple kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere BOZULMASINA, oybirliğiyle karar verildi. 12/5/2009

— • —

Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2008/3617

Karar No : 2009/9622

İncelenen Kararın :

Mahkemesi : Ankara 2. Aile Mahkemesi

Tarihi : 12/7/2005

Numarası : Esas no: 2004/1103 Karar no: 2005/1056

Davacı : Zeynep Üngüt ve Mustafa Üngüt

Davalı : Mustafa Peynirci ve Hanzade Peynirci

Dava Türü : Evlat Edinme

Temyiz Eden : Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemece verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmekle evrak okunup gereği görüşülüp düşünüldü.

1- Ergin veya kısıtlıların evlat edinilmelerinde evlat edinenin altsoyunun açık muvafakatı aranır. (TMK. 313/1.) Küçüğün evlat edinilmesinde, evlat edinenin çocuğunun evlat edinmeye onay vermesi gerekmez. Yararlarının hakkaniyete aykırı bir biçimde zedelenmemesi yeterlidir. (TMK. md. 306/2) Evlat edinenin alt soyu varsa, onların evlat edinme ile ilgili tavır ve düşünceleri değerlendirilir. (TMK. m. 316/son) Bu bakımdan, evlat edinenlerden Mustafa'nın altsoyunun dinlenmemiş olmasında hukuka aykırılık bulunmamaktadır. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının bu yöne ve aşağıdaki bendin dışında kalan diğer yönlerle ilişkin kanun yararına bozma isteği yerinde görülmediğinden reddine karar verilmesi gerekmiştir.

2- Diğer bozma istekleri yönünden yapılan incelemeye gelince:

Evlat edinmeye, ancak esaslı sayılan her türlü durum ve koşulların kapsamlı biçimde araştırılmasından, evlat edinen ile edinilenin dinlenmelerinden ve gerektiğinde uzmanların görüşünün alınmasından sonra karar verilir. (TMK. md. 316/1.) Evlat edinenler mahkemece dinlenmeden hüküm kurulması usul ve yasaya aykırı bulunmuştur.

SONUÇ: Hükmün yukarıda 2. bentte gösterilen sebeple Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6. maddesi uyarınca sonuca etkili olmamak üzere kanun yararına BOZULMASINA, bunun dışında kalan sebeplere dayanan kanun yararına bozma isteğinin yukarıda 1. bentte gösterilen sebeple REDDİNE, oybirliğiyle karar verildi. 14/5/2009

[R.G. 30 Haziran 2009 – 27274]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2009/3309

Karar No: 2009/4108

Davacılar Mustafa Zenkin, Yakup Zenkin, Emine Zenkin, Güller Zenkin, Mahmut Zenkin, Bayram Zenkin ile davalı Nüfus Müdürlüğü arasındaki dava hakkında Düzce 2. Asliye Hukuk Mahkemesince verilen 19/7/2007 gün ve 2007/175 esas, 2007/291 karar sayılı kararın temyiz edilmemle kesinleşmesi ve yürürlükteki kanuna aykırı olduğu iddiasıyla Cumhuriyet Başsavcılığının 25/3/2008 gün ve Hukuk-2008/55866 sayılı yazılılarıyla kanun

yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Davacılarından Yakup Zenkin 403 sayılı Türk Vatandaşlığı Yasasının 20. Maddesi uyarınca İçişleri Bakanlığınca Türk vatandaşlığından çıkmasına izin verilmesi üzerine 30/10/2006 günü Türk vatandaşlığını kaybettiği ve bu nedenle nüfus kaydının kapatıldığı anlaşılmaktadır. Nüfus Hizmetleri Yasasının 14. Maddesine göre, nüfus kaydının kapatılması; ölüm, gaiplik, Türk vatandaşlığının kaybı, evlenme, boşanma, evlat edinilme, soybağının düzeltilmesi veya reddi gibi olaylar nedeni ile bir kaydın üzerinde işlem yapılamaz hale getirilmesidir. Mahkemece davacılarından Yakup Zenkin'in Türk vatandaşlığını kaybetmiş olması nedeni ile nüfus kaydının kapatıldığından nüfus kaydı üzerinde herhangi bir işlem yapılamayacağı gözetilmeksizin bu dava yönünden soyadı düzeltilmesine ilişkin davanın reddi yerine kabulüne karar verilmesi usul ve yasaya aykırıdır.

Davacılarından Mustafa Zenkin, Emine Zenkin, Güller Zenkin, Mahmut Zenkin, Bayram Zenkin'in de soyadlarının "Zengin" olarak düzeltilmesi istenmiş olup, 5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Yasasının 35. maddesinin 1. bendinin ilk cümlesinde "...kesinleşmiş mahkeme hükmü olmadıkça nüfus kütüklerinin hiç bir kaydı düzeltilemez ve kayıtların anlamını ve taşıdığı bilgileri değiştirecek şerhler konulamaz..." hükmüne göre adı geçenlerin nüfus kütüğünde Zenkin olan soyadlarının mahkemece Zengin olarak düzeltilmesine karar verilmiş olmasında usul ve yasaya, hukuka aykırı bir durum yoktur.

Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının davacı Yakup Zenkin yönünden kabulü ile hükmün HUMK.'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA, davacılarından Mustafa Zenkin, Emine Zenkin, Güller Zenkin, Mahmut Zenkin, Bayram Zenkin yönünden REDDİNE ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 13/4/2009 gününde oybirliğiyle karar verildi.

[R.G. 30 Haziran 2009 – 27274]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

İnsan Hakları Mahkemesi Kararları

BÜLENT ZENGİN/Türkiye Davası*

Başvuru No: 60848/00

Strazburg

29 Kasım 2007

ÜÇÜNCÜ DAİRE

OLAYLAR

DAVANIN KOŞULLARI

Başvuran Bülent Zengin T.C. vatandaşı olup 1975 doğumludur ve İsviçre Bern'de ikamet etmektedir.

Başvuran 30 Haziran 1994 tarihinde İstanbul Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi polisleri tarafından yakalanarak gözaltına alınmıştır. Başvuran yasadışı terör örgütü THKP/C (Türkiye Halk Kurtuluş Partisi/Cephe) mensubu olmakla suçlanmıştır.

11 Temmuz 1994 tarihinde İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi (DGM) Cumhuriyet Savcısı tarafından dinlenen başvuran gözaltında vermiş olduğu ifadenin baskı yoluyla alındığını ileri sürerek buna karşı çıkmıştır. Aynı tarihte düzenlenen sağlık raporuna göre başvuranda herhangi bir darp veya yaralanma izine rastlanmamıştır. Başvuran yine aynı tarih olan 11 Temmuz 1994'te DGM nöbetçi hakimi karşısına çıkarılmıştır. Başvuran nöbetçi hakim karşısında Cumhuriyet Savcısı'na vermiş olduğu ifadeleri yinelemiştir. Nöbetçi hakim başvuranın tutuksuz yargılanmasına karar vermiştir.

DGM Cumhuriyet Savcısı 29 Temmuz 1994 tarihinde sunmuş olduğu iddianame ile Türk Ceza Kanunu'nun 168/2. maddesine dayalı olarak silahlı bir örgütün mensubu olmakla itham ettiği başvuran hakkında ceza davası açmıştır.

DGM, 18 Aralık 1998 tarihli bir kararla başvuranı hakkında yapılan ithamlardan suçlu bulunmuş ve on iki yıl altı ay ağır hapis cezasına çarptırmıştır. DGM başvuranın cezasının tespitinde bulunurken başvuranın ve yargı sürecinin farklı aşamalarında kendisiyle birlikte yargılanmakta olanların ifadelerini, yakalama tutanakları gibi dava dosyasında yer alan delil unsurlarının tamamını dikkate almıştır.

Yargıtay 23 Kasım 1999 tarihinde vermiş olduğu nihai kararla ilk derece mahkemesinin kararını onamıştır.

Bu karar 8 Aralık 1999 tarihinde başvurana tebliğ edilmiştir.

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

HUKUK

I. AİHS'NİN 6. MADDESİ'NİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

Başvuran kendisini yargılayan ve mahkum eden Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin bünyesinde askeri bir hakimin yer alması nedeniyle «bağımsız ve tarafsız» bir mahkeme olmadığını ileri sürmektedir. Başvuran ayrıca hakkında verilen mahkumiyet kararının gözaltı sırasında avukatı bulunmadan polis baskısıyla alınan ifadesine dayanması nedeniyle bu mahkeme önünde hakkaniyete uygun yargılanmadığından şikayetçidir. Başvuran ayrıca mahkumiyet kararı yasal olarak kesinleşmeden basında kendisinden terörist olarak söz edilmesiyle masumiyet karinesine yönelik bir ihlalin yapıldığından yakınmakta, bu yönde AİHS'nin 6. maddesine atıfta bulunmaktadır.

A. Kabul edilebilirliğe dair

Hükümet başvuranın masumiyet karinesine yönelik bir ihlalin yapıldığı iddiası karşısında iç hukuk yollarının tüketilmemesi nedeniyle kabul edilemezlik itirazında

bulunmaktadır. Başvuran AİHS'nin 6/2. maddesi hakkındaki şikayetini iç hukuk mercileri önünde dile getirmemiştir.

AİHM, başvuranın iddialarını doğrulayacak bahse konu basın özetinin bir örneğini veya herhangi bir delili sunmadığı tespitini yapmaktadır. Yapılan bu şikayet dayanaktan yoksun bulunmaktadır ve AİHS'nin 35. maddesinin 3. ve 4. paragrafına uygun olarak reddedilmelidir.

Başvuranın diğer şikayetlerinin AİHS'nin 35. maddesinin 3. paragrafı çerçevesinde dayanaktan yoksun olmadığını kaydeden AİHM, ayrıca başka açılardan bakıldığında da kabuledilemezlik unsuru bulunmadığını tespit eder. Bu nedenle şikayetler kabuledilebilir niteliktedir.

B. Esas hakkında

1. Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin bağımsızlığı ve tarafsızlığı üzerine

AİHM, daha önceki kararlarda buna benzer pek çok şikayetlerin dile getirildiğini ve bunların AİHS'nin 6 § 1. maddesinin ihlali ile sonuçlandığını belirtmektedir (Bkz. Özel kararı ve Özdemir-Türkiye kararı no: 59659/00 6 Şubat 2003).

AİHM, mevcut davada Hükümetin davanın seyrini farklı şekilde sonuçlandırarak hiçbir tespiti ve delili sunmadığını kaydetmekte, bunun yanı sıra aralarında askeri bir hakimin de yer aldığı Devlet Güvenlik Mahkemesi karşısında başvuranın «ulusal güvenliğe» dayalı suçlardan yargılanması konusunda endişe duymasının anlaşılabilir olduğu tespitinde bulunmaktadır. Başvuran, hakkında açılan davada Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin kararını davanın esasına ilişkin olmayan gerekçelere dayandırdığı yönünde bir şüphe duyabilir. Bu nedenle başvuranın bu yargı makamının tarafsız ve bağımsız olmadığı yönündeki şüphelerinin dikkate alınması gerekir. (Incal-Türkiye kararı, 9 Haziran 1998).

AİHM başvuranı yargılayıp mahkum eden Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin 6 § 1. madde uyarınca bağımsız ve tarafsız bir mahkeme olmadığı sonucuna varmaktadır.

2. Yargı sürecinin adilliği

Hükümet ihlalin varlığına karşı çıkmaktadır.

AİHM, benzer davalarda da dile getirildiği üzere tarafsızlıktan ve bağımsızlıktan yoksun bir mahkemenin her halükârda adil ve hakkaniyete uygun bir yargılama sürecini garanti altına alamayacağını hatırlatmaktadır.

Başvuranın bağımsız ve tarafsız bir mahkemede davasının görülme hakkının ihlal edildiğinin tespiti ışığında Mahkeme, yargılamanın adilliğine ilişkin şikayetin kalan kısmını incelemeye gerek duymamaktadır (Bkz. diğerleri arasında, sözü edilen Incal kararı ve son olarak Seçkin vd.-Türkiye kararı, no: 56016/00, 3 Mayıs 2007).

II. AİHS'NİN 41. MADDESİ'NİN UYGULANMASI

AİHS'nin 41. maddesine göre “Mahkeme işbu Sözleşme ve Protokollerinin ihlal edildiğine karar verirse ve ilgili Yüksek Sözleşmeciler Tarafın iç hukuku bu ihlali ancak kısmen telafi edebiliyorsa, AİHM, gerektiği takdirde, hakkaniyete uygun surette, zarar gören tarafın adil tatminine hükmeder.”

Başvuran hapis yattığı yıllarda uğramış olduğu gelir kaybına, avukatlık ve sağlık giderlerine karşılık 37.525 İsviçre Frangı (yaklaşık 23.000 Euro) maddi tazminat, 50.000 İsviçre Frangı (yaklaşık 30.000 Euro) manevi tazminat talep etmektedir.

Hükümet bu miktarlara karşı çıkmaktadır.

AİHM, ihlal tespiti ile öne sürülen maddi tazminat arasında hiçbir illiyet bağı bulunmadığını belirtmekte ve bu talebi reddetmektedir. AİHM, ayrıca dava koşullarında ihlal tespitinin manevi zararın giderilmesi bakımından adil bir tatmini oluşturduğunu belirtmektedir.

Sözleşme tarafından öngörülen bağımsızlık ve tarafsızlık koşullarını yerine getirmeyen bir mahkeme tarafından mahkumiyet kararı alındığında, ilgilinin talebi doğrultusunda yeni bir sürecin ya da yargılamanın başlatılması ilke olarak tespit edilen ihlalin giderilmesi bakımından uygun bir yöntemi oluşturur (Bkz. Öcalan kararı).

Yargılama masraf ve giderleri

Başvuran, kanıtlayıcı belge olmaksızın yapmış olduğu yargı giderleri için 7.000 İsviçre Frangı (yaklaşık 4.000 Euro) talep etmektedir.

Hükümet bu meblağı aşırı olarak nitelendirmektedir.

AİHM'nin yerleşik içtihadına göre bir başvuran gerçekliğini, gerekliliğini kanıtladığı makul miktarlardaki yargı giderlerini elde edebilir. Bu başvuruda AİHM, başvuranın öne sürdüğü yargı giderlerini kanıtlayıcı hiçbir belgeyi sunmadığı tespitini yapmakta, başvurana bu yönde bir ödeme yapılmasını gerekli görmemektedir. BU GEREKÇELERE DAYALI OLARAK, AİHM, OYBİRLİĞİYLE,

1. AİHS'nin 6/1. maddesi hakkındaki şikayetlere ilişkin başvurunun *kabuledilebilir*, bunun dışında kalanların *kabuledilemez olduğuna*;
2. İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin bağımsızlıktan ve tarafsızlıktan yoksun bulunması nedeniyle AİHS'nin 6 / 1. maddesinin *ihlal edildiğine*;
3. Yargılamanın adilliği hakkında AİHS'nin 6. maddesine yönelik diğer şikayetlerin incelenmesine *gerek olmadığına*;
4. Adil tatmine ilişkin diğer taleplerin *reddine*;

KARAR VERMİŞTİR.

İşbu karar Fransızca olarak hazırlanmış ve AİHM'nin iç tüzüğü'nün 77 / 2. ve 3. maddelerine uygun olarak 29 Kasım 2007 tarihinde yazıyla bildirilmiştir.

— • —

 [İçindekilere dön](#)

UMUT BULMUŞ VE DİĞERLERİ/Türkiye*

Başvuru No:2778/03
27 Mart 2008

Dostane Çözüm

OLAYLAR

Başvuranlar Emine Bulmuş, Arzu Bulmuş, Suna Bulmuş ve Umut Bulmuş Türk vatandaşları olup sırasıyla 1964, 1982, 1986 ve 1984 doğumludurlar. Başvuranlar Aydın'da ikamet etmektedirler. Başvuranlar Aydın Barosu avukatlarından C. Demirkaya tarafından temsil edilmektedirler.

Birinci başvuranın eşi ve diğer başvuranların babası olan Hıdır Bulmuş,1992 yılında bir inşaat şantiyesinde işçi olarak çalıştığı sırada iş kazası geçirmiştir.

Sosyal Sigortalar Kurumu Hıdır Bulmuş'un bu kaza nedeniyle tam iş göremez hale geldiği kanaatine varmıştır.

Hıdır Bulmuş ve başvuranlar 13 Temmuz 1992 tarihinde Söke Asliye Hukuk Mahkemesi önünde işveren aleyhinde bir tazminat davası açmışlardır.

Hıdır Bulmuş 20 Aralık 1992 tarihinde vefat etmiştir. Başvuranlar davayı onun adına devam ettirmişlerdir. Başvuranlara ayrıca SSK tarafından bir aylık bağlanmıştır.

Altmış iki duruşma yapan Mahkeme beş defa bilirkişi incelemesi yaptırmıştır.

SSK tarafından ödenen miktarları göz önünde bulunduran Mahkeme işvereni başvuranlara başvurunun mahkemeye yapıldığı tarihten itibaren yasal gecikme faizi işletilmek suretiyle maddi ve manevi tazminat ödemeye mahkum etmiştir.

Bu karar 1 Nisan 2002 tarihinde Yargıtay tarafından onanmıştır. Yargıtay kararı 12 Haziran 2002 tarihinde başvuranlara tebliğ edilmiştir.

ŞİKAYETLER

AİHS'nin 6/1 maddesine atıfta bulunan başvuranlar mevcut davadaki yargılama süresinden şikayetçi olmaktadır.

Ayrıca 1 No'lu Ek Protokol'ün 1. maddesine atıfta bulunan başvuranlar, mahkeme tarafından hükmedilen meblağın her şeyden önce yetersiz olduğundan ve yasal faiz oranının sözkonusu dönemdeki enflasyon karşısında yetersiz kalması nedeniyle tüm değerini yitirdiğinden şikayetçi olmaktadır.

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

HUKUK

AİHM, Hükümet temsilcisinden izleyen beyanı almıştır:

“ Aşağıda imzası bulunan ben Hüsrev Ünler, Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti'nin AİHM önünde bulunan başvuruyu dostane çözüme kavuşturmak üzere, karşılıksız olarak Emine Bulmuş, Arzu Bulmuş, Suna Bulmuş ve Umut Bulmuş'a ortaklaşa 9.000 Euro (dokuz bin Euro) tutarında ödeme yapmayı teklif ettiğini beyan ederim. Bu miktar maddi, manevi her türlü tazminat ile masraf ve harcamaları kapsamakta olup tüm vergilerden muaf olarak, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin AİHS'nin 37/1 maddesi uyarınca verdiği kararın bildirilmesini müteakip üç ay içinde ödeme tarihindeki döviz kuru üzerinden Y.T.L.' ye çevrilmek suretiyle ödenecektir. Ödemenin öngörülen süre içerisinde yapılmaması durumunda, söz konusu sürenin bittiği tarihten itibaren ve ödemenin yapılmasına kadar geçecek süre için Avrupa Merkez Bankası'nın o dönem için geçerli faizinin üç puan fazlasına eşit oranda basit faiz uygulanacaktır. Bu tutarın ödenmesi, davanın nihai çözümünü teşkil edecektir.”

AİHM, başvuran tarafça imzalanan aşağıdaki beyanı almıştır:

“ Aşağıda imzası bulunan ben C. Demirkaya, Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti'nin AİHM önünde bulunan başvuruyu dostane çözüme kavuşturmak üzere, karşılıksız olarak Emine Bulmuş, Arzu Bulmuş, Suna Bulmuş ve Umut Bulmuş'a ortaklaşa 9.000 Euro (dokuz bin Euro) tutarında bir ödeme yapmaya hazır olduğunu not ederim.

Bu miktar maddi, manevi her türlü tazminat ile masraf ve harcamaları kapsamakta olup tüm vergilerden muaf olarak, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin AİHS'nin 37/1 maddesi uyarınca verdiği kararın bildirilmesini müteakip üç ay içinde ödeme tarihindeki döviz kuru üzerinden Y.T.L.'ye çevrilmek suretiyle ödenecektir. Ödemenin öngörülen süre içerisinde yapılmaması durumunda, söz konusu sürenin bittiği tarihten itibaren ve ödemenin yapılmasına kadar geçecek süre için Avrupa Merkez Bankası'nın o dönem için geçerli faizinin üç puan fazlasına eşit oranda basit faiz uygulanacaktır.

Bu teklifi kabul ediyor ve sözkonusu başvuruya yol açan olaylar hususunda Türkiye Cumhuriyeti aleyhindeki diğer tüm taleplerden vazgeçiyorum. Davanın nihai olarak çözüme ulaştığını bildiririm.”

AİHM, tarafların üzerinde uzlaştıkları dostane çözümü kaydeder. AİHM, bu çözümün, Sözleşme ve Eki Protokoller'de tanımlanan insan haklarına saygı ilkesine uygun olduğu kanaatinde olup, ayrıca, başvurunun incelenmesine devam edilmesini haklı kılacak kamusal nitelikte hiçbir gerekçe görmemektedir (AİHS'nin 37/1 maddesi *in fine*). Sonuç olarak, AİHS'nin 29 / 3. maddesinin uygulanmasına son verilmesi ve davanın kayıttan düşürülmesi uygun olacaktır.

Bu gerekçelere dayalı olarak AİHM, oybirliğiyle,

Başvurunun kayıttan *düşürülmesine* karar vermiştir.

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Tebliğler

Maliye Bakanlığından:

PARASAL SINIRLAR VE ORANLAR HAKKINDA GENEL TEBLİĞDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA TEBLİĞ

Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası tarafından hazırlanan ve 12/6/2009 tarihli ve 27195 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Reeskont ve Avans İşlemlerinde Uygulanacak Faiz Oranları Hakkında Tebliğ ile avans işlemlerinde uygulanacak faiz oranında yapılan değişiklik nedeniyle, 14/2/2009 tarihli ve 27141 sayılı Resmî Gazetede yayımlanan 2009/1 sayılı Parasal Sınırlar ve Oranlar Hakkında Genel Tebliğinde yer alan “Kanuni Faiz ve Temerrüt Faiz Oranları” başlıklı “V” numaralı Tablonun 1 sıra numaralı satırında yer alan “1/1/2008 tarihinden itibaren” şeklindeki başlık “1/1/2008-30/6/2009 dönemi için” olarak değiştirilmiş, Tabloya 1 sıra numaralı satır olarak aşağıdaki bölüm eklenerek sonraki sıra numaraları teselsül ettirilmiştir.

Bu Tebliğ, 1/7/2009 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

1. 1/7/2009 tarihinden itibaren :	
1.1. Kanuni faiz oranı sözleşme ile tespit edilmemişse,	9
1.2. Temerrüt faiz oranı	
1.2.1. Sözleşme ile tespit edilmemişse	9
1.2.2. Ticari işlerde (12/6/2009 tarihli Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Tebliği ile)	19

Tebliğin Yayınlandığı Resmî Gazete'nin	
Tarihi	Sayısı
14/2/2009	27141
Tebliğde Değişiklik Yapan Tebliğin Yayınlandığı Resmî Gazete'nin	
Tarihi	Sayısı
3/4/2009	27189

[R.G. 3 Temmuz 2009 – 27277]

 İçindekilere dön

Maliye Bakanlığından:

DAMGA VERGİSİ KANUNU GENEL TEBLİĞİ
(SERİ NO: 52)

Genel bütçeli idarelerle kişiler arasında yabancı para cinsinden düzenlenen kağıtlara (ihale kararları hariç) ait damga vergisinin ödenmesi bakımından uygulamada meydana gelen tereddütlerin giderilmesine yönelik açıklamalar bu Tebliğin konusunu oluşturmaktadır.

488 sayılı Damga Vergisi Kanununun “Makbuz karşılığı ödemelerde ödeme zamanı” başlıklı 22 nci maddesinde,

“Makbuz karşılığı ödemelerde Damga Vergisi;

a) Maliye Bakanlığınca belirlenen mükellefler, kurum ve kuruluşlar tarafından bir ay içinde düzenlenen kağıtların vergisi, ertesi ayın yirminci günü¹ akşamına kadar vergi dairesine bir beyanname ile bildirilir ve yirmialtıncı günü akşamına kadar ödenir.

b) (a) bendi dışındaki hallerde, kâğıdın düzenlendiği tarihi izleyen onbeş gün içinde vergi dairesine bir beyanname ile bildirilir ve aynı süre içinde ödenir.

Maliye Bakanlığı, bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye, lüzum göreceği işlemlere ilişkin kâğıtlara ait verginin yukarıdaki sürelerle bağlı kalmaksızın ve beyanname aranmaksızın kâğıdın düzenlenmesinden önce veya noterlerce işleme tâbi tutulması sırasında ödenmesi zorunluluğunu getirmeye, vergiyi işlem anında ilgili kamu kurum veya kuruluşuna makbuz karşılığı ödettirmeye yetkilidir.” hükmü yer almaktadır.

Kanunun 22 nci maddesinin verdiği yetkiye istinaden, 44 Seri No.lu Damga Vergisi Kanunu Genel Tebliğinde², genel bütçeli idarelerle kişiler arasında düzenlenen kağıtlara ait damga vergisinin ödeme zamanı ve usulüne ilişkin düzenlemelere yer verilmiştir.

Bu kapsamda, anılan Tebliğin “1-Genel bütçeli dairelerle kişiler arasında düzenlenen kağıtlara ilişkin damga vergisi uygulaması” başlıklı bölümünde, genel bütçeli daireler ile kişiler arasında düzenlenen kağıtlara (ihale kararları hariç) ait damga vergisinin, anılan dairece kâğıdın mahiyeti ve nispi veya maktu vergi tutarını gösteren formüle edilmiş bir yazıyla, kişinin tabi olduğu ödeme usulüne bakılmaksızın, kişiler tarafından, kâğıdın düzenlenmesinden önce peşin olarak, genel bütçeli idarelere hizmet veren saymanlıklara veya mükellefin gelir veya kurumlar vergisi yönünden bağlı olduğu vergi dairesine makbuz

karşılığı ödenmesi gerektiği belirtilmiştir. Ancak, yabancı para cinsinden düzenlenecek söz konusu kağıtlara ilişkin olarak, kağıdın düzenlenme tarihi itibarıyla oluşacak kur farkı nedeniyle damga vergisi uygulamasında tereddütlerin olduğu görülmüştür.

Buna göre, genel bütçeli idareler ile kişiler arasında yabancı para cinsinden düzenlenecek ihale kararları dışındaki kağıtlara ait damga vergisinin, 44 Seri No.lu Damga Vergisi Kanunu Genel Tebliğinde belirtilen esaslar çerçevesinde, kağıdın düzenlenmesinden önce ödemenin yapıldığı tarihteki T.C. Merkez Bankası döviz satış kuru esas alınarak belirlenen matrah üzerinden hesaplanması ve kişiler tarafından makbuz karşılığı ödenmesi gerekmektedir. Bu durumda, sonradan imzalanmak suretiyle tekemmül eden kağıdın düzenlenme tarihi itibarıyla oluşacak kur farkları nedeniyle damga vergisi yönünden herhangi bir işlem tesis edilmeyecektir.

Tebliğ olunur.

¹ Beyanname verme süresinin son günü, 371 Sıra No.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği ile ertesi ayın yirmiüçüncü günü olarak belirlenmiştir.

² 16/4/2005 tarih ve 25788 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmıştır.

[R.G. 7 Temmuz 2009 – 27281]

 [İçindekilere dön](#)

Adalet Bakanlığından:

İFLAS İDARESİ ÜCRETİ, YAZI VE TEBLİGAT MASRAFI TARİFESİ HAKKINDA TEBLİĞ

BİRİNCİ BÖLÜM İflâs İdaresi Ücreti

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Tebliğin amacı; İcra ve İflâs Kanununun 223 üncü maddesinin 3 ve 4 üncü fıkraları uyarınca, iflas idarelerine ödenecek ücret tarifesini ve ücretin ödeme şeklini belirlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Tarifede yazılı iflas idaresi ücreti, iflas tasfiyesi sonuçlanıncaya kadar yapılan bütün hizmetlerin karşılığıdır. Ücretin belirlenmesinde iflas idaresi memurlarının emeği, çabası, işin önemi ve niteliği göz önünde tutulur.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Tebliğ, İcra ve İflâs Kanununun 223 üncü maddesinin 3 ve 4 üncü fıkraları uyarınca hazırlanmıştır.

Ücretin ödenmesi

MADDE 4 – (1) Ödeme, iflas idaresinin seçildiği tarihte yürürlükte bulunan Tarife hükümlerine göre yapılır. Tarife gereğince takdir olunacak ücret, iflas idare memurlarının her birine ayrı ayrı ve eşit oranda ödenir.

Ücret ödeme zamanı ve avans ödenmesi

MADDE 5 – (1) İflâs idaresinin ücreti, tasfiyenin sonunda ödenir. Ancak iflas idaresinin talebi üzerine icra hâkimi, gerektiğinde iflas dairesinin görüşünü de alarak, ücrete mahsuben makul ölçüde bir miktar avans ödenmesine karar verebilir.

Ücret miktarı

MADDE 6 – (1) İfa edecekleri hizmetler karşılığı olarak iflas idaresine; nihai hesapta adi alacaklılara ödenmesi öngörülen toplam alacak miktarı üzerinden aşağıda yazılı olan nispetler nazara alınarak ücret ödenir.

1 - İlk (2.000) TL için	%10
2 - Sonra gelen (3.000) TL için	%8
3 - Sonra gelen (5.000) TL için	%6
4 - Sonra gelen (10.000) TL için	%4
5 - Sonra gelen (20.000) TL için	%2
6 - Sonra gelen (40.000) TL için	% 1
7 - (80.000) TL'den, (120.000) TL'ye kadar	binde 6
8 - (120.000) TL'den, (530.000) TL'ye kadar	binde 2
9 - (530.000) TL'den yukarısı için	binde 1

(2) Rehinli alacağın paraya çevrilmesine ilişkin hizmetler için de, (sarf edilen mesai ve gayret göz önünde tutularak) tasfiye idaresine ek ücret ödenebilir. Ancak bu Surette ödenecek ek ücret, rehinli alacak miktarı üzerinden yukarıdaki nispetlere göre bulunacak miktarın %25 ini geçemez.

İcra mahkemesince ücret takdiri

MADDE 7 – (1) İcra mahkemesi, iflas idaresinin emek ve mesaisini, işin önem ve niteliğini göz önünde bulundurarak Tarifede belirtilen miktarın üç katına kadar ücret takdir edebilir.

(2) İcra mahkemesi, iflas idaresinin emek ve mesaisini, işin önem ve niteliğini göz önünde bulundurarak Tarifede belirtilen miktarların altında ücret takdir edebileceği gibi, haklı sebeplerin mevcut olması halinde ücret ödenmemesine de karar verebilir.

İstifa, azil ve ölüm gibi hallerde ücret

MADDE 8 – (1) İflâs idare memurunun istifası, azli, ölümü gibi hallerde ücret, o zamana kadar sarf ettiği emek ve mesaisi, işin önemi ve niteliği nazara alınarak icra hâkimince takdir olunur.

(2) Yukarıdaki fıkrada anılan boşalma hallerinde iflas idaresinde görev alanlara, idareye katılma zamanından sonraki emek ve mesaisi nazara alınarak, yerlerine kaim oldukları şahsın bakiye ücretinden ödeme yapılır.

Konkordato halinde ücret

MADDE 9 – (1) Konkordato nedeniyle masa müflise intikal ettiğinde, iflas idare memurlarının o zamana kadar yukarıdaki esaslar dairesinde icra mahkemesince belirlenecek ücretleri, müflis tarafından peşinen iflas dairesine yatırılır.

İKİNCİ BÖLÜM

Masraf ve Tebligat Ücreti

Masraf ve tebligat ücreti

MADDE 10 – (1) İflâs idaresi, İcra ve İflâs Kanununun 223 üncü maddesinin 3 üncü fıkrası gereğince kendilerine tebligat yapılmasını isteyen alacaklılardan, tasfiye sonunda mahsup ve iade edilmek üzere tahmini tebligat sayısı nazara alınarak hesaplanacak yazı ve normal tebligat masrafı toplamının üç misli kadar avansı, iflas dairesine yatırmasını ister.

Yürürlük

MADDE 11 – (1) Bu Tebliğ 15/7/2009 tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 12 – (1) Bu Tebliğ hükümlerini Adalet Bakanı yürütür.

[R.G. 7 Temmuz 2009 – 27281]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

İlânlar

Adalet Bakanlığından:

MÜNHAL NOTERLİKLER

Aşağıda 2008 yılı gayrisafı gelirleri ve isimleri yazılı bulunan İKİNCİ SINIF noterlikler münhaldır.

1512 sayılı Noterlik Kanununun 22 ve müteakip maddeleri gereğince BİRİNCİ SINIF VE İKİNCİ SINIF noterlerden bu noterliklere atanmaya istekli olanların ilan tarihinden itibaren bir ay içinde Bakanlığımıza veya buldukları yer Cumhuriyet Başsavcılıklarına başvurmaları gerekmektedir.

Posta ile doğrudan doğruya Bakanlığa gönderilmiş olan dilekçeler başvurma süresi içinde Bakanlığa gelmediği takdirde atama işleminde nazara alınmaz.

İlan olunur.

Sıra No	Noterliğin Adı	2008 Yılı Gayrisafı Gelirleri
1-	Afyonkarahisar Üçüncü Noterliği	466.359,60.- TL.
2-	Aksaray Birinci Noterliği	454.932,63.- TL.
3-	Boyabat Noterliği	278.286,11.- TL.
4-	Çerkezköy Üçüncü Noterliği	233.466,54.-TL.
5-	Düzce Beşinci Noterliği	287.141,51.-TL.
6-	Karabük Birinci Noterliği	374.397,39.-TL.
7-	Kazan Noterliği	382.052,00.-TL.
8-	Keşan Birinci Noterliği	373.891,50.-TL.
9-	Kilis Noterliği	412.581,18.-TL.
10-	Körfez Dördüncü Noterliği	236.645,73.-TL.
11-	Kuşadası İkinci Noterliği	475.587,61.-TL.
12-	Muğla Birinci Noterliği	216.781,02.-TL.
13-	Nevşehir İkinci Noterliği	478.318,01.-TL.
14-	Saruhanlı Noterliği	212.484,49.-TL.
15-	Torbali Üçüncü Noterliği	267.273,52.-TL.
16-	Turgutlu İkinci Noterliği	378.326,86.-TL.
17-	Yozgat Birinci Noterliği	380.341,11.-TL.

[R.G. 3 Temmuz 2009 – 27277]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Adalet Bakanlığından:

MÜNHAL NOTERLİKLER

Aşağıda 2008 yılı gayrisafı gelirleri ve isimleri yazılı olan ÜÇÜNCÜ SINIF noterlikler münhaldır

1512 Sayılı Noterlik Kanununun 22 ve müteakip maddeleri gereğince BİRİNCİ SINIF, İKİNCİ SINIF, ÜÇÜNCÜ SINIF NOTERLERDEN VE NOTERLİK BELGESİ SAHİPLERİNDEN bu noterliklere atanmaya istekli olanların ilan tarihinden itibaren bir ay içinde ve istekli oldukları her noterlik için ayrı dilekçe vermek suretiyle Bakanlığımıza veya buldukları yer Cumhuriyet Başsavcılıklarına başvurmaları gerekmektedir.

Başvuruda bulunan ve belge numarası 7500'ün altında olan belge sahiplerinin başvuru dilekçelerine 1512 Sayılı Noterlik Kanununun 23 üncü maddesi gereğince sabıka kaydı, sağlık raporu, mal bildirimi, kayıtlı olunan barodan hakkında soruşturma ya da disiplin cezası olup olmadığına ilişkin belge, vukuatlı nüfus kayıt örneği ve Cumhuriyet Başsavcılıklarından temin edilebilecek beyannameyi eklemeleri gerekmektedir. Eksik belgelerini ilan tarihinden itibaren bir ay içinde tamamlamayan kişilerin istemi dikkate alınmaz.

Posta ile doğrudan doğruya Bakanlığa gönderilmiş olan dilekçeler ve ekleri başvurma süresi içinde Bakanlığa gelmediği takdirde atama işleminde dikkate alınmaz.

Aynı kanunun değişik 30 uncu maddesi uyarınca, atanma emrinin tebellüğünden sonra vazgeçme halinde noterlik belgesi sahipleri de noterler gibi istifa etmiş sayılacaktır. İlan olunur.

Sıra No	Noterliğin Adı	İli	2008 Yılı Gayri Safi Gelirleri
1-	AKÇAKENT NOTERLİğİ	KIRŞEHİR	5.973,91.- TL.
2-	AKKUŞ NOTERLİğİ	ORDU	60.367,53.- TL.
3-	AMASRA NOTERLİğİ	BARTIN	35.666,46.- TL.
4-	BAŞMAKÇI NOTERLİğİ	AFYONKARAHİSAR	56.601,24.- TL.
5-	BEYAğAÇ NOTERLİğİ	DENİZLİ	16.886,04.- TL.
6-	BOZKIR NOTERLİğİ	KONYA	118.854,15.- TL.
7-	ÇELTİKÇİ NOTERLİğİ	BURDUR	39.816,75.- TL.
8-	DARENDE NOTERLİğİ	MALATYA	92.583,08.- TL.
9-	DARGEÇİT NOTERLİğİ	MARDİN	32.557,74.- TL.
10-	DOğANŞEHİR NOTERLİğİ	MALATYA	66.932,71.- TL.
11-	DÖRTDİVAN NOTERLİğİ	BOLU	7.794,66.- TL.
(DÖRDÜNCÜ SINIFTAN ÜÇÜNCÜ SINIFA YÜKSELTİLEN)			
12-	GÜLAğAÇ NOTERLİğİ	AKSARAY	35.288,31.- TL.
13-	GÜROYMAK NOTERLİğİ	BİTLİS	77.399,47.- TL.
14-	HALFETİ NOTERLİğİ	ŞANLIURFA	32.154,18.- TL.
15-	HÜYÜK NOTERLİğİ	KONYA	68.731,52.- TL.
16-	İVRİNDİ NOTERLİğİ	BALIKESİR	100.196,55.- TL.
17-	KESKİN NOTERLİğİ	KIRIKKALE	78.381,66.- TL.
18-	LAPSEKİ NOTERLİğİ	ÇANAKKALE	153.443,11.- TL.
19-	MURATLI NOTERLİğİ	TEKİRDAğ	197.901,20.- TL.
20-	OTLUKBELİ NOTERLİğİ	ERZİNCAN	3.296,52.- TL.
21-	OVACIK NOTERLİğİ	TUNCELİ	19.961,24.- TL.

22-	PASINLER NOTERLİĞİ	ERZURUM	96.390,65.- TL.
23-	PATNOS NOTERLİĞİ	AĞRI	224.243,79.- TL.
24-	PERTEK NOTERLİĞİ	TUNCELİ	32.771,97.- TL.
25-	PÜTÜRGE NOTERLİĞİ	MALATYA	22.779,43.- TL.
26-	SALIPAZARI NOTERLİĞİ	SAMSUN	38.966,89.- TL.
27-	SARIZ NOTERLİĞİ	KAYSERİ	27.888,23.- TL.
28-	SİVRİHİSAR NOTERLİĞİ	ESKİŞEHİR	111.797,53.- TL.
29-	SÖĞÜTLÜ NOTERLİĞİ	SAKARYA	84.116,57.- TL.
30-	SÜTÇÜLER NOTERLİĞİ	ISPARTA	24.180,85.- TL.
31-	ŞABANÖZÜ NOTERLİĞİ	ÇANKIRI	38.401,32.- TL.
32-	ŞARKÖY NOTERLİĞİ	TEKİRDAĞ	195.516,35.- TL.
33-	ŞİRVAN NOTERLİĞİ	SİİRT	25.998,10.- TL.

[R.G. 5 Temmuz 2009 – 27279]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

DÜZELTME İLANI

Resmi Gazete'nin 28 Haziran 2009 tarihli nüshasında yapılan birinci sınıf noterliklerin ilan metnindeki onüçüncü sırada bulunan Trabzon İkinci Noterliğinin 2008 yılı gayrisafı geliri 949.854,17.- TL olması gerekirken sehven 5.949.854,17.- TL olarak yayınlanmıştır.

Trabzon İkinci Noterliğinin 2008 yılı gayrisafı gelirinin 949.854,17.- TL. olduğu Tashihi İlan olunur.

[R.G. 30 Haziran 2009 – 27274]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Hazine Müsteşarlığından:
**KARAYOLLARI MOTORLU ARAÇLAR ZORUNLU MALİ SORUMLULUK
SİGORTASI GENEL ŞARTLARINDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA
İLİŞKİN GENEL ŞART**

1 – 12/8/2003 tarihli ve 25197 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Karayolları Motorlu Araçlar Zorunlu Mali Sorumluluk Sigortası Genel Şartlarının C.1 numaralı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“C.1- Sigorta Ücretinin Ödenmesi

Sigorta ücreti; prim, Güvence Hesabına katılma payı ile sigorta sözleşmesine, bedeline veya primine ilişkin olarak mevcut ve ileride konulacak vergi, resim ve harçlardan oluşur.

Sigorta ücretinin tamamı, sözleşme yapılır yapılmaz poliçenin teslimi karşılığında peşinen ödenir. Ancak taraflar sigorta priminin en az dörtte biri poliçenin teslimi karşılığında peşin olmak koşuluyla taksitler halinde ödenmesini kabul edebilirler. Bu takdirde sigortacı prim ödenmemesi sebebiyle sahip olduğu sözleşmenin feshi hakkında vazgeçmiş sayılır.”

2 – Bu Genel Şart 1/7/2009 tarihinden itibaren yürürlüğe girer.

[R.G. 30 Haziran 2009 – 27274]

 İçindekilere dön

Duyuru

Duyuru

T.C.

ADALET BAKANLIĞI

Ceza ve Tevkifhaneleri Genel Müdürlüğü

Sayı : B.03.0.CTE.0.00.20-929/3366

Konu : Yardım kampanyası

02/07/2009

BAKANLIĞA

Kırklareli Cumhuriyet Başsavcılığının 10/06/2009 tarihli ve 2009/1463 sayılı yazısında, Kırklareli E Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu İnfaz ve Koruma Başmemuru olarak görev yapmakta iken 20/04/2009 tarihinde hayatını kaybeden İsmail ŞENYİĞİT'in ailesine Kırklareli Valiliğinin 29/05/2009 tarihli ve 245 sayılı onayı ile maddi destek amacıyla altı (6) ay süreyle alınmış yardım toplama izninin Yargı Mevzuat Bülteninde yayımlanması talebinde bulunulmuş olup, söz konusu talip yerinde görüldüğünden Teşkilât mensuplarımızın yapacakları nakdi yardım ve destek kampanyası ile ilgili olarak gerekli duyurunun yapılmasına izin verilmesinin uygun olacağı düşünülmektedir.

Bu itibarla;

Kırklareli E Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu İnfaz ve Koruma Başmemuru olarak görev yapmakta iken 20/04/2009 tarihinde hayatını kaybeden İsmail ŞENYİĞİT'in ailesine maddi destek amacıyla altı (6) ay süreyle yardım toplaması amacıyla ülke genelinde 5253 sayılı Dernekler Kanunu'nun 38'inci maddesinin "G" bendi ile 2860 sayılı Yardım Toplama Kanunu'nun 7'nci maddesi doğrultusunda Kırklareli Valiliğinin 29/05/2009 tarihli ve 245 sayılı yazıları ekindeki Otur'la yardım toplamasına izin verildiği anlaşıldığından söz konusu yardım kampanyasının başlanması hususundaki bildirimim Yargı Mevzuatı Bülteni aracılığıyla tüm Teşkilâta duyurulmasını,

Gerekli işlem ve tebligatın buna göre yapılmasını yüksek tasvirlerinize arz ederim.

Hesap No _____;

Ziraat Bankası Kırklareli Şubesi
104.52370443-5002

Nizamettin KALAMAN

Hâkim

Genel Müdür

OLUR

.../.../2009

İbrahim OKUR

Hâkim

Bakan a.

Müsteşar Yardımcısı

 İçindekilere dön

HAZİRAN / 2009

A) İSTİFA EDEN VEYA MESLEKTEN AYRILAN HÂKİM VE SAVCILAR

1-	35292	Orhan DALKIRAN	Keşan Hâkimi	09.06.2009
2-	42479	Selçuk Barış BOYBEYİ	Ulukışla Hâkimi	19.06.2009

B) İSTEĞİ ÜZERİNE EMEKLİYE AYRILAN HÂKİM VE SAVCILAR

1-	23074	Cevdet ÜNAL	Ümraniye Cumhuriyet Savcısı	05.06.2009
2-	24736	Bekir EMEL	Adalet Başmüfettişi	09.06.2009
3-	20603	İskender KUTLUER	İzmir Cumhuriyet Savcısı	25.06.2009
4-	26154	Tuncay SONGÖR	Çankırı Hâkimi	30.06.2009

C) MALÛLEN EMEKLİYE AYRILAN HÂKİM VE SAVCILAR

1-	41018	Murat ERDİL	Ceyhan Hâkimi	05.06.2009
2-	38579	Harika HORASAN GÖÇ	Tavşanlı Ağır Ceza Mahkemesi Üyesi	08.06.2009

D) YAŞ HADDİNDEN EMEKLİYE AYRILAN HÂKİM VE SAVCILAR

1-	20781	Muhittin AYATA	Şişli Cumhuriyet Savcısı	15.06.2009
2-	18794	Mustafa Can BOLAT	Büyükçekmece Cumhuriyet Başsavcısı	20.06.2009
3-	18419	Mehmet ÖZTEN	Ankara Cumhuriyet Başsavcı Vekili	23.06.2009
4-	19716	Adnan KOCATÜRK	Karşıyaka Hâkimi	24.06.2009

Dayuru

2 Temmuz 2009 tarih ve 27276 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan,

- Numara Taşınabilirliği Yönetmeliği,
- Spektrum Yönetimi Yönetmeliği,

3 Temmuz 2009 tarih ve 27277 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan,

- Türkiye İhracatçılar Meclisi ile İhracatçı Birliklerinin Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun,
- Askerî Hâkimler Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun,
- Türk Silahlı Kuvvetlerinde İstihdam Edilecek Sözleşmeli Subay ve Astsubaylar Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun,
- Banka ve Sigorta İşçileri Sendikası ile Türkiye İş Bankası Anonim Şirketi İşletmesi ve Bağlı İşyerleri Arasında Akdedilen Toplu İş Sözleşmesinin Aynı İşkolunda Faaliyette Bulunan Bazı İşyerlerine Teşmil Edilmesine İlişkin 2009/15146 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı,
- Belgesiz İhracat Kredileri ile Vergi Resim ve Harç İstisnası Belgeleri Hakkında 2009/15150 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı,

2009 Yılı Yatırım Programının Düzeltilmesi Hakkında 2009/15151 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı,

- Mal Alımı İhaleleri Uygulama Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik,
- 2022 Sayılı Kanun Kapsamında Aylık Alan Özürlülere Sağlık Kurulu Raporu Vermeye Yetkili Hastanelerin Belirlenmesi ile Sağlık Raporlarının Alınmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik,
- Mal Alımları Denetim, Muayene ve Kabul İşlemlerine Dair Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik,
- Hizmet Alımı İhaleleri Uygulama Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik,
- Danışmanlık Hizmet Alımı İhaleleri Uygulama Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik,

Çerçeve Anlaşma İhaleleri Uygulama Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik,

Yapım İşleri İhaleleri Uygulama Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik,

- Sanayi Kaynaklı Hava Kirliliğinin Kontrolü Yönetmeliği,

5 Temmuz 2009 tarih ve 27279 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan,

- Resmî İstatistik Programı (2007-2011, Revize 2)'nin Kabul Edilmesine ve 21/3/2008 Tarihli ve 2008/13472 Sayılı Kararnamenin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair 2009/15106 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı,

6 Temmuz 2009 tarih ve 27280 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan,

- Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Küba Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Eğitim, Bilim, Kültür ve Sanat, Basın-Yayın, Gençlik ve Spor Hakkında İşbirliği Programı'nın Onaylanması Hakkında 2009/15104 Sayılı Milletlerarası Anlaşma,

- Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Ukrayna Bakanlar Kurulu Arasında Demiryolu Taşımacılığı Alanında İşbirliği Anlaşması'nın Onaylanmasına Dair 2009/15105 Sayılı Milletlerarası Anlaşma,

- Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ve Slovak Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Ekonomik İşbirliği Anlaşması'nın Onaylanması Hakkında 2009/15116 Sayılı Milletlerarası Anlaşma.

7 Temmuz 2009 tarih ve 27281 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan,

Yüksek Öğretim Kurumları Teşkilatı Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun,

- Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile İslam Konferansı Örgütüne Bağlı İslam Ülkeleri İstatistik, Ekonomik ve Sosyal Araştırmalar ve Eğitim Merkezi (SESREC) Arasında Ankara/Oran Diplomatik Sitede Arsa Tahsisine İlişkin Protokolün Onaylanmasının Uygun Bulduğuna Dair Kanun, yer darlığı nedeniyle Bülten'e alınamamıştır.